

Forslag

til

Lov om internetdomæner

Afsnit I

Formål og anvendelsesområde

Kapitel 1

Lovens formål

§ 1. Formålet med denne lov er at tilvejebringe rammerne for adgang til, anvendelse og administration af internetdomæner, der særligt tildeles eller på anden vis er tilknyttet Danmark med henblik på at fremme en innovativ internetudvikling i samfundet.

Kapitel 2

Lovens anvendelsesområde

§ 2. Loven finder anvendelse på internetdomæner, der særligt tildeles Danmark, og internetdomæner, der på anden vis er tilknyttet Danmark.

§ 3. Internetdomæner, der særligt tildeles Danmark, tilhører den danske stat.

Afsnit II

Internetdomæner, der særligt tildeles Danmark

Kapitel 3

Udbud og fastsættelse af regler for internetdomæner, der særligt tildeles Danmark

§ 4. Erhvervs- og vækstministeren kan træffe beslutning om, at Erhvervsstyrelsen gennemfører et offentligt udbud over retten til administrationen af et eller flere internetdomæner, der særligt tildeles Danmark, eller at en eksisterende tilladelse til at administrere et internetdomæne forlænges.

Stk. 2. Hvis erhvervs- og vækstministeren i medfør af stk. 1 beslutter, at der skal afholdes udbud, fastsætter ministeren nærmere regler om:

- 1) hvilke internetdomæner, der skal være omfattet af udbuddet,
- 2) udpegningens varighed og midlertidig forlængelse af tilladelsen,
- 3) de kriterier, der kan tillægges vægt ved vurdering af de indkomne tilbud,

4) regulering af den situation, at der ved et offentligt udbud ikke kan udpeges en vinder, herunder om at Erhvervsstyrelsen foreløbigt overtager ansvaret for administrationen, indtil en administrator udpeges, eller at internetdomænet ikke skal anvendes.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter nærmere regler om forlængelse af eksisterende tilladelser, jf. stk. 1.

§ 5. Hvis erhvervs- og vækstministeren beslutter, at der skal afholdes udbud, jf. § 4, stk. 1, fastsætter Erhvervsstyrelsen nærmere regler for gennemførelse af udbuddet. Sådanne regler kan blandt andet omfatte:

1) udbudsformen, herunder udbudsmaterialet, gennemførelse af udbuddet og regler om forudsætninger for deltagelse i udbuddet,

2) tilbudsgivernes adfærd, der kan begrænse eller har til formål at begrænse konkurrencen i forbindelse med udbuddet,

3) erstatning og sanktioner for overtrædelse af regler fastsat for udbuddet i form af bortvisning fra udbuddet, tilbagekaldelse af allerede udstedte tilladelser og bod,

4) at deltagerne i det offentlige udbud skal betale de omkostninger, der er forbundet med Erhvervsstyrelsens forberedelse og gennemførelse af udbuddet,

5) principper for fordeling mellem flere administratorer af udgifterne til klagenævnets virksomhed, jf. § 31,

6) depositum.

§ 6. Hvis Erhvervsstyrelsen overtager ansvaret for administrationen af et internetdomæne, der særligt tildeles Danmark, som følge af regler fastsat i medfør af § 4, stk. 2, nr. 4, tilbagekaldelse af tilladelsen i medfør af § 47 eller tilbagelevering af tilladelsen, finder §§ 9-11, § 16, § 17, stk. 1 og 3, § 22, stk. 3, § 24, § 35 og § 38 ikke anvendelse på Erhvervsstyrelsens administration.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen opkræver gebyr for administrationen, hvis Erhvervsstyrelsen overtager ansvaret for administrationen som følge af en situation som nævnt i § 47, stk. 2, eller som følge af regler fastsat af erhvervs- og vækstministeren i medfør af § 4, stk. 2, nr. 4.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter nærmere regler om gebyrer som nævnt i stk. 2, og regler om ekstraordinær betaling.

§ 7. Erhvervsstyrelsen udpeger på baggrund af det offentlige udbud en administrator og udsteder en tilladelse til denne til at administrere det eller de internetdomæner, der er omfattet af udbuddet.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen fastsætter vilkår i tilladelsen i overensstemmelse med det afgivne tilbud.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen udsteder på baggrund af erhvervs- og vækstministerens beslutning om forlængelse af en eksisterende tilladelse, jf. § 4, stk. 1, et tillæg til tilladelsen, der forlænger tilladelsens varighed i henhold til regler fastsat i medfør af § 4, stk. 3.

§ 8. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler, der relaterer sig specifikt til ét bestemt eller flere internetdomæner, der særligt tildeles Danmark.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan i hele tilladelsesperioden, jf. § 4, stk. 2, nr. 2 og § 4, stk. 3, fastsætte nye regler eller ændre i regler fastsat i medfør af stk. 1.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at regler fastsat i medfør af stk. 1 ikke skal finde anvendelse på Erhvervsstyrelsens administration, hvis Erhvervsstyrelsen overtager ansvaret for administrationen af et internetdomæne som beskrevet i § 6, stk. 1.

Kapitel 4

Principper for administration af internetdomæner, der særligt tildeles Danmark

Administrators forankring i internetsamfundet

§ 9. Administrator skal være forankret i internetsamfundet ved at sikre tilstedeværelsen af en bred repræsentation af internetinteressenter i samfundet i sit virke.

Non-profit

§ 10. Administrator må ikke udøve anden aktivitet end administration af internetdomæner, der særligt tildeles Danmark.

Stk. 2. Administrators virksomhed må ikke udøves med gevinst for øje.

Stk. 3. Administrator skal i administrationen udvise omkostningsbevidsthed i sine dispositioner.

Administrators selvregulering

§ 11. Administrator skal fastsætte vedtægter for sig og sin virksomhed.

Stk. 2. Administrators vedtægter og ændringer heri, jf. stk. 1, skal godkendes af erhvervs- og vækstministeren.

§ 12. Administrator kan overlade hele eller dele af administrationen, herunder den tekniske drift, til en eller flere underleverandører.

Stk. 2. Administrator skal sikre, at den administration, som i medfør af stk. 1, er overladt til andre, sker i overensstemmelse med denne lov, regler fastsat i medfør af § 8, betingelser fastsat i medfør af § 14, og vilkår fastsat i tilladelser udstedt i medfør af § 7.

§ 13. Administrator kan overlade hele eller dele af registreringsprocessen, herunder formidling af ansøgninger og ændringer på vegne af ansøgere og registranter, til registratorer.

Stk. 2. Administrator skal offentliggøre en liste over godkendte registratorer.

Stk. 3. Administrator kan for internetdomæner omfattet af sin administration fastsætte forretningsbetingelser og vilkår for registratorer.

§ 14. Administrator skal for internetdomæner omfattet af sin administration fastsætte forretningsbetingelser og vilkår for registranter, der blandt andet kan omfatte:

- 1) brugspligt.
- 2) anvendelse af domænenavne.
- 3) inddragelse.

Stk. 2. Administrator træffer beslutninger om overholdelse af forretningsbetingelser og vilkår fastsat i medfør af stk. 1.

Gennemsigtighed i administrators virke

§ 15. Administrator skal sikre, at administrationen baseres på et princip om gennemsigtighed.

§ 16. Administrator skal årligt udarbejde en årsrapport og en beretning om sin virksomhed.

Stk. 2. Administrator skal lade årsrapporten revidere. Udarbejdelsen og revision heraf skal som minimum følge årsregnskabslovens regler for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B.

Stk. 3. Administrator skal offentliggøre beretningen, jf. stk. 1, og den reviderede og godkendte årsrapport, jf. stk. 2, samt fremsende dem til Erhvervsstyrelsen. Beretningen og årsrapporten skal være modtaget i styrelsen senest 5 måneder efter regnskabsårets afslutning.

§ 17. Administrator skal sikre, at der er gennemsigtighed i grundlaget for beslutninger af principiel karakter i administrators øverste ledelsesorgan, samt at forretningsbetingelser og lignende, som har betydning for registrering og anvendelse af domænenavne, er offentligt tilgængelige på administrators hjemmeside.

Stk. 2. Administrator skal afholde offentlige høringer over væsentlige ændringer i forretningsbetingelser og lignende, som har betydning for registrering og anvendelse af domænenavne.

Stk. 3. Administrator skal årligt offentliggøre en oversigt over gennemførte og fremtidige tiltag vedrørende fremme af internetudviklingen i samfundet, jf. § 24.

WHOIS-databasen

§ 18. Administrator skal oprette og vedligeholde en database indeholdende oplysninger om registranternes navn, adresse og telefonnummer.

Stk. 2. Administrator skal sikre, at oplysningerne om registranternes navn, adresse og telefonnummer er retvisende, opdaterede og offentligt tilgængelige.

Stk. 3. Administrator skal sikre, at oplysninger om registranternes navn, adresse og telefonnummer ikke gøres offentligt tilgængelige i databasen, jf. stk. 2, hvis disse oplysninger i henhold til anden lovgivning er undtaget fra offentlighed.

Stk. 4. Oplysninger, der undtages fra offentliggørelse i medfør af stk. 3, vil dog altid kunne videregives til:

- 1) det i henhold til § 26 nedsatte klagenævn i forbindelse med behandling af konkrete sager,
- 2) politiet, og
- 3) andre, der er berettiget hertil i medfør af anden lovgivning.

Sikker og stabil drift

§ 19. Administrator skal råde over tilstrækkelige faglige og økonomiske ressourcer til at kunne administrere internetdomæner i overensstemmelse med denne lov.

§ 20. Administrator skal sikre en stabil, sikker og uafbrudt drift af og forbindelse til navneserverne for det eller de internetdomæner, der er omfattet af administrationen.

§ 21. Administrator skal oprette, vedligeholde og sikre integriteten af en navnedatabase, der indeholder relevante oplysninger om de enkelte internetdomæner på niveauet umiddelbart under det eller de internetdomæner, der er omfattet af administrationen. Navnedatabasen skal som minimum indeholde oplysninger om registrantens identitet samt oplysninger, der er i stand til at identificere registrantens navneserver.

Stk. 2. Administrator skal oprette, vedligeholde og sikre integriteten af og tilgangen til en navneserverdatabase, som indeholder et ekstrakt af relevante oplysninger, jf. stk. 1.

§ 22. Administrator skal indgå en deponeringsaftale med en tredjepart om deponering af oplysninger fra navnedatabasen og navneserverdatabase. Administrator skal dagligt sende en kopi af databaserne til deponeringsinstansen.

Stk. 2. Administrator skal sikre, at det fremgår af aftalen mellem administrator og tredjeparten, jf. stk. 1, at de deponerede oplysninger efter anmodning skal udleveres til administrator og Erhvervsstyrelsen.

Stk. 3. Administrator skal sende kopi af deponeringsaftalen, jf. stk. 1, når denne er indgået og ved eventuelle ændringer heri, til Erhvervsstyrelsen.

Ikke-diskrimination

§ 23. Administrator skal sikre, at administrationen baseres på et princip om ikke-diskrimination.

Fremme af internetudviklingen i samfundet

§ 24. Administrator skal fremme internetudviklingen i samfundet.

Anvendelse og registrering af domænenavne

§ 25. Registranter må ikke registrere og anvende domænenavne i strid med god domænenavnsskik.

Stk. 2. Registranter må ikke registrere og opretholde registreringer af domænenavne alene med videresalg eller udlejning for øje.

Kapitel 6

Klagenævn

§ 26. Erhvervs- og vækstministeren nedsætter et klagenævn for internetdomæner, der særligt tildeles Danmark.

Stk. 2. Klagenævnet er i sin virksomhed uafhængigt af administrator og ministeren.

§ 27. Klagenævnet består af en formand og en næstformand, to medlemmer med teoretisk og praktisk juridisk sagkundskab, samt en repræsentant for forbrugerinteresser og en repræsentant for erhvervsinteresser.

Stk. 2. Klagenævnets medlemmer udnævnes af erhvervs- og vækstministeren. Formanden og næstformanden skal være dommere. Repræsentanterne for forbruger- og erhvervsinteresser udnævnes efter høring af forbrugernes og erhvervslivets organisationer.

Stk. 3. For hvert af de to medlemmer med juridisk sagkundskab samt hver af de to repræsentanter for henholdsvis forbruger- og erhvervsinteresser udnævnes en suppleant af erhvervs- og vækstministeren. Suppleanterne for repræsentanterne for forbruger- og erhvervsinteresser udnævnes efter høring af forbrugernes og erhvervslivets organisationer.

Stk. 4. Alle klagenævnets medlemmer og suppleanter udnævnes for 4 år ad gangen med mulighed for genudnævnelse.

Stk. 5. Ved klagenævnets behandling af sager deltager formanden eller næstformanden samt de to medlemmer med juridisk sagkundskab. Ved behandling af sager, der vedrører ikke-kommerciel anvendelse af domænenavne samt sager af principiel betydning, deltager endvidere repræsentanterne for forbruger- og erhvervsinteresser, således at disse er ligeligt repræsenteret. Formanden for klagenævnet beslutter, hvornår der er tale om en sag vedrørende ikke-kommerciel anvendelse af domænenavne eller af principiel betydning.

§ 28. For klagenævnet kan indbringes tvister mellem parter om registrering og anvendelse af domænenavne.

Stk. 2. For klagenævnet kan indbringes klager over administrators og eventuelle registratorers beslutninger efter § 14, stk. 2, eller efter regler udstedt i medfør af § 8.

Stk. 3. Klage kan indgives af enhver, der har en individuel og væsentlig interesse i sagens udfald.

Stk. 4. Klagenævnet kan træffe afgørelse om:

- 1) at suspendere, inddrage eller overføre et domænenavn, der er registreret eller anvendt i strid med § 25, regler fastsat i medfør af denne lov, forretningsbetingelser eller vilkår fastsat i medfør af § 14 eller registreret eller anvendt i strid med anden lovgivning i øvrigt, og
- 2) at stadfæste, ophæve, ændre eller hjemvise administrators eller registrators beslutning.

§ 29. Klagenævnet skal fastsætte en vedtægt for klagenævnets virksomhed og sagsbehandling, herunder regler om:

- 1) opkrævning af gebyr for sager, der behandles af klagenævnet,
- 2) tidsfrister for indgivelse af klager over en afgørelse truffet af administrator,
- 3) udarbejdelse af en forretningsorden, og
- 4) at gebyrer i sager, der giver klageren helt eller delvist medhold, tilbagebetales.

Stk. 2. Gebyrer efter stk. 1, nr. 1, må ikke overstige omkostningerne forbundet med klagenævnets behandling af sager. Gebyret for klagere og registranter, der anvender eller påtænker at anvende domænenavnet i ikke-kommercielt øjemed, må ikke overstige det gebyr, der er fastsat i medfør af lov om forbrugerklager.

§ 30. Klagenævnets afgørelser er bindende og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Klagenævnets afgørelser kan indbringes for domstolene senest 8 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

§ 31. Den eller de administratorer, der er udpeget i medfør af § 7, afholder udgifterne til etablering og drift af klagenævnet, herunder finansiering af sekretariatet.

Kapitel 7

Administratorskifte

§ 32. Administrator skal sikre, at administrationen i videst muligt omfang kan fortsætte som hidtil i forbindelse med overdragelsen af administrationen af et internetdomæne til en ny administrator.

Stk. 2. Administrator og eventuelle registratorer skal vederlagsfrit overføre alle oplysninger om eksisterende aftaler med registranter, herunder oplysningerne i de i medfør af § 22, deponerede databaser, til den nye administrator.

Stk. 3. Hvis administrator tages under konkursbehandling, overgår de eksisterende aftaler med registranter af domænenavne til den nye administrator.

Stk. 4. Den nye administrator indtræder i de aftaler med registranter om registrering af domænenavne under de internetdomæner, der er omfattet af den nye administrators administration.

Stk. 5. Indtræden efter stk. 4, sker med virkning fra det overtagelsestidspunkt, der er angivet i den tilladelse, der udstedes i medfør af § 7, af ministerens beslutning i medfør af § 47, stk. 2, eller af

regler fastsat i medfør af § 4, stk. 2, nr. 4. Den tidligere administrator og eventuelle registratorer frigøres fra overtagelsestidspunktet fra aftaler omfattet af stk. 4.

§ 33. Den nye administrator skal til ikrafttræden på overtagelsesdagen fastsætte forretningsbetingelser og vilkår, jf. § 14, for aftaler med registranter om registrering af domænenavne. Den nye administrators forretningsbetingelser og vilkår træder i kraft uden yderligere varsel.

§ 34. Den nye administrator skal i forbindelse med overtagelsen af administrationen underrette de berørte registranter om sin indtræden i eksisterende aftaler, jf. § 32, stk. 4, samt om indholdet og ikrafttræden af eventuelt ændrede forretningsbetingelser eller vilkår, jf. § 33.

Stk. 2. Den nye administrator skal i forbindelse med ændrede forretningsbetingelser eller vilkår, jf. stk. 1 eller § 33, give registranterne en udvidet adgang til at opsiges eksisterende aftaler med kort varsel og på rimelige vilkår.

§ 35. Når administratorvirksomheders administration ophører, tages virksomheden under likvidation eller konkursbehandling. Selskabslovens § 219, §§ 221-224, §§ 233-234 og § 235 finder anvendelse, jf. dog stk. 2-7.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler for forholdene for administrators ophør, jf. stk. 1, vedrørende udløb af tilladelser for administratorer, som administrerer flere internetdomæner, der særligt tildeles Danmark.

Stk. 3. Likvidation af administratorvirksomheden kan ikke afsluttes, såfremt der verserer retssager mod virksomheden.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen udpeger en eller flere likvidatorer.

Stk. 5. Det afsluttende likvidationsregnskab, jf. selskabslovens § 224, skal indsendes til Erhvervsstyrelsen. Regnskabet skal være offentligt tilgængeligt hos Erhvervsstyrelsen.

Stk. 6. Den del af administratorvirksomhedens egenkapital, der blev indskudt i virksomheden i forbindelse med etableringen af virksomheden, skal tilgå indskyderne forinden opgørelsen af likvidationsprovenuet.

Stk. 7. Likvidationsprovenuet fordeles af erhvervs- og vækstministeren til formål, der tilgodeser internetudviklingen i samfundet. Det afsluttende likvidationsregnskab skal indeholde en liste med angivelse af, hvem der modtager udbetalinger i forbindelse med den afsluttende likvidation med angivelse af beløbets størrelse og til hvilke konkrete formål.

§ 36. Med virkning fra overtagelsestidspunktet indtræder den nye administrator i de sager, der verserer for klagenævnet for domænenavne, hvor den tidligere administrator er part.

Stk. 2. I forbindelse med et administratorskifte indtræder den nye administrator ikke i verserende retssager vedrørende den tidligere administrators virke som administrator, der er anlagt før overtagelsestidspunktet. Den nye administrator skal dog med virkning fra overtagelsestidspunktet i videst muligt omfang indtræde som hoved- eller biintervenient i verserende retssager, jf. 1. pkt., der er relevante for den nye administrators administration.

Stk. 3. Den nye administrator skal efterleve domme, kendelser og afgørelser i klagenævnsager og retssager mod den tidligere administrator, der er relevante for den nye administrators administration.

Stk. 4. Uanset stk. 1, stk. 2, 2. pkt. eller stk. 3 indtræder den nye administrator ikke i sager vedrørende erstatningskrav, påstande i sager om erstatningskrav eller andre former for betaling og lignende, der rejses mod den tidligere administrator som følge af dennes virke som administrator. Den tidligere administrator frigøres ikke efter denne lov fra sådanne krav uanset, at dennes virksomhed som administrator i henhold til loven er ophørt.

Afsnit III

Internetdomæner, der på anden vis er tilknyttet Danmark

Kapitel 8

Fastsættelse af regler om medvirken og vilkår

§ 37. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om Erhvervsstyrelsens medvirken til ansøgningsprocesser m.v. i relation til internetdomæner, der på anden vis er tilknyttet Danmark, samt fastsætte regler og vilkår for sådanne internetdomæner.

Afsnit IV

Tilsyn, oplysninger, klageadgang og digital kommunikation

Kapitel 9

Tilsyn

§ 38. Erhvervsstyrelsen fører tilsyn med overholdelse af loven, regler fastsat i medfør af loven samt vilkår fastsat i tilladelser udstedt i medfør af loven.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan udstede påbud til administrator om overholdelse af bestemmelserne og vilkår som nævnt i stk. 1.

Kapitel 10

Klageadgang

§ 39. Klager over Erhvervsstyrelsens afgørelser truffet i medfør af loven, regler fastsat i medfør heraf samt sagsbehandling i forbindelse hermed kan indbringes for det i medfør af lov nr. 169 af 3. marts 2011 om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester nedsatte Teleklagenævn, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsens afgørelser truffet i medfør af § 7 eller regler fastsat i medfør af § 5 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at myndighedernes afgørelser truffet i henhold til forskrifter udstedt i medfør af § 43 ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 40. Klager over Erhvervsstyrelsens afgørelser i medfør af §§ 42, stk. 1, 46 og 47, stk. 1 i denne lov kan ikke tillægges opsættende virkning, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Formanden for Teleklagenævnet kan tillægge en klage som nævnt i stk. 1 opsættende virkning, når ganske særlige omstændigheder taler herfor.

Stk. 3. Formanden for Teleklagenævnet kan knytte særlige vilkår til en afgørelse efter stk. 2.

§ 41. Erhvervsstyrelsen og Teleklagenævnet offentliggør afgørelser, som træffes i medfør af denne lov med de begrænsninger, som følger af relevant lovgivning.

Kapitel 11

Oplysninger til brug for tilsyn og statistik

§ 42. Erhvervsstyrelsen kan af administrator kræve alle oplysninger og alt materiale, som Erhvervsstyrelsen skønner relevant i forbindelse med administration af loven og tilsyn med overholdelse af loven, tilladelser eller regler udstedt i medfør heraf, samt i forbindelse med afgørelser, der træffes efter loven.

Stk. 2. Teleklagenævnet kan af administrator kræve alle oplysninger og alt materiale, som nævnet skønner relevant i forhold til at træffe afgørelse i klagesager, jf. § 39, stk. 1.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan indhente oplysninger hos administrator med henblik på offentliggørelse af statistik.

Kapitel 12

Digital kommunikation

§ 43. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra myndigheder om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 44. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at myndigheder kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov uden

underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

§ 45. Hvor det efter denne lov eller i regler udstedt i medfør af denne lov er krævet, at et dokument, som er udstedt af andre end en myndighed, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog stk. 2. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskriftskrav. Det kan herunder bestemmes, at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter.

Afsnit V Sanktioner

Kapitel 13

Tvangsbøder og tilbagekaldelse af tilladelser

§ 46. Undlader administrator at afgive oplysninger, som Erhvervsstyrelsen eller Teleklagenævnet kan kræve efter denne lov, eller at efterkomme afgørelser fra de pågældende myndigheder truffet i henhold til denne lov eller regler fastsat i medfør heraf, kan de pågældende myndigheder pålægge administrator tvangsbøder med henblik på at gennemtvinge efterlevelse heraf.

§ 47. Erhvervsstyrelsen kan tilbagekalde en tilladelse, hvis administrator groft eller gentagne gange overtræder loven, regler fastsat i medfør af loven eller vilkår fastsat i en tilladelse udstedt i medfør af loven, eller hvis administrators virksomhed i løbet af en tilladelsesperiode ophører af andre grunde end udløbet af tilladelsen.

Stk. 2. Hvis Erhvervsstyrelsen tilbagekalder en tilladelse, jf. stk. 1, beslutter erhvervs- og vækstministeren, hvorvidt der skal holdes udbud over det pågældende internetdomæne, jf. § 4, samt om Erhvervsstyrelsen midlertidigt skal varetage administrationen, indtil der er udpeget en ny administrator i medfør af § 7.

Afsnit VI Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser m.v.

Kapitel 14

Ikrafttræden og overgangsordning

§ 48. Loven træder i kraft den [X.måned] 2014.

Stk. 2. Lov om internetdomæner, der særligt tildeles Danmark, jf. lov nr. 598 af 24. juni 2005 med senere ændringer, ophæves.

Stk. 3. Sager, der verserer for domstole og klagenævnet for domænenavne, som er påbegyndt før lovens ikrafttræden, afgøres efter reglerne i denne lov.

Stk. 4. Tilladelser, der er udstedt efter lov nr. 598 af 24. juni 2005 om internetdomæner, der særligt tildeles Danmark, forbliver i kraft.

Stk. 5. Administrative forskrifter, der er fastsat i medfør af loven, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller erstattes af regler udstedt i medfør af denne lov.

Stk. 6. Medlemmer af klagenævnet, som er udpeget af ministeren i medfør af lov nr. 598 af 24. juni 2005 om internetdomæner, der særligt tildeles Danmark, fortsætter indtil udløbet af den periode, for hvilken de er udpeget.

Stk. 7. Hvis erhvervs- og vækstministeren beslutter, at en tilladelse udstedt i medfør af lov nr. 598 af 24. juni 2005 om internetdomæner, der særligt tildeles Danmark, skal forlænges, jf. § 4, stk. 1, fastsætter erhvervs- og vækstministeren regler, jf. § 8, svarende til de i medfør af § 4, stk. 2 i lov nr. 598 af 24. juni 2005 om internetdomæner, der særligt tildeles Danmark, fastsatte minimumskrav, og Erhvervsstyrelsen udsteder en ny tilladelse til den eksisterende indehaver.

Stk. 8. Erhvervsstyrelsen fastsætter vilkår i tilladelsen, jf. stk. 7, i overensstemmelse med det afgivne tilbud.

Kapitel 15

Gyldighed for Færøerne og Grønland

§ 49. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
 - 1.1. Lovforslagets formål
 - 1.2. Lovforslagets baggrund
 - 1.2.1. *Domænenavnssystemet*
 - 1.2.2. *Den internationale udvikling*
 - 1.2.3. *Evaluering af den gældende lov*
 - 1.3. Oversigt over lovforslaget
2. Gældende ret
 - 2.1. Lov om internetdomæner, der særligt tildeles Danmark
 - 2.1.1. *Formål*
 - 2.1.2. *Anvendelsesområde*
 - 2.1.3. *Tilladelse til at administrere et eller flere internetdomæner – afholdelse af offentlige udbud*
 - 2.1.4. *Overordnede lovkrav til administrator*
 - 2.1.5. *Selvregulering*
 - 2.1.6. *Bestemmelser rettet direkte mod registranter*
 - 2.1.7. *Regler for administrators ophør*
 - 2.1.8. *Klagenævn*
 - 2.1.9. *Tilsyn*
 - 2.2. Internetdomæner, der på anden vis er tilknyttet Danmark
 - 2.3. Øvrige forhold
3. Lovforslagets indhold
 - 3.1. Formål og anvendelsesområde
 - 3.2. Lovforslagets terminologi
 - 3.3. Internetdomæner, der særligt tildeles Danmark
 - 3.3.1. *Udbud og forlængelse*
 - 3.3.2. *Principper for administrationen af internetdomæner, der særligt tildeles Danmark*
 - 3.3.3. *Registrering og anvendelse*
 - 3.3.4. *Klagenævnet*
 - 3.3.5. *Administrators ophør*
 - 3.4. Internetdomæner, der på anden vis er tilknyttet Danmark
 - 3.5. Tilsyn, oplysninger, klageadgang og digital kommunikation
 - 3.6. Sanktionsbestemmelser
 - 3.7. Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser m.v.
 - 3.8. Generelle redaktionelle og strukturelle ændringer
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige (stat, region og kommune)
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten

9. Statsstøtteretlige aspekter
10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11. Sammenfattende skema
12. Ligestillingsmæssige konsekvenser

1. Indledning

1.1. Lovforslagets formål

Internetdomæner og domænenavne har stor betydning og værdi for enkeltpersoner, virksomheder og samfundet som helhed. De udgør en grundsten i kommunikation, handel og innovation på internettet, og det er derfor væsentligt at sikre, at den danske domænelovgivning er robust i forhold til udviklingen på området. Se hertil nærmere om lovforslagets terminologi i afsnit 3.2.

Formålet med lovforslaget er at tilvejebringe fremtidssikrede rammer for adgang til, anvendelse og administration af internetdomæner, der særligt tildeles eller på anden vis er tilknyttet Danmark.

Baggrunden for lovforslaget er den internationale udvikling på området, hvor der globalt er åbnet for, at der nu kan søges om at tage helt nye topdomæner i brug. Staterne har fået tillagt en vis indflydelse på nogle af disse ansøgninger og kan forventes at skulle medvirke ved ansøgningsrunder om nye internetdomæner i fremtiden.

Herudover er det i henhold til den gældende lovs bemærkninger forudsat, at der foretages en evaluering af loven på baggrund af erfaringerne med den nuværende lov forud for udløbet i 2015 af den gældende tilladelsesperiode vedrørende det danske topdomæne .dk.

1.2. Lovforslagets baggrund

1.2.1. Domænenavnssystemet

Domænenavnssystemet (DNS-systemet) er et hierarkisk system, der bruges på internettet til adresseringsformål. Domænenavnssystemet oversætter domænenavne, som er brugervenlige ord, der kan anvendes af mennesker, til IP-adresser, som er lange talrækker, der kan anvendes af computere. DNS-systemet består af en række eller kæde af servere, der hver især indeholder oplysninger om en del af internettets adresser.

I toppen af DNS-systemets hierarki findes en rodzonefil, som indeholder oplysninger om den øverste del af et domænenavns adresse, for eksempel .dk og .com. På servere længere nede i hierarkiet findes fx oplysninger om alle domænenavnene under et bestemt topdomæne, fx .dk.

Når en computer søger et domænenavn, sendes en forespørgsel først til nederste niveau i hierarkiet. Hvis adressen på domænenavnet kendes her, dirigeres forespørgslen direkte til den rette server. Hvis adressen ikke kendes i nederste niveau, sendes forespørgslen videre op igennem hierarkiet, indtil adressen på domænenavnet kendes, hvorefter forespørgslen dirigeres til rette server.

Selve administrationen af internetdomæner udøves globalt set i et utal af varianter mellem administrationsformerne »sole registry« og »shared registry«.

Med »sole registry« forstås typisk en administrationsform, hvor en administrator selv håndterer registreringen og tildelingen af domænenavne samt vedligeholdelsen af navnedatabasen. I Danmark har registreringen af domænenavne indtil videre foregået efter sole registry-modellen, hvor DIFO, som er administrator af .dk, står for registrering og tildeling af domænenavne under .dk.

Med »shared registry« forstås typisk en administrationsform, hvor administrator og registratorer varetager forskellige opgaver relateret til administrationen. Det er eksempelvis registrator, som har ansvaret for både at vedligeholde navnedatabasen (WHOIS) og kontakten til registranten. Med »registrant« menes den part, der ønsker at registrere/har registreret et domænenavn. Denne

administrationsform anvendes af de fleste administratorer af internetdomæner i verden. Eksempelvis kræver ICANN's regler for generiske topdomæner (.com, .net, m.fl.), at administratoren af disse internetdomæner indretter sig som et »shared registry«.

Det er ikke i henhold til lovforslaget fastlagt, hvilken administrationsform der skal eller vil kunne anvendes i forbindelse med internetdomæner, der særligt tildeles Danmark. Som beskrevet ovenfor administreres .dk i dag af tilladelsesindehaveren DIFO som »sole registry«.

For andre internetdomæner, herunder internetdomæner, der på anden vis er tilknyttet Danmark, gælder det i henhold til den internationale organisation ICANN's regler, at disse skal administreres som »sharedregistry«.

1.2.2. Den internationale udvikling

Internettets domænenavnssystem (DNS) administreres globalt af Internet Corporation for Assigned Names and Numbers (ICANN) - en privat, non-profit organisation. Grundlaget for ICANN's virke er en aftale mellem ICANN og den amerikanske stat.

ICANN har hjemsted i Californien og styres af en bestyrelse, der repræsenterer forskellige interessenter fra det globale internetsamfund (både brancher og brugere). ICANN er ikke en traditionel traktatbaseret international organisation, men er en privat organisation, der repræsenterer det globale internetsamfund.

Det er ICANN, der tildeler topdomæner til de parter, der skal forestå den tekniske drift og administrative forvaltning af internetdomæner.

En del af baggrunden for lovforslaget er ICANN's beslutning af 20. juni 2011, der gjorde det muligt at ansøge om tildeling af nye topdomæner. Med beslutningen blev stater tillagt en vis indflydelse på ansøgninger om topdomæner, der har en geografisk tilknytning til et land, en by o.lign.

ICANN henviser i sine retningslinjer til første ansøgningsrunde til, at det specifikt for ansøgninger om topdomæner med geografiske navne, eksempelvis .berlin, gælder, at disse skal være ledsaget af dokumentation for en såkaldt ikke-indsigelse fra den relevante regering eller offentlige myndighed. Det er ICANN, der tildeler topdomæner til ansøgere, forudsat at de opfylder dette samt andre krav i ICANN's retningslinjer.

Der kræves dermed en erklæring om ikke-indsigelse fra den danske stat eller anden relevant offentlig myndighed, såfremt en ansøgning om et internetdomæne med et geografisk navn, som har tilknytning til Danmark, skal kunne blive godkendt af ICANN. I Danmark er der imidlertid ikke hjemmel i den gældende lov til at træffe afgørelse om afgivelse af en erklæring om ikke-indsigelse.

ICANN's nuværende retningslinjer er specifikke for den første ansøgningsrunde om nye topdomæner og kan forventes ændret inden en eventuel anden ansøgningsrunde. Stater må imidlertid på baggrund af erfaringerne fra den første ansøgningsrunde også kunne forventes at skulle medvirke - om end i ukendt omfang - ved eventuelt kommende ansøgningsrunder om nye topdomæner.

Ansøgningerne fra den første ansøgningsrunde i 2012 er i øvrigt endnu ikke færdigbehandlede af ICANN, men der er ikke ansøgt om nye topdomæner med geografisk tilknytning til Danmark. Der er ikke taget højde for den beskrevne internationale udvikling i den gældende domænelov, herunder forholdet mellem de forskellige typer af topdomæner og Danmarks eventuelle medvirken ved ansøgninger herom m.v.

De kommende og de eksisterende generiske topdomæner adskiller sig væsentligt fra de særlige nationale topdomæner. Topdomæner, som eksempelvis .dk, er givet eksklusivt til hvert land i verden, og kan, som det er tilfældet i Danmark, forvaltes efter en national lovgivning. De generiske topdomæner kan i modsætning til de nationale topdomæner kun tildeles af ICANN. Se hertil nærmere om lovforslagets terminologi i afsnit 3.2.

På grundlag af den oprindelige eksklusive tildeling af .dk til Danmark betragtes .dk som en offentlig ressource. Det fremgår på den baggrund af den gældende danske domænelov, at internetdomænet .dk tilhører den danske stat. Det sikrer, at brugere af topdomænet .dk og andre relevante parter nyder den særlige beskyttelse, der følger af domæneloven, herunder muligheden for at klage til et dansk klagenævn for domænenavne.

Samme muligheder for at fastsætte danske regler findes ikke for de nye (og eksisterende) generiske og geografiske topdomæner, som ikke særligt tildeles den danske stat og derfor ikke kan betragtes som offentlige ressourcer. Danmark har ikke råderet over de nye topdomæner, og de nye topdomæner er ikke i dag omfattet af reglerne i domæneloven. Det er heller ikke den danske stat, der tildeler administrationsretten til en ansøger. Det er ICANN, der indgår en aftale med ansøger og fører tilsyn med overholdelse af vilkår i kontrakten. Brugere af nye generiske og geografiske topdomæner vil være omfattet af ICANN's regler og administrators regler og vilkår, herunder krav om adgang til en klageinstans m.v.

1.2.3. Evaluering af den gældende lov

Det hører til baggrunden for lovforslaget, at det i bemærkningerne til den gældende lov er forudsat, at lovens effekt skal evalueres forud for udløbet af den gældende tilladelsesperiode vedrørende det danske topdomæne .dk.

Evalueringen skal ske med inddragelse af de parter, der også blev hørt i forbindelse med udarbejdelsen af den gældende domænelov. Evalueringen skal omfatte erfaringerne fra det første offentlige udbud og klagenævnets virke.

Erhvervsstyrelsen har forud for revisionen af loven analyseret og evalueret loven i dialog med interessenterne på området. Erhvervsstyrelsen har i den forbindelse analyseret og drøftet mulighederne og rammerne for revisionen af domæneloven set i lyset af erfaringerne med den gældende lov og den internationale udvikling sammen med interessenterne på området.

Analyserne og drøftelserne med interessenterne har vist, at der er behov for at ændre den gældende lov, herunder særligt set i forhold til den internationale udvikling på området såvel som reguleringen af tildelingen af koncessionsrettigheder vedrørende internetdomæner, der særligt tildeles Danmark.

1.3. Oversigt over lovforslaget

Loven indledes med afsnit I, der indeholder bestemmelser om lovens formål og anvendelsesområde. Herefter følger afsnit II, om internetdomæner, der særligt tildeles Danmark, afsnit III om internetdomæner, der på anden vis er tilknyttet Danmark, afsnit IV om tilsyn med overholdelse af loven, oplysningsforpligtelser, klageadgang og regler om digital kommunikation samt afsnit V om sanktions- og straffebestemmelser. Loven afsluttes med afsnit VI indeholdende lovens ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser.

2. Gældende ret

2.1. Lov om internetdomæner, der særligt tildeles Danmark

2.1.1. Formål

Den gældende lov har til hensigt at fremtidssikre og styrke administrationen af internetdomæner, der særligt tildeles Danmark. Samtidig er der i loven lagt stor vægt på et princip om internetsamfundets selvregulering, således at lovreguleringen på området begrænses til det mest nødvendige i form af en rammelov.

Formålet med loven er at fremme en dynamisk og kvalitetspræget udvikling i det danske internetsamfund ved at tilvejebringe tilgængelighed, gennemsigtighed, effektivitet og sikkerhed. Herudover fastsætter loven rammerne for registrering og anvendelse af internetdomænenavne.

For at sikre et stabilt og fremtidssikret system stiller loven visse overordnede krav til enhver administrator, der måtte blive omfattet af loven.

Selv om hensigten med den gældende lov er, at der skal være mindst mulig regulering på området, indeholder loven som konsekvens af udbudsmodellen regler, der sikrer, at staten i et vist omfang kan føre tilsyn med, at loven overholdes, samt at staten har mulighed for at gribe ind, hvis administrator overtræder regler, vilkår eller ikke efterkommer et påbud.

2.1.2. Anvendelsesområde

Den gældende lov omfatter udover internetdomænet .dk også øvrige internetdomæner, der særligt tildeles Danmark, som eksempelvis .danmark.eu. Sådanne internetdomæner tilhører således den danske stat.

Lovens udgangspunkt er, at det er internetdomænet .dk, der skal forvaltes efter lovens bestemmelser. Erhvervs- og vækstministeren har imidlertid kompetence til at beslutte, om fremtidige internetdomæner, der særligt tildeles Danmark, også skal være omfattet af lovens bestemmelser, eller om der eventuelt skal ske en anden anvendelse af det pågældende internetdomæne.

2.1.3. Tilladelse til at administrere et eller flere internetdomæner – afholdelse af offentlige udbud

Administrator udpeges i henhold til den gældende lov gennem afholdelse af et offentligt udbud («skønhedskonkurrence») for det eller de internetdomæner, ministeren vælger, skal være omfattet af loven. Tilladelse til at administrere et eller flere internetdomæner vil være tidsbegrænset, hvorfor der med jævne mellemrum skal afholdes nye offentlige udbud. Udstedelse af tilladelser efter et offentligt udbud skaber en dynamik og giver mulighed for en vis udskiftning i hvem, der administrerer internetdomæner. Deltagerne i det offentlige udbud konkurrerer om, hvem der er bedst egnet til at administrere det eller de internetdomæner, der holdes udbud over. Med en udbudsmodel kan de krav, der konkret stilles fra udbud til udbud, ændres alt efter udviklingen på internetområdet.

Erhvervsstyrelsen afholder de offentlige udbud og udpeger på denne baggrund en administrator og udsteder en tilladelse til at administrere det eller de internetdomæner, der er omfattet af det offentlige udbud. Reglerne for selve udbuddet, udpegningen af en vinder samt udstedelsen af tilladelser er i vidt omfang inspireret af frekvenslovgivningen.

2.1.4. Overordnede lovkrav til administrator

Den gældende lov indeholder visse overordnede principper, herunder principper om gennemsigtighed, bred repræsentation og non-profit.

Loven giver med udgangspunkt i selvreguleringsprincippet administrator vide kompetencer på området. De opstillede krav i loven skal derfor sikre en høj grad af gennemsigtighed og indflydelse for internetsamfundet i bred forstand. Denne gennemsigtighed og brugerindflydelse er en afgørende forudsætning for selvreguleringen.

Gennemsigtighed

Den gældende lov underbygger gennemsigtighed i administrationen af .dk og andre domæner, der særligt tildeles Danmark, således at alle kan følge med i, hvordan administrationen foregår.

Gennemsigtigheden kommer til udtryk ved, at administrator skal offentliggøre forretningsbetingelser og lignende, som har betydning for registrering og anvendelse af domænenavne, ligesom administrator skal afholde offentlige høringer over væsentlige ændringer i forretningsbetingelser og lignende. Administrator skal endvidere fastsætte en vedtægt for sin virksomhed og årligt udarbejde en beretning om sin virksomhed.

Bred repræsentation

Det er et krav i den gældende lov, at administrator skal have en bred sammensætning med inddragelse af repræsentanter fra de private brugere, professionelle brugere og leverandører. Herved sikres det, at internetsamfundet står bag administrator. Kravet gælder for hele den periode, som administrator efter tilladelsen skal administrere det pågældende internetdomæne.

Non-profit

Den gældende lov indeholder et krav om, at administrationen skal varetages på et omkostningsbaseret grundlag (non-profit). Samtidig stilles krav om omkostningseffektivitet og gennemsigtighed i økonomien i administrationen. Dette princip suppleres yderligere af et krav til administrator om, at denne ikke må udøve anden virksomhed end administration efter loven.

Administrator må efter den gældende lov ikke udøve anden virksomhed end efter loven, hvilket betyder, at aktiviteter omfattet af loven skal udskilles i en eller flere selvstændige enheder, men det forhindrer ikke, at den samme administrator kan administrere flere internetdomæner, der særligt tildeles Danmark. Der må desuden ikke udføres penge fra administrators virksomhed, heller ikke i tilfælde af administrators ophør.

Sikkerhed

Administrator er i henhold til den gældende lov forpligtet til at have et vist niveau af sikkerhed. Administrator skal blandt andet sikre en stabil, sikker og uafbrudt drift af og forbindelse til navneserverne for det eller de internetdomæner, som er omfattet af administrators administration.

Hvem står bag et domænenavn

Den gældende lov er baseret på åbenhed i forhold til hvem, der står bag et domænenavn. På denne baggrund er der krav til administrators Whois-database, hvoraf blandt andet registranternes navn, adresse og telefonnummer skal fremgå. Administrator skal sikre, at disse oplysninger er offentligt tilgængelige, medmindre registranten har anmodet administrator om at blænde oplysninger om navn, adresse og telefonnummer, og at disse oplysninger i henhold til anden lovgivning er undtaget fra offentlighed.

Administrationen – den daglige, den tekniske og registreringsprocessen

Den gældende lov giver administrator mulighed for at delegere hele eller dele af opgaven med at administrere det eller de internetdomæner, som administrator administrerer. Der kan eksempelvis være tale om delegering af den tekniske drift eller selve kundekontakten i form af registreringsprocessen. Loven fastsætter, at det er administrator, der har ansvaret for, at loven overholdes, uanset om administrator vælger at lægge hele eller dele af administrationen ud til underleverandører.

2.1.5. Selvregulering

Administrator skal i henhold til loven fastsætte detailbestemmelser i form af forretningsbetingelser og vilkår i forhold til registranterne og eventuelle registratorer. Det er ligeledes administrator, der udfærdiger regler for klagenævnets virke og finansierer dette. Hvordan den nærmere regulering af registranternes forhold bliver, er således op til den enkelte administrator for det eller de internetdomæner, der er omfattet af administrators virke. Administrator vil via sine forretningsbetingelser kunne fastsætte vilkår om eksempelvis brugspligt for eller inddragelse af domænenavne.

2.1.6. Bestemmelser rettet direkte mod registranter

Den gældende lov indeholder en regel om god domænenavnsskik, der normerer registreringer under internetdomænet .dk. Siden lovens ikrafttræden har Klagenævnet for domænenavne og domstolene udviklet en praksis for god skik på området.

Den gældende lov indeholder ligeledes et forbud mod registrering af domænenavne alene med henblik på videresalg eller udlejning, som gælder for alle registreringer af domænenavne under .dk.

2.1.7. Regler for administrators ophør

Administrator skal ved ophør overdrage navnedatabaser og navneserverdatabasen samt eksisterende kundeforhold til en ny administrator.

Ved administrators ophør foretages en likvidation af administrators virksomhed, og det sikres, at en eventuel egenkapital kommer det danske internetsamfund og dermed brugerne til gode.

2.1.8. Klagenævn

Klagenævnet for domænenavne nedsættes i medfør af den gældende lov af erhvervs- og vækstministeren. Ministeren udpeger nævnets medlemmer hvert 4. år efter høring af det til enhver tid siddende klagenævn. Administrator af internetdomænet .dk fastsætter i samarbejde med eventuelle andre administratorer af øvrige internetdomæner, der særligt er tildelt Danmark, regler for klagenævnets virke. Reglerne skal godkendes af erhvervs- og vækstministeren. Klagenævnet vil efter det foreslåede kunne behandle såvel klager over administrators afgørelser som tvister mellem registranter og tredjepart.

2.1.9. Tilsyn

Erhvervsstyrelsen fører tilsyn med loven, herunder har mulighed for at udstede påbud og tvangsbøder, samt at tilbagekalde tilladelser. Lovforslagets bestemmelser om tilsyn mv. er inspireret af tilsvarende regler på teleområdet.

2.2. Internetdomæner, der på anden vis er tilknyttet Danmark

De topdomæner, som var omfattet af ICANN's første ansøgningsrunde om nye topdomæner, er ikke topdomæner, der særligt tildeles Danmark. Sådanne topdomæner, herunder Danmarks medvirken i eventuelle ansøgningsprocesser m.v., er derfor ikke omfattet af den gældende domænelov.

2.3. Øvrige forhold

I lov nr. 169 af 3. marts 2011 om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester er der i § 23 indsat en bestemmelse om, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte bestemmelser om brugen af domænenavne, der sammenkædes med numre, nummerserier og adresser fra den danske nummerplan. Formålet er især at kunne sikre sammenhængen mellem et telefonnummer og et domænenavn inden for den såkaldte ENUM-tjeneste. Bestemmelsen vedrører ikke selve administrationen af internetdomæner.

3. Lovforslagets indhold

3.1. Formål og anvendelsesområde

Den internationale udvikling på internetdomæneområdet er dynamisk, og det er hensigten, at loven skal kunne rumme en udvikling, hvor Danmark fremover kan blive tillagt varierende grader af rådighed eller indflydelse på internetdomæner, der på anden vis tilknyttes Danmark. Derfor opererer lovforslaget med en overordnet opdeling af internetdomæner i: 1) internetdomæner, der særligt tildeles Danmark og 2) internetdomæner, der på anden vis er tilknyttet Danmark, jf. også bemærkningerne til kapitel 1 og 2.

I forhold til den gældende lovs formålsparagraf er fokus flyttet fra at fremme »udviklingen i internetsamfundet« til fremme af »internetudviklingen i samfundet«. Dette justerede fokus afspejler bedre den væsentlige og tværgående betydning, internetdomæner og internetudviklingen har på udviklingen i samfundet som helhed, herunder naturligvis også internetsamfundet, frem for det tidligere snævrere fokus på udviklingen i internetsamfundet alene.

I lighed med hvad der gælder i henhold til den gældende lov, understreges det i lovforslagets § 3, at de internetdomæner, der særligt er tildelt Danmark i kraft af beslutning i internationale organisationer eller lignende, er en offentlig ressource, der tilhører den danske stat.

3.2. Lovforslagets terminologi

Begrebet »internetdomæner« benyttes i dette lovforslag som en samlebetegnelse for alle niveauer i domænenavnssystemet, herunder førsteordensdomæner, andenordensdomæner m.v., jf. nedenfor.

Førsteordensdomæner er opdelt i to kategorier, henholdsvis nationale topdomæner (ccTLD - country code Top Level Domain), for eksempel .dk, og generiske topdomæner (gTLD - generic Top Level Domain), for eksempel .com og .org. Førsteordensdomæner benævnes generelt, herunder også i dette lovforslag, som topdomæner. Det nationale topdomæne .dk hører til kategorien: »internetdomæner, der er særligt tildelt Danmark«, jf. i øvrigt bemærkningerne til lovforslagets § 2.

Som en delmængde af de generiske topdomæner blev det, som beskrevet i afsnit 1.2.2. ovenfor, som noget nyt i 2011 af ICANN gjort muligt blandt andet at ansøge om generiske topdomæner med en geografisk tilknytning til et land, et sted, en by eller lignende. Konkrete eksempler på sådanne topdomæner er .berlin og .london. Sådanne topdomæner, der har et navn, der er tilknyttet Danmark, benævnes i dette lovforslag som »internetdomæner, der på anden vis er tilknyttet Danmark«, jf. i

øvrigt bemærkningerne til lovforslagets § 2. Et sådant kunne for eksempel være topdomænet .fyn. Benævnelsen signalerer, at der i forbindelse med disse internetdomæner er tale om en helt anden grad af rådighed og indflydelse, end der gør sig gældende for »internetdomæner, der særligt tildeles Danmark«. De nationale topdomæner er internationalt tildelt til staterne i verden, og det danske topdomæne .dk betragtes som en offentlig ressource. I modsætning til de nationale topdomæner tildeles nuværende og kommende generiske topdomæner af ICANN til ansøgere mod betaling.

En »administrator« (på engelsk »registry«) er den part i det globale internetdomænesystem, der står for administrationen af et topdomæne. Administrationen indebærer typisk drift af databaser over registrerede domænenavne under topdomænet samt fastsættelse af de regler, der gælder for registrering af domænenavne under topdomænet. Den nuværende administrator af topdomænet .dk er foreningen Dansk Internet Forum (DIFO).

Med begrebet »registrant« sigtes til den, der til enhver tid er registreret som indehaver af domænenavnet.

Under et topdomæne kan der registreres domænenavne som eksempel folketinget.dk. »Folketinget« er et andenordensdomæne i forhold til topdomænet .dk. Kombinationen af disse domæner benævnes som et »domænenavn«. Der kan endvidere være tilfælde, hvor der registreres domænenavne indeholdende tredje- eller fjerdeordensdomæner.

3.3 Internetdomæner, der særligt tildeles Danmark

3.3.1. Udbud og forlængelse

I lovens kapitel 3 foreslås det, at erhvervs- og vækstministeren i lighed med den gældende lov bemyndiges til at kunne beslutte, at der skal afholdes offentligt udbud over retten og pligten til at administrere et eller flere internetdomæner, der særligt tildeles Danmark, eller at en eksisterende tilladelse forlænges.

Systematikken vedrørende fastsættelse af krav til administratorer af internetdomæner, der særligt tildeles Danmark, foreslås ændret i forhold til den gældende lov.

I modsætning til den gældende lov foreslås kompetencen til at fastsætte regler i forbindelse med udbud over internetdomæner, der særligt tildeles Danmark, delt mellem erhvervs- og vækstministeren og Erhvervsstyrelsen. Den nærmere kompetencedeling mellem ministeren og styrelsen følger den opdeling, der fremgår af reglerne om gennemførelse af udbud i lov nr. 475 af 12. juni 2009 om radiofrekvenser (frekvensloven) med senere ændringer.

De krav, der med den gældende § 4, stk. 2, nr. 4, blev fastsat som minimumskrav i administrators tilladelse i forbindelse med det tidligere afholdte udbud, foreslås med den foreslåede § 8 fremadrettet fastsat i en bekendtgørelse som minimumsregler, der i almindelighed gælder for administrationen af det eller de pågældende internetdomæner, som er omfattet af bekendtgørelsens anvendelsesområde. Henset til den dynamiske udvikling på området sikres det herved, at reglerne, hvor udviklingen tilsiger det, er fleksible og i nødvendigt omfang kan tilpasses i løbet af en tilladelsesperiode. Denne mulighed eksisterer ikke i dag, hvor minimumskrav fastsat i tilladelser efter en årrække kan vise sig at være forældede eller ikke fleksible nok i lyset af udviklingen.

Reglerne i dette kapitel beskriver også situationen, hvor det er Erhvervsstyrelsen, der midlertidigt må overtage administrationen af et internetdomæne.

Det er fortsat Erhvervsstyrelsen, der udpeger vinderen af et udbud og fastsætter vilkårene i tilladelsen.

3.3.2. Principper for administrationen af internetdomæner, der særligt tildeles Danmark

I lovens kapitel 4 opstilles de grundlæggende principper, der foreslås at gælde for internetdomæner, der særligt tildeles Danmark. De foreslåede principper vedrører administrators forankring i internetsamfundet, non-profit, selvregulering, gennemsigtighed, sikker og stabil drift, ikke-diskrimination, fremme af internetudviklingen og WHOIS-databaser.

De foreslåede principper er retningsgivende for ministerens fastsættelse af regler i medfør af loven og gælder generelt for administrators virke.

3.3.3. Registrering og anvendelse

Lovens kapitel 5 indeholder en regel om god domænenavnskik og en regel om videresalg og udlejning af internetdomæner.

Med henblik på at sikre kontinuiteten i retstilstanden vedrørende internetdomæner er den foreslåede bestemmelse om god domænenavnskik en delvis videreførelse af den gældende lovs bestemmelse herom. Med den foreslåede bestemmelse sikres det, at god domænenavnskik kan virke efter hensigten som en egentlig generalklausul, hvis indhold og anvendelse i højere grad end i dag udfyldes af klagenævn og domstole. Således kan indholdet og anvendelsen af god domænenavnskik ikke længere afgrænses af administrators retningslinjer, forretningsbetingelser eller andre vilkår. God domænenavnskik kan således virke på tværs af administratorer og internetdomæner, der er særligt tildelt Danmark.

Herudover indeholder kapitel 5 i lighed med den gældende lov en regel om, at registranter ikke må registrere og opretholde registreringer af domænenavne alene med videresalg eller udlejning for øje.

3.3.4. Klagenævnet

Lovens kapitel 6 indeholder rammerne for et klagenævn for internetdomæner, der er særligt tildelt Danmark. Der er tale om en videreførelse af det eksisterende klagenævn for domænenavne, der er nedsat af ministeren i medfør af den gældende lov. Det foreslås, at det fortsat er ministeren, der udpeger nævnets medlemmer, og administrator, der finansierer klagenævnet. For at styrke uafhængigheden af nævnet og kontinuiteten af klagenævnet og retstilstanden hen over et administratorskifte foreslås det som noget nyt, at det er klagenævnet selv, der fastsætter sin vedtægt, hvor den i henhold til den gældende lov var administrator. Herudover indeholder kapitlet regler om klagenævnets sammensætning m.v.

3.3.5. Administrators ophør

Lovens kapitel 7 indeholder reglerne om, hvad der sker i forbindelse med et administratorskifte, som følge af udløb af tilladelsen, tilbagekaldelse, tilbagelevering og konkurs, herunder om likvidation, overgang af eksisterende oplysninger, aftaler, retssager m.v. Kapitlet har været underlagt en gennemgående revision i forhold til den gældende lov med henblik på at sikre klarhed over denne væsentlige begivenhed, som et administratorskifte udgør.

3.4. Internetdomæner, der på anden vis er tilknyttet Danmark

Bemyndigelsesbestemmelsen i lovens kapitel 8 er ny og foreslås at udgøre det retlige grundlag for den fremtidige varetægelse af Danmarks interesser i relation til internetdomæner, der på forskellig vis er tilknyttet eller bliver tilknyttet Danmark, men hvor internetdomænet ikke særligt tildeles Danmark. Sigtet med bestemmelsen er at gøre loven robust i forhold til den fremtidige udvikling på

området. Med bestemmelsen bemyndiges erhvervs- og vækstministeren generelt til at fastsætte processuelle regler om eksempelvis Erhvervsstyrelsens medvirken til ansøgninger om nye internetdomæner, materielle regler og vilkår knyttet til sådanne internetdomæner. Det er en forudsætning for ministerens regelfastsættelse efter det foreslåede kapitel 8, at Danmarks rådighed og medvirken i forbindelse med det pågældende internetdomæne er beskrevet tilstrækkeligt præcist og entydigt af ICANN til, at ministeren meningsfuldt inden for rammerne af dansk ret kan fastsætte regler herom.

3.5. Tilsyn, oplysninger, klageadgang og digital kommunikation

Der er med de foreslåede bestemmelser i kapitel 9-12 i vidt omfang tale om indholdsmæssige videreførelser af den gældende lov.

Det foreslås, at det fortsat skal være Erhvervsstyrelsen, der fører tilsyn med overholdelse af loven, og at Teleklagenævnet og Erhvervsstyrelsen fortsat skal have hjemmel til at kræve alle oplysninger og alt materiale udleveret fra administrator, som skønnes nødvendigt i forbindelse med administrationen af loven og regler og tilladelser udstedt i medfør heraf. Erhvervsstyrelsen foreslås i lighed med den gældende lov at kunne indhente oplysninger til statistikformål.

Endvidere er den gældende lovs regler om obligatorisk digital kommunikation i forbindelse med skriftlig kommunikation til og fra myndigheder om alle forhold, der er omfattet af domæneloven og regler udstedt i medfør af domæneloven videreført.

3.6. Sanktionsbestemmelser

Det foreslås i lovens kapitel 13, at anvendelsesområdet for at kunne pålægge tvangsbøder udvides i forhold til den gældende lov. Den gældende lov har hidtil afgrænset det potentielle område for tvangsbøder specifikt til lovens bestemmelser relateret til driften af de nødvendige tekniske systemer. Den foreslåede bestemmelse gør i modsætning hertil tvangsbøder til et middel, der kan bringes i anvendelse på tværs af lovens bestemmelser. Det sker med henblik på at kunne sikre Erhvervsstyrelsen en reel mulighed for at håndhæve lovens bestemmelser samt regler og vilkår i tilladelser fastsat i medfør heraf. Hertil kommer, at udvidelsen af området for tvangsbøder giver Erhvervsstyrelsen yderligere reaktionsmuligheder end den hidtidige, der i øvrigt kun består af påbud og tilbagekaldelse af tilladelser. Denne ændring foretages med inspiration fra tilsvarende bestemmelser i lov nr. 169 af 3. marts 2011 om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (teleloven) med senere ændringer.

Det foreslås herudover at opretholde Erhvervsstyrelsens bemyndigelse til at tilbagekalde en tilladelse udstedt efter loven, hvis administrator groft eller gentagne gange overtræder loven, regler fastsat i medfør af loven eller vilkår fastsat i administrators tilladelse. Bestemmelsen er omformuleret, og det er tydeliggjort, at Erhvervsstyrelsen også kan tilbagekalde en tilladelse, hvis administrators virksomhed i løbet af en tilladelsesperiode måtte ophøre af andre grunde end udløbet af tilladelsen.

3.7. Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser m.v.

Lovforslagets kapitel 14 indeholder lovens ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser. Lovforslaget indebærer, at sager, der er påbegyndt før lovens ikrafttræden, skal færdigbehandles efter de nye regler.

Forslaget indebærer videre, at den tilladelse, som i dag er udstedt til Dansk Internet Forum (DIFO), fortsætter, og at de nuværende medlemmer af Klagenævnet for domænenavne fortsætter deres virke, indtil deres beskikkelsesperiode udløber.

Endelig foreslås det, at administrative forskrifter, der er udstedt i medfør af loven opretholdes, indtil de bortfalder efter deres indhold eller ophæves.

3.8. Generelle redaktionelle og strukturelle ændringer

Med lovforslaget tilføres loven en ny struktur med afsnit, kapitler, m.v., og der gennemføres en række redaktionelle ændringer i øvrigt.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige (stat, region og kommune)

I lighed med den gældende domænelov forudsættes det, at erhvervs- og vækstministeren kan beslutte, at der holdes udbud over retten til at administrere internetdomæner, der særligt tildeles Danmark. Erhvervs- og vækstministeren kan, i lighed med hvad der gælder i den nuværende domænelov, fastsætte regler om, at udgifterne for sådanne udbud dækkes af gebyrer, som opkræves hos deltagerne i udbuddet.

I lighed med den gældende domænelov kan det forekomme, at Erhvervsstyrelsen midlertidigt må varetage administrationen af et internetdomæne, der er særligt tildelt Danmark. Det forudsættes, at de udgifter, der måtte være forbundet hermed, dækkes af gebyrer, der pålægges registranterne af det aktuelle internetdomæne.

Udgifter til finansiering af klagenævnet for domænenavne afholdes i henhold til forslaget af administratorer af internetdomæner, der særligt tildeles Danmark. Det eksisterende klagenævn, som videreføres med forslaget, blev nedsat i medfør af den gældende lov. I lighed med den gældende lov forudsættes det, at der i klagenævnets vedtægt fastsættes et klagegebyr, der er i overensstemmelse med forslagets regler herom. Etablering og drift af klagenævnet vil således ikke have økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget har herudover hverken økonomiske eller administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Den gældende tilladelse til at administrere topdomænet .dk, der er tildelt foreningen DIFO, påvirkes ikke af denne lov.

I lighed med den gældende domænelov kan erhvervs- og vækstministeren beslutte, at der holdes udbud over retten til at administrere internetdomæner, der er særligt tildelt Danmark. Således har lovforslaget fortsat den positive konsekvens, at det kan blive muligt for erhvervslivet at byde på sådanne koncessionsrettigheder og også i fremtiden tilbyde brugen af internetdomæner, der er eller måtte blive særligt tildelt Danmark.

Hertil kommer den positive konsekvens af lovforslaget, at de foreslåede rammer for håndtering af internetdomæner, der på anden vis er tilknyttet Danmark, kan skabe et grundlag for øget konkurrence, vækst og innovation på markedet for domænenavne.

Lovforslaget har således ikke negative økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Der vil dog være administrative konsekvenser for administratorer af internetdomæner, som er omfattet af lovens anvendelsesområde. Forslaget vil medføre marginale administrative konsekvenser for disse administratorer.

Hertil kommer udgifter til finansiering af et klagenævn for domænenavne, der i lighed med den gældende lov i henhold til forslaget skal afholdes af administratorer af internetdomæner, der særligt tildeles Danmark.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget indeholder i lighed med den gældende lov enkelte regler, der direkte retter sig mod borgere, der registrerer eller ønsker at registrere et domænenavn. Det drejer sig om de foreslåede regler om god domænenavnskik og forbuddet mod at registrere og opretholde registreringer af domænenavne alene med henblik på videresalg eller udlejning.

Lovforslaget har således ikke administrative konsekvenser for borgere.

7. Miljømæssige konsekvenser

Ingen.

8. Forholdet til EU-retten

Europa-Parlamentet og Rådet har vedtaget forordning nr. 733/2002 af 22. april 2002 (EF-Tidende 2002 L 113, side 1) om implementering af topdomænet .eu (.eu forordningen), som trådte i kraft den 30. april 2002.

Den 30. april 2004 trådte Kommissionens forordning nr. 874/2004 af 28. april 2004 (EF-Tidende 2004 L 162, side 40) om generelle retningslinjer for implementeringen af .eu og dets funktioner samt principper for registrering i kraft. Forordningen fastsætter de generelle retningslinjer for blandt andet registrering af domænenavne under .eu.

De to forordninger fastsætter ikke bindinger i forhold til den danske regulering af internetdomænet .dk eller andre internetdomæner, der særligt tildeles Danmark eller internetdomæner, der på anden vis er tilknyttet Danmark.

Staten har tidligere truffet beslutning om at reservere navnet »Danmark« på samtlige fællesskabssprog under topdomænet .eu. Der er ikke taget stilling til, hvorvidt disse reserverede domænenavne skal anvendes, men det kan i givet fald ske i henhold til denne lov.

Der er tale om en koncessionstilladelse, der er såkaldt bilag II B-ydelse i relation til udbudsdirektiverne. Det betyder, at tilrettelæggelse og gennemførelse af udbuddet ikke skal følge direktivernes detaljerede procedureforskrifter, men skal ske under hensyntagen til grundlæggende EU-retlige principper som ligebehandling, ikke-diskrimination, proportionalitet og gennemsigtighed.

Lovforslaget indeholder ikke herudover EU-retlige aspekter.

9. Statsstøtteretlige aspekter

Tilladelser til at administrere internetdomæner, der er særligt tildelt Danmark tildeles som koncessioner.

Lovforslaget indeholder ikke statsstøtteretlige aspekter.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

[afventer høringen]

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser / mindre udgifter	Negative konsekvenser / merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, region og kommuner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	<p>Det bliver muligt for erhvervslivet at byde på koncessionsrettigheder over internetdomæner, der særligt tildeles Danmark, og også i fremtiden tilbyde brugen af internetdomæner, der er eller måtte blive særligt tildelt Danmark.</p> <p>De foreslåede rammer for håndtering af internetdomæner, der på anden vis er tilknyttet Danmark, kan skabe øget konkurrence og innovation på markedet for domænenavne.</p>	<p>Forslaget medfører ingen administrative konsekvenser for erhvervslivet.</p> <p>Der vil dog være administrative konsekvenser for administratorer af internetdomæner, som er omfattet af lovens anvendelsesområde.</p> <p>Forslaget vil medføre marginale administrative konsekvenser for administratorerne.</p>
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Staten har tidligere truffet beslutning om at reservere navnet »danmark.eu« på samtlige fællesskabssprog under topdomænet .eu. Der er ikke taget stilling til, hvorvidt eller hvordan disse reserverede domænenavne skal anvendes, men det kan i givet fald ske i henhold til denne lov.</p>	

12. Ligestillingsmæssige konsekvenser

Lovforslaget indeholder ingen ligestillingsmæssige konsekvenser.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Den foreslåede bestemmelse er en modernisering af den gældende lovs formålsbestemmelse.

Det foreslås i lovforslagets § 1, at hovedformålet med loven er at fremme en innovativ internetudvikling i samfundet ved at tilvejebringe rammerne for adgang til, anvendelse og administration af internetdomæner, der særligt tildeles eller på anden måde er tilknyttet Danmark.

Loven vedrører administratorer, registratorer og registranter af internetdomæner, der særligt tildeles eller på anden vis er tilknyttet Danmark. Loven har tillige betydning for 3. parter, der eksempelvis kan indgive klage til klagenævnet for domænenavne.

Med »internetdomæner, der på anden vis er tilknyttet Danmark« menes, at Danmark eksempelvis har fået eller vil få tillagt indflydelse på ansøgning, tildeling eller administration af domæner uden dog at få rådighed over internetdomænet, jf. i øvrigt bemærkningerne til den foreslåede § 2. Danmark er til sammenligning i dag tillagt fuld rådighed over topdomænet .dk.

Som også beskrevet i afsnit 1.2.2. i de almindelige bemærkninger er Danmark i forskelligt omfang af ICANN tillagt varierende grader af rådighed og indflydelse på internetdomæner, der på anden vis er tilknyttet Danmark.

Et internetdomæne, der i dag er særligt tildelt Danmark, er topdomænet .dk. Loven har til formål at tilvejebringe rammerne for adgang til, anvendelse og administration af dette topdomæne og andre internetdomæner, der måtte blive særligt tildelt Danmark.

Herudover er den danske stat i henhold til ICANN's gældende regler tillagt en rolle i forbindelse med tildelingen af nye geografiske topdomæner med tilknytning til Danmark ved at kunne medvirke i ansøgningsprocessen ved eventuelt at afgive en såkaldt »ikke-indsigelse« i forbindelse med en virksomheds eller organisations ansøgning til ICANN om delegering af et nyt topdomæne. Sådanne geografiske internetdomæner betragtes som »internetdomæner, der på anden vis er tilknyttet Danmark« i lovens forstand, jf. i øvrigt lovforslagets § 2.

Det er ikke muligt at forudsige den internationale udvikling på internetdomæneområdet. Det er derfor hensigten, at loven også skal kunne rumme en udvikling, hvor Danmark fremover kan blive tillagt varierende grader af rådighed eller indflydelse på internetdomæner, der på anden vis tilknyttes Danmark. Dette er grunden til, at der opereres med en overordnet opdeling af internetdomæner i: 1) internetdomæner, der særligt tildeles Danmark og 2) internetdomæner, der på anden vis tilknyttes Danmark, jf. lovforslagets § 2.

I forhold til den gældende lovs formålsparagraf er fokus flyttet fra at fremme »udviklingen i internetsamfundet« til fremme af »internetudviklingen i samfundet«. Dette justerede fokus afspejler bedre den væsentlige og tværgående betydning, internetdomæner og internetudviklingen har på udviklingen i samfundet som helhed, herunder naturligvis også internetsamfundet, frem for det snævrere fokus på udviklingen i internetsamfundet alene. Det er dog fortsat hensigten, at eksempelvis selvreguleringen og blandt andet dennes legitimitet sikres via en bred repræsentation af internetrelaterede interesser hos administrator.

Loven foreslås baseret på en række grundlæggende principper om forankring i internetsamfundet, non-profit, selvregulering, sikkerhed, stabilitet, gennemsigtighed og ikke-diskrimination. Disse principper er yderligere beskrevet i lovforslagets kapitel 4.

Til § 2

Den foreslåede bestemmelse afgrænser i lighed med den gældende lovs § 3, hvilke internetdomæner der er omfattet af loven.

Omfanget af den gældende bestemmelse foreslås ændret, så lovens regler finder direkte anvendelse på ethvert internetdomæne, der er eller måtte blive særligt tildelt Danmark, herunder det eksisterende nationale topdomæne .dk.

Derudover foreslås det som noget nyt, at lovens anvendelsesområde udvides, således at internetdomæner, der på anden vis er eller bliver tilknyttet Danmark, men som ikke er særligt tildelt Danmark, ligeledes vil være omfattet af lovens anvendelsesområde.

Med »internetdomæner, der er særligt tildelt Danmark« menes, at Danmark udtrykkeligt er givet eller gives en eksklusiv råderet over internetdomænet, jf. også afsnit 1.2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Et eksempel på et topdomæne, der på anden vis tilknyttes Danmark, uden at være særligt tildelt Danmark, kunne være et internetdomæne med et geografisk navn, som har tilknytning til Danmark, for eksempel »jylland«.

Endelig foreslås, at den gældende udtrykkelige hjemmel til anvendelse af internetdomæner til forsøgsformål ikke videreføres, idet hjemlen ikke har været benyttet siden den gældende lovs ikrafttræden i 2005.

Bestemmelsen omfatter samtlige internetdomæner, der fra international side er eller måtte blive særligt tildelt Danmark. Hermed tages der højde for, at der med tiden kan komme nye internetdomæner, som særligt tildeles Danmark, og som det kan vise sig, at der er interesse for at registrere domænenavne under.

Topdomænet .dk er i dag særligt tildelt Danmark som førsteordensdomæne. Internetdomæner, der særligt tildeles Danmark kan også være andre internetdomæner, der fra ICANN's side eller fra andre er eller måtte blive tildelt med fornøden eksklusiv rådighed til Danmark. Bestemmelsen omfatter derfor også anden- eller tredjeordensdomæner, der særligt tildeles Danmark, eksempelvis et andenordensdomæne såsom danmark.eu. Se hertil nærmere de almindelige bemærkninger under afsnit 3.2.

Baggrunden for at indføre begrebet »internetdomæner, der på anden vis er tilknyttet Danmark« er blandt andet ICANN's beslutning af 20. juni 2011, der gør det muligt at ansøge om tildeling af en række nye typer af topdomæner. ICANN henviser i sine retningslinjer om ansøgningsprocessen til, at det specifikt for ansøgninger om internetdomæner med geografiske navne gælder, at disse skal være ledsaget af en såkaldt »ikke-indsigelse« fra den relevante regering eller offentlige myndighed. Internetdomænet kan kun tildeles til en ansøger, der opfylder dette samt andre krav i ICANN's retningslinjer.

Der er ikke hidtil ansøgt om eller anvendt internetdomæner, der på anden vis er tilknyttet Danmark.

Med begrebet »geografiske navne« henvises til begrebet »geographic names« i ICANN's retningslinjer om ansøgningsprocessen vedrørende nye internetdomæner, samt de igangværende drøftelser vedrørende definitionen og indholdet af begrebet »geographic names« mellem ICANN og ICANN's rådgivende regeringsorgan, Governmental Advisory Committee (GAC).

I relation til sådanne internetdomæner er Danmark i henhold til ICANN's nuværende regler alene tillagt en vis indflydelse i forbindelse med ansøgningsprocessen. Danmark har ikke rådigheden over disse internetdomæner, og det er derfor ikke muligt at regulere administrationen af dem i samme omfang som topdomænet .dk, jf. i øvrigt § 37 og bemærkningerne hertil.

Til § 3

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 2.

Med den foreslåede bestemmelse understreges det, at de internetdomæner, der særligt er tildelt Danmark i kraft af beslutning i internationale organisationer eller lignende, er en offentlig ressource, der tilhører den danske stat. Internetdomænet .dk tilhører således den danske stat inden for de rammer, som gælder internationalt og med de begrænsninger, der følger af internationale forhold og forpligtelser i øvrigt. Hermed slås statens eneret til internetdomæner, der er særligt tildelt Danmark, fast. En lignende bestemmelse findes på europæisk plan i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 733/2002, artikel 7 om Fællesskabets ret til topdomænet .eu.

I lighed med den gældende lov slås det fast, at det er den danske stat, som har den overordnede rådighed over og rettighed til internetdomæner, der er særligt tildelt Danmark. Danmark er oprindeligt tillagt denne rådighed over topdomænet .dk af ICANN. Det understreges således, at der er tale om, at administrator, registranter og andre alene har en betinget brugsret til internetdomænerne, henholdsvis domænenavnene.

Det slås samtidig fast, at fysiske eller juridiske personer, herunder den administrator, der får til opgave at administrere et internetdomæne, og de registranter, der registrerer et domænenavn, ikke opnår ejendomsret til internetdomænet, henholdsvis domænenavnet. Den danske stat bevarer den overordnede rettighed til de internetdomæner, der særligt tildeles Danmark, samt retten til at udpege en ny administrator. Den rettighed, som eksempelvis en administrator opnår ved tildeling af en tilladelse til at administrere et internetdomæne, vil fra statens side kunne ophæves og kræves tilbage til staten. Dette svarer til, hvad der gælder efter .eu-forordningen, hvorefter Fællesskabet bevarer alle rettigheder til .eu.

Statens rolle i relation til internetdomæner, der på anden vis har tilknytning til Danmark uden at være særligt tildelt Danmark, følger af afsnit III.

Til § 4

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse er en delvis indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 4, stk. 1.

Som noget nyt foreslås det, at erhvervs- og vækstministeren udover at kunne træffe beslutning om afholdelse af udbud ligeledes kan træffe beslutning om forlængelse af varigheden af en eksisterende tilladelse. Muligheden for at kunne forlænge tilladelsen vil kunne sikre kontinuitet og sikkerhed om rammerne for brugernes registrering af domænenavne samtidig med, at muligheden for at afholde et

udbud fortsat kan benyttes for at skabe dynamik og udvikling på området. Perioden for en eventuel forlængelse fastsættes nærmere af ministeren i medfør af den foreslåede § 4, stk. 3.

Det er hensigten, at der gennemføres en offentlig høring, der har til formål at klarlægge internetsamfundets holdning til spørgsmålet om udbud eller forlængelse, herunder afdække en mulig, konkret interesse for afholdelsen af udbud, inden ministeren træffer beslutning. På denne måde bliver det med jævne mellemrum evalueret, om udviklingen på området og en effektiv administration sikres i administrators virke og afveje hensynet hertil over for hensynet til stabilitet og sikkerhed i administrationen samt kontinuitet i rammerne for registranterne. Det er hensigten at lade høringssvarene indgå i det beslutningsgrundlag, som ministeren skal træffe beslutningen om udbud eller forlængelse ud fra.

I erhvervs- og vækstministerens beslutning om udbud eller forlængelse i medfør af denne bestemmelse skal særligt inddrages økonomiske hensyn for det offentlige. Det forekommer væsentligt og hensigtsmæssigt på baggrund af offentlige økonomiske hensyn at sikre, at erhvervs- og vækstministeren gives mulighed for at træffe beslutning om forlængelse af en tilladelse som et alternativ til at skulle afholde udbud pr. automatik efter en endt tilladelsesperiode, hvilket ikke er muligt i henhold til den gældende lov. Såfremt eksempelvis retten til administration af internetdomæner, der særligt tildeles Danmark, pr. automatik skal i udbud efter en endt tilladelsesperiode, vil der i tilfælde af, at der i udbuddet ikke ville være andre tilbudsgivere end den eksisterende administrator, ske et væsentligt økonomisk spild i forbindelse med afholdelsen af udbuddet for både den eksisterende administrator såvel som staten.

Herudover er ordlyden af bestemmelsen præciseret således, at den tager højde for sondringen mellem internetdomæner, der særligt tildeles Danmark, og internetdomæner, der på anden vis er tilknyttet Danmark, jf. lovforslagets § 2.

Et offentligt udbud af retten til at administrere et eller flere internetdomæner indebærer, at de interesserede tilbudsgivere på grundlag af deres respektive tilbud konkurrerer om at få tilladelsen. Afgørende for, hvem tilladelsen udstedes til, er de afgivne tilbud og indholdet i disse med hensyn til de af ministeren fastsatte evalueringskriterier. På baggrund af tilbuddene findes således administratoren til det eller de internetdomæner, der er omfattet af udbuddet. Tilladelsen til at administrere det eller de internetdomæner, der er omfattet af udbud, medfører såvel en ret for administrator til at forestå administrationen som en pligt til at udøve denne administration under nærmere fastsatte regler og vilkår. Pligten medfører, at administrator umiddelbart på det tidspunkt, der er fastsat i tilladelsen, skal iværksætte eller overtage administrationen uden ulempe for eventuelle eksisterende og kommende registranter, og at administrator skal administrere det pågældende internetdomæne i hele tilladelsesperioden.

Det foreslås, at Erhvervsstyrelsen forestår de offentlige udbud på baggrund af de regler, som henholdsvis erhvervs- og vækstministeren og Erhvervsstyrelsen fastsætter for udbuddet efter § 4, stk. 2, og § 5.

Hvis der alene indkommer ét tilbud, og Erhvervsstyrelsen således udsteder en tilladelse uden at foretage en evaluering af indkomne tilbud, anses det offentlige udbud også for at være gennemført. Også i denne situation vil der blive fastsat vilkår på baggrund af tilbudsgivers bud, jf. § 7, stk. 2.

Der kan afholdes et nyt udbud for hvert internetdomæne, der er eller måtte blive særligt tildelt Danmark. Hvert enkelt internetdomæne omfattet af den pågældende administrators virke, men tildelt ved forskellige tilladelser, kan således administreres efter et selvstændigt regelsæt på baggrund af reglerne for det enkelte udbud. En eventuel eksisterende administrator vil også kunne

byde, når der afholdes offentligt udbud over retten til administrationen af et nyt internetdomæne, hvorved vedkommende eventuelt bliver administrator af flere internetdomæner.

Det enkelte offentlige udbud kan omfatte mere end et internetdomæne, hvilket fastsættes forud for udbuddet, så de bydende på forhånd ved, hvad deres bud og kommende virke skal omfatte.

Afholdelse af et offentligt udbud efter §§ 4, 5 og 7 vil ligeledes kunne iværksættes og gennemføres, inden den hidtidige administrators tilladelse udløber, hvis ministeren vurderer, at det pågældende internetdomæne fortsat skal udbydes. Endvidere vil et offentligt udbud efter §§ 4, 5 og 7 kunne afholdes i forbindelse med, at der skal findes en ny administrator i de tilfælde, hvor Erhvervsstyrelsen efter § 47 har tilbagekaldt en tilladelse, eller hvis en tilladelse måtte blive tilbageleveret. Ministeren vil kunne afholde en høring over interessen for brugen og administrationen af disse internetdomæner forud for beslutningen om at afholde et offentligt udbud.

Der kan for hvert internetdomæne omfattet af et udbud alene udpeges én administrator.

Begrebet »at administrere« (administration) omfatter alt, hvad der knytter sig til at varetage opgaven med domænenavne i forhold til registranter, registratorer, deponeringsenheder m.fl. Der er tale om såvel selve den daglige administration, der indebærer fastsættelse af forretningsbetingelser og vilkår, indgåelse af aftaler med registranter m.v. som den tekniske drift, der omfatter såvel sikkerhedsspørgsmål, behandling af data og drift af databaser. Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2. i de almindelige bemærkninger om lovforslagets terminologi.

Delegeringsprocessen af et internetdomæne, der særligt tildeles Danmark, fra én administrator til en anden administrator kan være længerevarende, hvorfor det bemærkes, at et nyt udbud bør gennemføres i så god tid, at en redelegering kan nås i ICANN-regi senest samtidig med, at administrationen overgår til en ny administrator. Derfor bør et udbud påbegyndes i god tid forinden en tilladelsesperiodes udløb.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse er en delvis indholdsmæssig videreførelse af dele af den gældende lovs § 4, stk. 2.

Som noget nyt foreslås det, at kompetencen til at fastsætte regler i forbindelse med udbud over internetdomæner, der særligt tildeles Danmark, deles mellem erhvervs- og vækstministeren og Erhvervsstyrelsen. Med den foreslåede bestemmelse bemyndiges erhvervs- og vækstministeren således til at fastsætte regler om de overordnede rammer for offentlige udbud over internetdomæner, som nærmere beskrevet nedenfor i bemærkninger til stk. 2, nr. 1-4. De resterende dele af reguleringen af et udbud, der fremgår i den gældende lovs § 4, stk. 2, vil fremover blive fastsat af Erhvervsstyrelsen i medfør den foreslåede § 5. Den nærmere kompetencedeling mellem ministeren og styrelsen følger den opdeling, der fremgår af frekvenslovens §§ 9 og 11 om gennemførelse af udbud.

Systematikken vedrørende fastsættelse af krav, der ikke er angivet direkte i lovens bestemmelser, til administratorer af internetdomæner, der særligt tildeles Danmark, foreslås ændret. Disse krav, der med den gældende lovs § 4, stk. 2, nr. 4, blev fastsat som minimumskrav i administrators tilladelse i forbindelse med udbuddet, foreslås med den foreslåede § 8 fremadrettet fastsat i en bekendtgørelse som minimumsregler, der i almindelighed gælder for administrationen af det pågældende internetdomæne, som er omfattet af bekendtgørelsens anvendelsesområde. På denne måde vil det være muligt at tilpasse kravene til administrator i det omfang, at det forekommer

væsentligt og hensigtsmæssigt, jf. de hensyn, der er angivet i bemærkningerne til den foreslåede § 8.

Til stk. 2, nr. 1

Det foreslås, at erhvervs- og vækstministeren fastsætter, hvilke internetdomæner der skal være omfattet af udbuddet. Ministeren kan således vælge at sende et internetdomæne i udbud eller sende flere internetdomæner i udbud samlet, som vinderen af det offentlige udbud skal administrere efter tilladelsen. Hermed er der således både mulighed for at bringe flere internetdomæner, der er særligt tildelt Danmark, i spil og samle administrationen heraf.

Til stk. 2, nr. 2

Det foreslås, at erhvervs- og vækstministeren forud for det offentlige udbud kan fastsætte, hvor lang tid den konkrete tilladelse til at administrere et internetdomæne skal gælde. Den nuværende administratortilladelse for topdomænet .dk har en varighed på 6 år.

Det foreslås, at varigheden af en tilladelse fastlægges ud fra hensynet til, at administrator skal kunne nå at etablere sig og sin administration, ligesom en længere periode kan sikre en vis stabilitet på området. Dette skal afvejes med hensyn til samfundets interesser i at sikre udvikling og en effektiv administration.

Inden periodens udløb er det hensigten, at ministeren træffer beslutning om, at der enten afholdes udbud og udpeges en administrator efter §§ 4, 5 og 7 og regler fastsat i medfør heraf, eller at den eksisterende tilladelse forlænges i nærmere fastsat periode, jf. stk. 1.

Erhvervs- og vækstministeren kan endvidere efter bestemmelsen fastsætte særlige regler vedrørende midlertidig forlængelse af en administrators tilladelse. En midlertidig forlængelse af administrators tilladelse kan være hensigtsmæssig eller måske ligefrem nødvendig i tilfælde af eksempelvis et resultatløst udbud, eller såfremt andre uforudsete omstændigheder indtræffer. Denne midlertidige forlængelse adskiller sig fra ministerens beslutning om forlængelse i henhold til § 4, stk. 1 og 3.

Til stk. 2, nr. 3

Det foreslås, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte evalueringskriterierne for vurderingen af de indkomne tilbud. Evalueringskriterier er de forhold, som de bydende kan konkurrere på ved at komme med det bedste bud på, hvordan tilbudsgiveren vil opfylde et konkret fastsat krav. Dette er de parametre, som Erhvervsstyrelsen skal vurdere for at kunne afgøre, hvem der skal udpeges til at varetage opgaven som administrator.

De evalueringskriterier, som erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte i medfør af den foreslåede bestemmelse, skal være kriterier, der ligger inden for lovens formål og principper, der blandt andet omfatter: Administrators forankring i internetsamfundet, non-profit, selvregulering, gennemsigtighed, sikker og stabil drift, ikke-diskrimination og fremme af internetudviklingen i samfundet.

Erhvervs- og vækstministeren kan tillige fastsætte nærmere regler om vurdering af tilbud, for eksempel i form af regler om vægtning af de opstillede evalueringskriterier. Reglerne skal sikre, at tilbud bliver vurderet på baggrund af de opstillede evalueringskriterier, som det

kendes i udbudsretten, med henblik på at undgå, at vurderingen sker ved en indbyrdes sammenligning af tilbud.

Den tilbudsgiver, som efter en samlet vurdering kommer med det bedste tilbud i forhold til evalueringskriterierne, bliver udpeget som vinder af udbuddet og dermed som administrator af det eller de internetdomæner, der er omfattet af udbuddet.

Tilbudsgiverens bud på, hvordan og i hvilket omfang tilbudsgiveren vil varetage forhold omfattet af evalueringskriterierne, vil efterfølgende blive gjort til vilkår i tilladelsen, jf. lovforslagets § 7, stk. 2.

Til stk. 2, nr. 4

Det foreslås, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler, der tager højde for den situation, at der på baggrund af et offentligt udbud ikke kan udpeges en vinder, eksempelvis fordi ingen af tilbudsgiverne opfylder de fastsatte betingelser for at deltage, eller fordi der ingen bydende er. Ministeren kan eksempelvis fastsætte, at Erhvervsstyrelsen overtager ansvaret for administrationen, indtil en ny administrator kan udpeges. Ministeren kan også vurdere, at behovet for at administrere det pågældende internetdomæne ikke er presserende, og at det derfor eksempelvis må udskydes, opgives eller afvente et kommende udbud over et eller flere andre internetdomæner.

Hvor betegnelsen administrator er anvendt i lovforslaget, vil betegnelsen også dække Erhvervsstyrelsen i tilfælde af, at Erhvervsstyrelsen overtager ansvaret for administrationen i medfør af § 4, stk. 2, nr. 4, eller § 47, stk. 2. Der gælder dog en række undtagelser hertil, jf. lovforslagets § 6, hvorefter de i lovforslagets § 6 nævnte bestemmelser ikke vil finde anvendelse på Erhvervsstyrelsens administration.

Hvis Erhvervsstyrelsen overtager ansvaret for administrationen, vil Erhvervsstyrelsen eksempelvis skulle afholde udgifter til etablering og drift af klagenævnet for domænenavne, jf. lovforslagets § 31, ligesom klager over Erhvervsstyrelsens beslutninger i styrelsens virke som administrator vil kunne indbringes for klagenævnet for domænenavne, jf. lovforslagets § 28, stk. 2. Erhvervsstyrelsen vil tillige skulle overtage alle oplysninger om eksisterende aftaler med registranter og indtræde i disse aftaler efter § 32, stk. 2-4, hvis styrelsen overtager ansvaret for administrationen.

Til stk. 3

Det foreslås, at erhvervs- og vækstministeren fastsætter nærmere regler vedrørende forlængelse af en eksisterende tilladelse, herunder varigheden af forlængelsen. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med foreslåede ændring af stk. 1, vedrørende ministerens mulighed for at træffe beslutning om forlængelse af en eksisterende tilladelse. Det er hensigten med bestemmelsen, at en forlængelse af tilladelsesperioden skal ske med omtrentlig den samme periode, som en ny udstedt tilladelse ville have. Den nuværende administratortilladelse for topdomænet .dk har en varighed på 6 år.

Der vil med den foreslåede bestemmelse blandt andet kunne fastsættes regler om tidspunktet for gennemførelse af en offentlig høring vedrørende ministerens beslutning om udbud eller forlængelse, jf. stk. 1, set i relation til udløbstidspunktet af en tilladelsesperioden. Der vil endvidere kunne fastsættes regler om, hvor mange gange en tilladelse kan forlænges, hvilket der som udgangspunkt ikke er nogen begrænsning af.

Varigheden af en forlængelse af en tilladelse foreslås fastlagt ud fra hensynet til at kunne sikre stabilitet på området. Dette skal afvejes over for hensyn til samfundets interesser i at sikre udvikling og en effektiv administration.

Regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse vil kunne danne grundlag for en forlængelse af en eksisterende tilladelse udstedt i medfør af lov nr. 598 af 24. juni 2005 om internetdomæner, der særligt tildeles Danmark. Det er således muligt med bestemmelsen at forlænge eksisterende tilladelser udstedt i medfør af lov nr. 598 af 24. juni 2005 om internetdomæner, der særligt tildeles Danmark.

Til § 5

Den foreslåede bestemmelse er en delvis indholdsmæssig videreførelse af dele af den gældende lovs § 4, stk. 2.

Som noget nyt foreslås det, at der i modsætning til den gældende lov vil være en todelt kompetencefordeling af regelfastsættelsen i forbindelse med reguleringen af udbud af internetdomæner, der særligt tildeles Danmark. Med den foreslåede bestemmelse bemyndiges Erhvervsstyrelsen således til at fastsætte regler om de dele af gennemførelsen af udbuddet, der udmønter de af ministeren fastsatte overordnede rammer samt de dele, der ikke er omfattet af ministerens kompetence til at fastsætte de overordnede rammer for et udbud, jf. § 4, stk. 2.

Det foreslås således, at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler for gennemførelsen af udbuddet, efter erhvervs- og vækstministeren har truffet beslutning af afholdelse af udbud i medfør af § 4, stk. 1.

Til nr. 1

Det foreslås, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om udbudsformen, herunder regler om udformningen af udbudsmaterialet gennemførelsen af udbuddet, samt en tidsplan for gennemførelsen.

Erhvervsstyrelsen kan ligeledes fastsætte regler om forudsætninger for deltagelse i udbuddet, herunder prækvalifikationskrav.

Til nr. 2

Det foreslås, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om tilbudsgivernes adfærd med henblik på at undgå en adfærd, der begrænser eller har til formål at begrænse konkurrencen i forbindelse med det offentlige udbud. Reglerne kan eksempelvis omfatte regler om aftaler, samarbejder og videregivelse af oplysninger. Disse regler kan være nødvendige i forhold til at imødegå tilbudsgivernes eventuelle konkurrencebegrænsende adfærd i et offentligt udbud.

Til nr. 3

Med henblik på at sikre, at reglerne for et offentligt udbud overholdes, foreslås det, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om sanktionering af overtrædelser af de for udbuddet fastsatte regler. Særligt er det vigtigt at sikre, at regler om tilbudsgivernes adfærd vil kunne sanktioneres, også hvis forholdet opdages efterfølgende.

Erhvervsstyrelsen vil eksempelvis kunne fastsætte regler om foranstaltninger, der kan iværksættes over for tilbudsgiverne ved brud på de fastsatte regler. Sådanne foranstaltninger vil kunne være udelukkelse fra fortsat deltagelse i udbuddet. Endvidere kan Erhvervsstyrelsen fastsætte regler om tilbagekaldelse af allerede udstedte tilladelser, bod og erstatning.

Erhvervsstyrelsen vil i den forbindelse kunne fastsætte regler om, at et eventuelt indbetalt depositum m.v. ikke tilbagebetales.

Til nr. 4

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 4, stk. 2, nr. 9.

Det foreslås, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at deltagerne i udbuddet skal betale de omkostninger, der er forbundet med styrelsens forberedelse og gennemførelse af udbuddet. Det vil eksempelvis være de organisationer, der har fået udstedt koncessionstilladelsen på baggrund af en udbudsforretning, men det kan også være andre, der har deltaget i udbuddet. Det skal bemærkes, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om betaling for det offentlige udbud, uanset om en evaluering af tilbud gennemføres, og uanset om udbuddet fører til udstedelse af en tilladelse.

Baggrunden herfor er, at det bør bero på en konkret vurdering, hvorvidt det alene er vinderen af udbuddet, der skal betale for omkostningerne ved gennemførelse af udbuddet, eller om også andre deltagere i udbuddet skal tilpligtes denne betaling. Særligt vil det bero på en vurdering af det konkrete offentlige udbud, hvorvidt det vil være formålstjenligt at sikre seriøsiteten i deltagelsen ved eksempelvis også at lade deltagere i en eventuelt interessetilkendegivelsesrunde betale for omkostningerne. Der kan for eksempel fastsættes regler om, at der kan opkræves betaling hos en tilbudsgiver, der har indgivet et tilbud, og som trækker sit tilbud tilbage.

Det vil kunne fastsættes, at omkostningerne til udbudsmaterialet og til gennemførelse af en eventuel interessetilkendegivelsesrunde er dækket af betalingen.

Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at styrelsen opkræver gebyrer for omkostningerne til udbudsmaterialet og for indgivelse af tilbud eller dele heraf. Hvis styrelsen fastsætter sådanne regler, skal de opkrævede gebyrer fradrages i beregningen af de samlede omkostninger for gennemførelse af udbuddet.

Til nr. 5

Ifølge lovforslagets § 31, afholder administrator udgifterne til klagenævnet for domænenavnes virksomhed m.v. Det foreslås, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte de nærmere regler for den indbyrdes fordeling af udgifterne til etablering og drift af klagenævnet, idet der kan være mere end én administrator, der er udpeget efter loven, og hvis virke og internetdomæner er omfattet af adgangen til indbringelse for samme klagenævn.

Fastsættelsen af fordelingsnøglen skal ske ud fra objektive kriterier, for eksempel et vist beløb afhængigt af den enkelte administrators omsætning eller eventuelt pr. klage, der indbringes for klagenævnet. Der vil ved fastsættelse af fordelingsnøglen også kunne blive lagt vægt på, hvor mange domænenavne, der er registreret under de enkelte internetdomæner.

Til nr. 6

Det foreslås, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om sikkerhedsstillelse i form af depositum, herunder forrentning.

Formålet med at kunne fastsætte krav om sikkerhedsstillelse i form af depositum er blandt andet at sikre, at omkostningerne for udbuddet bliver dækket, at der kun deltager seriøse tilbudsgivere i det offentlige udbud, og at eventuelle erstatningskrav effektivt kan inddrives.

Ved fastsættelsen af størrelsen af depositum kan der tages hensyn til behovet for efterfølgende inddrivelse af eventuelle erstatningskrav, dækning af omkostninger ved afholdelse af udbud, seriøsitet m.v.

Til § 6

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse er en delvis indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 4, stk. 4.

Som noget nyt specificeres de bestemmelser i loven, som ikke vil være gældende, såfremt Erhvervsstyrelsen overtager ansvaret for administrationen af et internetdomæne. Denne mulighed for undtagelse af krav til administrator er indeholdt i den gældende lovs § 4, stk. 4, i form af en bemyndigelse til erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte nærmere regler.

Det foreslås, at dele af loven ikke finder anvendelse på Erhvervsstyrelsens administration af internetdomæner, der særligt tildeles Danmark, hvis styrelsens overtagelse af administrationen sker som følge af regler herom fastsat i medfør af lovforslagets § 4, stk. 2, nr. 4, eller efter erhvervs- og vækstministerens beslutning herom i medfør af lovforslagets § 47, stk. 2. Omfattet af denne undtagelse er således §§ 9-11, § 16, § 17, stk. 1 og 3, § 22, stk. 3, § 24, § 35 og § 38, der ikke finder anvendelse for Erhvervsstyrelsens administration.

Baggrunden for den foreslåede bestemmelse er, at der er visse af lovens bestemmelser vedrørende administrator, som på forhånd kan konstateres vil være uhensigtsmæssige eller irrelevante at gøre gældende i forhold til Erhvervsstyrelsens midlertidige administration af et internetdomæne.

Følgende bestemmelser vil være irrelevante at gøre gældende for Erhvervsstyrelsens administration: § 9 om forankring i internetsamfundet, § 10 om non-profit, § 11 om fastsættelse af vedtægt, § 16 om udfærdigelse af årsrapport, § 17, stk. 1, om gennemsigtighed i øverste ledelsesorgan, § 22, stk. 3, om kopi af deponeringsaftale, § 35 om likvidation og konkursbehandling af administratorvirksomheden og § 38 om Erhvervsstyrelsens tilsyn.

Følgende bestemmelser vil være uhensigtsmæssige at gøre gældende for Erhvervsstyrelsens administration på baggrund af den midlertidige karakter af administrationen: § 16 om udfærdigelse af årsberetning, § 19 om offentliggørelse af tiltag samt §§ 17, stk. 3 og 24 om fremme af internetudviklingen.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 21, stk. 1.

Det foreslås, at Erhvervsstyrelsen kan opkræve gebyrer i de tilfælde, hvor Erhvervsstyrelsen overtager ansvaret for administrationen af et internetdomæne.

Erhvervs- og vækstministeren kan i tilfælde af, at Erhvervsstyrelsen har tilbagekaldt en tilladelse, jf. § 47, stk. 2, blandt andet beslutte, at Erhvervsstyrelsen skal overtage ansvaret for administrationen af det pågældende internetdomæne. Det samme er tilfældet, hvis der ved et

offentligt udbud af et nyt internetdomæne ikke kan findes en administrator, jf. § 4, stk. 2, nr. 4. Erhvervsstyrelsen vil kunne delegere opgaven og betale andre for at udføre hele eller dele af opgaven.

Med henblik på, at Erhvervsstyrelsen i sådanne situationer kan få dækket sine omkostninger ved administrationen, foreslås det, at Erhvervsstyrelsen kan opkræve gebyrer i sådanne tilfælde. Da gebyrerne alene skal dække Erhvervsstyrelsens omkostninger ved administration, vil administrationen i disse situationer ligeledes ske på omkostningsbaseret grundlag.

Opkrævningen forventes i lighed med, hvad der gælder for opkrævning af gebyr for domænenavne under .dk, at ske én gang årligt gældende fra den dag, hvor Erhvervsstyrelsen overtager ansvaret for administrationen af et givent internetdomæne.

Registranter, der har registreret domænenavne under .dk, betaler i dag fra det tidspunkt, hvor domænenavnet er registreret. Der er således tale om, at administrator i dag løbende sender opkrævninger ud til registranter afhængigt af registreringstidspunktet. Tilsvarende forventes at blive fastsat ved erhvervs- og vækstministerens udmøntning af bestemmelsen, men reglerne vil kunne påvirkes af, hvad der tidligere har været gældende for det pågældende internetdomæne.

I de tilfælde, hvor Erhvervsstyrelsen skal overtage ansvaret for administrationen af et internetdomæne, vil Erhvervsstyrelsen således kunne opkræve gebyrer fra overtagelsesdagen.

Til stk. 3

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 21, stk. 2.

I stk. 3 foreslås det, at erhvervs- og vækstministeren får hjemmel til at fastsætte de nærmere regler om gebyrer og regler om ekstraordinær betaling.

Da det ikke på forhånd er givet, hvad det vil koste for Erhvervsstyrelsen at overtage administrationen af et internetdomæne, vil erhvervs- og vækstministeren kunne fastsætte nærmere regler for Erhvervsstyrelsens opkrævning af gebyrer og opkrævning af ekstraordinær betaling.

Ekstraordinære betalinger er engangsbetalinger og skal kun anvendes i den situation, hvor der af særlige grunde er et kapitalbehov, som ikke kan dækkes af de ordinære gebyrer. Ekstraordinære betalinger vil kunne pålægges alle, der har registreret domænenavne under det pågældende internetdomæne på et givent tidspunkt. Bestemmelsen giver mulighed for, at det fastsættes, at der kan opkræves et beløb af en sådan størrelse, at administrationen kan genoprettes som en sund og funktionel virksomhed. Alle de udgifter, som måtte være forbundet med Erhvervsstyrelsens rekonstruktion, skal kunne dækkes, idet det skal være omkostningsneutralt for staten, hvis Erhvervsstyrelsen må overtage administrationen.

Opkrævning af ekstraordinær betaling skal sikre ligebehandling af alle registranterne, idet det forventes, at Erhvervsstyrelsen kun skal varetage administrationen i en begrænset periode (mindre end 1 år) indtil nyt udbud eventuelt kan afholdes.

Til § 7

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 4, stk. 3 og § 5, stk. 1.

Det foreslås, at det er Erhvervsstyrelsen, der på baggrund af det offentlige udbud vurderer de indkomne tilbud, udpeger en vinder og udsteder en tilladelse til at administrere det eller de internetdomæner, der er omfattet af udbuddet.

Erhvervsstyrelsen vil skulle vurdere, om tilbudsgiverne opfylder de eventuelt fastsatte objektive prækvalifikationskrav. Erhvervsstyrelsen skal herefter foretage en egentlig evaluering af de indkomne tilbud.

I det tilfælde, hvor der alene er én tilbudsgiver, vil denne kunne udpeges som vinder, hvis tilbudsgiveren opfylder de eventuelt opstillede prækvalifikationskrav. Der vil ikke finde en egentlig evaluering sted, men der vil ligeledes blive fastsat vilkår i tilladelsen i overensstemmelse med det afgivne tilbud.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse er en delvis indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 5, stk. 2.

Som en konsekvensændring, der følger af lovforslagets § 8, hvorefter den gældende lovs minimumskrav ikke længere skrives ind i tilladelsen, foreslås muligheden for at fastsætte minimumskrav i udbudsbekendtgørelsen ikke videreført.

I bestemmelsen foreslås det, at vilkårene fastsættes ved udstedelse af tilladelsen. Når Erhvervsstyrelsen udsteder en tilladelse efter et offentligt udbud, fastsættes der vilkår på baggrund af de afgivne tilbud.

Vilkår er krav i henhold til indholdet af de afgivne tilbud, der stilles til administrator, og som administrator til enhver tid skal overholde under sin administration. Udover vilkårene i administrators tilladelse kan der fremgå krav til administrators virke i såvel loven som i regler udstedt i medfør heraf, jf. lovforslagets § 8.

Til stk. 3

Som noget nyt foreslås det, at Erhvervsstyrelsen på baggrund af erhvervs- og vækstministerens beslutning om forlængelse af en eksisterende tilladelse, jf. § 4, stk. 1, udsteder et tillæg til tilladelsen, der forlænger tilladelsens varighed i henhold til regler fastsat af ministeren i medfør af den foreslåede § 4, stk. 3.

Erhvervsstyrelsens udstedelse af tillægget vil i praksis udgøre det formelle administrative juridiske grundlag for udmøntningen af ministerens beslutning om forlængelse af en eksisterende tilladelse.

Til § 8

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Bestemmelsen har til formål at skabe mulighed for, at der i fastsættelsen af det regelgrundlag, der gælder for administrationen af internetdomæner, der særligt tildeles Danmark, kan tages højde for eksempelvis den generelle udvikling på internetområdet, den teknologiske udvikling og den internationale udvikling inden for internet forvaltning. Hertil kommer behovet for at kunne tilpasse eller ændre krav til administrator, i lyset af en længere tilladelsesperiode på eksempelvis 10 år for en administrator frem for den nuværende periode på 6 år, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 4, stk. 2, nr. 2.

Det følger af de gældende regler, at de minimumskrav, der fastsættes af ministeren i medfør af den gældende lovs § 4, stk. 2, nr. 4, gøres til vilkår i tilladelsen. Effekten heraf er, at vilkårene låses fast i hele tilladelsesperioden. Da internettet og anvendelsen af internetdomæner og domænenavne er i en hastig og stadig udvikling, vil sådanne fastlåste krav imidlertid hurtigt kunne vise sig forældede. Tværtimod tilsiger den hastige udvikling, at der løbende vil være behov for at vurdere, hvilke krav der bør gælde for administrator.

Hensigten med den foreslåede bestemmelse er således, at der i forhold til fastsættelsen af krav til administrator indføres en ny, øget fleksibilitet i form af en bemyndigelses hjemmel, der gør det muligt for erhvervs- og vækstministeren at fastsætte nye regler eller ændre regler fastsat i medfør af denne bestemmelse i løbet af en tilladelsesperiode og ikke kun i forbindelse med afholdelse af et udbud, hvilket ikke er muligt i henhold til den gældende lov. De fastsatte regler vil i medfør af denne bestemmelse kunne lempes, skærpes og ophæves, ligesom nye regler kan tilføjes i løbet af tilladelsesperioden. Ministeren skal i forbindelse med fastsættelse af regler i medfør af denne bestemmelse tage højde for, at administrator gives en rimelig frist til at kunne opfylde eventuelle krav, der fremgår i bekendtgørelsen.

Det følger i øvrigt allerede af almindelige retsgrundsætninger, at ændringer i anden lovgivning, der sker under en tilladelsesperiode, skal respekteres umiddelbart af en tilladelsesindehaver, herunder også hvis det viser sig, at ændringer måtte stride imod et tilladelsesvilkår.

Rammerne for den foreslåede bestemmelse er lovens formål og principper, der blandt andet kommer til udtryk i bestemmelserne i lovforslagets kapitel 4 om principper for administration af internetdomæner, der særligt tildeles Danmark.

For at styrke forudsigeligheden for administrator forudsættes det, at de regler, der eventuelt fastsættes i medfør af den foreslåede bestemmelse, skal være hensigtsmæssige, proportionelle og velbegrundede blandt andet henset til udviklingen på området. Det forudsættes tillige, at de givne ændringer af reglerne drøftes med administrator af det pågældende internetdomæne forud for, at ændringerne foretages. Fastsættelsen af reglerne vil herudover følge de almindelige regler om offentlighed og høring, som altid følges i forbindelse med udstedelse af en bekendtgørelse.

Denne bestemmelse har en særlig berettigelse i forhold til områder med en dynamisk udvikling, som eksempelvis udviklingen inden for sikkerhedsområdet i domænenavnssystemet.

De regler, der fastsættes i medfør af den foreslåede bestemmelse, vil gælde for administrators virke på lige fod med de krav, der fremgår direkte af lovens bestemmelser og skal til enhver tid overholdes. Kravene i bekendtgørelsen vil dermed kunne supplere lovens krav til administrator samt vilkår fastsat i tilladelsen i medfør af den foreslåede § 7, stk. 2 og indgå i det samlede reguleringsgrundlag af administrators virke.

Regler vil i medfør af den foreslåede bestemmelse kunne fastsættes på ethvert tidspunkt i en tilladelsesperiode. Det er hensigten, at eventuelle regler fastsættes for første gang i forbindelse med afholdelsen af det førstkomende udbud, jf. lovforslagets §§ 4 og 5, således at potentielle tilbudsgivere har mulighed for at blive bekendt med de regler, som på det pågældende tidspunkt påtænkes fastsat. Således påvirkes den nuværende tilladelse ikke af den foreslåede bestemmelse.

Til stk. 1

Det foreslås, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte minimumsregler for administrationen af de internetdomæner, der særligt tildeles Danmark. Den foreslåede bestemmelse er en erstatning

for den mulighed for at fastsætte minimumskrav for udbud, der findes i den gældende lovs § 4, stk. 2, nr. 4, men som ikke foreslås videreført i den foreslåede lov.

Den foreslåede bestemmelse giver endvidere mulighed for, at erhvervs- og vækstministeren kan beslutte at fastsætte reglerne således, at de kun gælder for ét bestemt internetdomæne, der særligt tildeles Danmark, eller gælder på samme måde for alle internetdomæner, der særligt tildeles Danmark. Det vil på denne måde være muligt at lade forskellige krav gælde for forskellige internetdomæner.

Erhvervsstyrelsen fører tilsyn med regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse, jf. lovforslagets § 38. Administrator vil i henhold til § 42 være pligtig til at udlevere alle oplysninger og alt materiale, der er relevant for Erhvervsstyrelsens tilsyn med regler fastsat i medfør af bestemmelsen. Det skal hertil bemærkes, at Erhvervsstyrelsen endvidere vil kunne træffe afgørelse om påbud og pålægge tvangsbøder, jf. lovforslagets § 46, vedrørende overtrædelser af de fastsatte regler.

Til stk. 2

Det foreslås, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nye regler eller ændre eksisterende regler fastsat i medfør af stk. 1 i løbet af en tilladelsesperiode, jf. § 4, stk. 2, nr. 2 og § 4, stk. 3.

Til stk. 3

Det foreslås, at erhvervs- og vækstministeren i det konkrete tilfælde kan fastsætte, hvilke af de nævnte bestemmelser, der eventuelt ikke skal finde anvendelse i forhold til Erhvervsstyrelsens administration af internetdomæner. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 6, stk. 1, hvor nærværende bestemmelse imidlertid udelukkende vil berøre de særlige regler vedrørende administration af internetdomæner, der er fastsat af ministeren i en bekendtgørelse, jf. stk. 1.

Bestemmelsen er tilføjet som følge af den foreslåede bemyndigelse til fastsættelse af regler for administrationen af internetdomæner i stk. 1.

Til § 9

Den foreslåede bestemmelse er en delvis indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 6, stk. 1.

Det foreslås, at administrator skal være forankret i internetsamfundet ved at sikre tilstedeværelsen af en bred repræsentation af internetinteressenter i samfundet i sit virke.

Betegnelserne internetsamfundet og internetinteressenter skal forstås bredt og omfatter i princippet enhver, der har en interesse i internettets udvikling. Rent praktisk dækker betegnelsen enhver part med interesse for området. Internetsamfund er ikke en fast størrelse, men er dynamisk og kan udvikle sig over tid.

Sikringen af en bred repræsentation kan eksempelvis ske ved, at internetinteressenter er bredt repræsenteret i administratorvirksomhedens øverste ledelsesorgan og beslutningsprocesser.

Ministerens kan i medfør af § 8 fastsætte regler om, hvordan bred repræsentation i praksis kan eller skal sikres og i øvrigt sammensættes.

I sammenhæng med denne bestemmelse har erhvervs- og vækstministeren i medfør af den foreslåede § 4, stk. 2, nr. 3, ligeledes mulighed for at fastsætte evalueringskriterier om administrators forankring i internetsamfundet.

Til § 10

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 6, stk. 3, 1. pkt.

Ordlyden af bestemmelsen er præciseret således, at den tager højde for sondringen mellem internetdomæner, der særligt tildeles Danmark, og internetdomæner, der på anden vis er tilknyttet Danmark, jf. den foreslåede § 2.

Det foreslås, at administrator ikke må drive anden virksomhed, end hvad der knytter sig til virket med administration af internetdomæner, der særligt tildeles Danmark. Stk. 1 skal være med til at sikre princippet om non-profit, der fremgår af stk. 2. Det sikres hermed, at der ikke kan ske krydssubsidiering med andre aktiviteter eller dele af virksomheden. Dermed er der ikke behov for at anvende ressourcer på regnskabsmæssig opsplitning og på at føre tilsyn med, om der foregår en sådan krydssubsidiering. Hertil kommer, at ministeren i medfør af den foreslåede § 11, stk. 2 godkender administrators vedtægt, der på grund af den foreslåede § 10, stk. 1, kun kan omfatte virksomhed vedrørende administration af internetdomæner, der særligt tildeles Danmark.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 6, stk. 3, 2. pkt.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at administrationen af internetdomæner, der er særligt tildelt Danmark, ikke sker med profit for øje.

Det foreslås, at administrators virke ikke må udøves med gevinst for øje. Administrators drift og udbud af tjenesteydelser skal være baseret på omkostningsdækning og rimelig pris. Administrators gebyropkrævning skal være omkostningsbaseret og ske på et objektivt, gennemsigtigt og ikke-diskriminerende grundlag. Dette betyder, at administrator alene kan opkræve gebyrer for administrationen, der samlet set dækker omkostningerne på længere sigt. Økonomien på længere sigt skal være rimelig, ligesom administrator gerne må have kapital til at sikre den fremtidige drift, herunder til retssager m.v. Omkostningsbaseret drift udelukker ikke, at administrator kan have et overskud og egenkapital. Non-profit forhindrer en egentlig forrentning af indskudt kapital, men vil ikke være til hinder for en inflationssikring for eksempel i form af forrentning med Nationalbankens diskonto af en egenkapital, der trækkes ud af likvidationsbeløbet, jf. lovforslagets § 35. Princippet om non-profit hindrer ikke udlicitering af opgaver og køb af tjenester.

Administrator skal have mulighed for en fornuftig økonomisk konsolidering, jf. lovforslagets § 19, med henblik på at kunne varetage opgaven i tilladelsesperioden. Det væsentlige er, at administrator sikrer gennemsigtighed om udgifter samt ikke udøver anden virksomhed udover de opgaver, som er relateret til administrationen. Administrators virksomhed skal være et lukket system, hvorfra der ikke udføres penge til eksempelvis ejerne eller medlemskredsen.

Bestemmelsens målsætning om et omkostningsbaseret administrationssystem skal samtidig sammenholdes med ønsket om god service og høj kvalitet.

Til stk. 3

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 6, stk. 4, nr. 2.

Det foreslås, at administrator skal udvise omkostningsbevidsthed i sine dispositioner, hvilket indebærer, at administrator ikke må foretage økonomiske dispositioner ud over, hvad der er normalt og rimeligt. Administrator skal således ud over at opfylde kravet om, at virksomheden ikke må udøves med gevinst for øje, jf. stk. 2, udføre sin virksomhed på en måde, så omkostningsniveauet svarer til, hvad man må forvente af en konkurrenceudsat virksomhed eller det offentlige.

Bestemmelsen indebærer også, at kontrakter med organisationer, selskaber m.v., herunder selskaber, der er interesseforbundne med administrator, eksempelvis et eventuelt moderselskab, skal indgås på markedsvilkår. Dette gælder for alle kontrakter, som administrator indgår og er ikke begrænset til de situationer, der er omfattet af de foreslåede §§ 12 og 13.

Til § 11

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende § 6, stk. 5.

Det foreslås, at administrator skal fastsætte en vedtægt for sig og sin virksomhed. Vedtægten vil medvirke til at skabe gennemsigtighed og forudsigelighed om administrators virke, herunder ikke mindst nye organisationers mulighed for at blive en del af administrators ledelsesorganer.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 6, stk. 11.

Det foreslås, at administrators vedtægt skal godkendes af erhvervs- og vækstministeren. Herved sikres det, at den vedtægt, der ligger til grund for administrators virke, er i overensstemmelse med lovens formål. Ministerens godkendelse kan gives med forbehold om, at tilladelsesvilkår m.v. overholdes. Vedtægtsændringer vil, som den oprindelige vedtægt, også skulle godkendes af erhvervs- og vækstministeren.

Til § 12

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 9.

Det foreslås, at der i bestemmelsen også henvises til regler fastsat i medfør af den foreslåede § 8. Der er tale om en konsekvensændring, der følger af den foreslåede indførelse af § 8 om fastsættelse af regler til administratorer af internetdomæner, der særligt tildeles Danmark.

Bestemmelsen har i samspil med den foreslåede § 13 til formål at fastslå, at det som udgangspunkt fuldt ud er overladt til administrator at beslutte den nærmere indretning af sit virke.

Til stk. 1

Det foreslås, at hele eller dele af administrationen kan overlades til en tredjepart. Heri ligger, at administrator har ansvaret for den daglige administration, jf. bemærkningerne til den foreslåede § 4, der nærmere beskriver, hvad der ligger i begrebet »administration«.

Administrator har ansvaret for varetagelse af den daglige administration, herunder den tekniske drift af det eller de tildelte internetdomæner. Administrator kan vælge selv at stå for den daglige administration af det eller de tildelte internetdomæner eller lade opgaven varetage af andre. Hvis administrator har overladt administrationen eller dele heraf til en anden virksomhed, stilles der ikke i medfør af lovforslaget krav om, at det er samme virksomhed, der fungerer i hele udpegningsperioden.

Til stk. 2

Det foreslås i bestemmelsen, at hvis administrationen helt eller delvist er overladt til en eller flere underleverandører, skal administrationen varetages i overensstemmelse med reglerne i loven, regler fastsat i medfør af § 8 og forretningsbetingelser og vilkår fastsat i medfør heraf. Det slås samtidigt fast, at det er administrator, som indehaver af tilladelsen til administration af det pågældende internetdomæne, der bærer ansvaret herfor.

Til § 13

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 10.

Bestemmelsen har i sammenhæng med den foreslåede § 12 til formål at fastslå, at det som udgangspunkt fuldt ud er overladt til administrator at beslutte den nærmere indretning af sit virke.

Til stk. 1

Det foreslås, at administrator efter den foreslåede bestemmelse kan overlade hele eller dele af registreringsprocessen, herunder formidling af ansøgninger og ændringer på vegne af ansøgere og registranter, til registratorer. Registrering af domænenavne hører som udgangspunkt under administrators virke. Bestemmelsen udgør i sammenhæng med den foreslåede § 12 rammen for administrators indretning af de interne forhold i administrationen.

Til stk. 2

Det foreslås, at administrator pålægges at offentliggøre en liste over godkendte registratorer. Bestemmelsen har til formål at sikre gennemsigtighed og dermed mulighed for registranter til at vælge, hvilken registrator der skal forestå registreringen på vegne af registranten. Bestemmelsen er med til at opretholde konkurrencen mellem eventuelle registratorer.

Til stk. 3

Det foreslås, at administrator skal fastsætte forretningsbetingelser og vilkår for registratorerne, hvilket vil angå det interne forhold mellem administrator og eventuelle registratorer.

Til § 14

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 11, stk. 1 og delvis videreførelse af den gældende lovs § 11, stk. 2.

Som følge af indholdet af den foreslåede § 25, stk. 1, der ændrer den gældende lovs § 12 om god domænenavnsskik, skal det i relation til nærværende bestemmelse præciseres, at god domænenavnsskik vil have forrang for eventuelle fastsatte forretningsbetingelser og vilkår, der overlapper med anvendelsesområdet af den foreslåede § 25, stk. 1.

Bestemmelsen er et udtryk for selvreguleringsprincippet, hvorefter administrator fastsætter en række forhold, der har betydning for registranter. Administrator vil eksempelvis kunne fastsætte forretningsbetingelser eller vilkår om registrering, ibrugtagning, suspension, overdragelse og inddragelse, herunder procedurer for validering af oplysninger om registranter.

Administrator vil i sin udformning af disse forretningsbetingelser og vilkår skulle sørge for, at der er proportionalitet i forhold til formålet. Forretningsbetingelser og vilkår skal fastsættes på en objektiv måde, således at der ikke sker diskrimination af enkelte eller grupper af registranter, jf. § 23.

I lighed med, hvad der gælder i henhold til den gældende lov, kan der blandt andet fastsættes regler om brugspligt, anvendelse og inddragelse. Stk. 1, 1. pkt. fastslår således, at administrator skal fastsætte regler, mens der i stk. 1, nr. 1 til 3, er givet eksempler på forhold, som administrator kan vælge at fastsætte.

Vedrørende administrators mulighed for at opkræve gebyr for registreringen af et domænenavn set i forhold til den tidsmæssigt begrænsede ret til at administrere et internetdomæne, der særligt tildeles Danmark, henvises der til bemærkningerne til den foreslåede § 32.

Til stk. 1, nr. 1

Det foreslås, at administrator kan fastsætte forretningsbetingelser og vilkår om brugspligt. Indførelse af en brugspligt kan medføre, at alle registranter får pligt til at bruge domænenavne aktivt.

Hvis administrator på et tidspunkt indfører en brugspligt, vil det være op til administrator at tage stilling til, hvilke former for brug der anses for at være kvalificeret, herunder om det alene er decideret chikane, der skal rammes, eller om der skal stilles krav om, at registranter reelt skal bruge deres domænenavne. I den forbindelse vil administrator skulle tage stilling til, hvad der forstås ved reel brug, og eventuelt hvornår et domænenavn skal være taget i brug. Administrator bør sikre et rimeligt varsel for ikrafttræden af et vilkår om brugspligt.

Til stk. 1, nr. 2

Det foreslås, at administrator kan fastsætte forretningsbetingelser om retten til at anvende domænenavne, herunder eksempelvis regler om gebyrer og forlængelse af retten til et domænenavn, opsigelsesadgang, registrantens opsigelse af registreringen af et domænenavn, overdragelse af

brugsretten til et domænenavn, redelegering, administrative ændringer, offentliggørelse af oplysninger, sikring af navneservice (venteliste, fremgangsmåde ved optagelse på venteliste), fremgangsmåde ved udvidelse af det danske navnerum, ansvarsfraskrivelse, og håndtering af typosquatting m.v.

Såfremt de af administrator fastsætte forretningsbetingelser og vilkår vedrørende anvendelse af domænenavne falder inden for anvendelsesområdet af generalklausulen i lovforslagets § 25, stk. 1 om god domænenavnsskik, vil det i tilfælde af konflikt være reglen god domænenavnsskik, der har forrang og dermed finder anvendelse på det konkrete tilfælde og definerer gældende ret.

Til stk. 1, nr. 3

Det foreslås, at administrator kan fastsætte forretningsbetingelser om mulighed for administrators inddragelse af domænenavne.

Ved inddragelse af domænenavne må administrator ikke udsætte registranter for forskelsbehandling eller anvende usaglige kriterier, jf. den foreslåede § 23. Inddragelse af domænenavne er en indgribende foranstaltning. Derfor bør regler om inddragelse være eksplicit afspejlet i administrators forretningsbetingelser og vilkår.

Eksempelvis vil administrator kunne fastsætte regler om, at et aftaleforhold skal kunne bringes til ophør ved inddragelse i de tilfælde, hvor domænenavnet anvendes i strid med god domænenavnsskik samt i tilfælde, hvor der er tale om hamstring alene med henblik på efterfølgende videresalg eller udlejning med fortjeneste for øje, jf. den foreslåede § 25. Hvis en registrant anvender et domænenavn i strid med god domænenavnsskik eller overtræder forbuddet mod videresalg, jf. lovforslagets § 25, er det dog ikke muligt for administrator at beslutte at inddrage et domænenavn i medfør af stk. 2 af egen drift. Forinden skal der enten foreligge en afgørelse fra klagenævnet eller en dom fra en domstol.

Et aftaleforhold med registranten vil kunne ophæves på grund af afgørelser truffet af klagenævnet, domstolene eller ved voldgift. Hertil kommer, at et aftaleforhold naturligvis vil kunne bringes til ophør ved inddragelse, hvis anden lovgivning overtrædes, eller hvis tredjeparts rettigheder krænkes.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 11, stk. 3.

Bestemmelsen foreslås ændret således, at det præciseres, at der med anvendelsen af begrebet »administrators afgørelse« menes »administrators beslutning«. Hensigten med ændringen af ordlyden er at gøre det klart, at der ikke er tale om en afgørelse i forvaltningsretlig forstand, men derimod en privatretlig disposition.

Bestemmelsen fastslår, at administrator træffer beslutninger over for registranter efter de forretningsbetingelser og vilkår, som administrator fastsætter i medfør af stk. 1. Disse beslutninger vil kunne indbringes for klagenævnet, jf. § 28, stk. 2.

Heri ligger ikke, at administrator på forhånd skal påse, at alle bestemmelser i de gældende forretningsbetingelser og vilkår overholdes. Det er tværtimod fortsat et bærende princip i den foreslåede ordning, at domænenavne kan registreres uden forudgående individuel prøvelse eller godkendelse hos administrator.

Som eksempler på forretningsbetingelser med relevans for denne bestemmelse kan nævnes forretningsbetingelser og vilkår vedrørende betaling, konsekvenser af manglende betaling m.v., der vil blive håndhævet af administrator. Det samme gælder forretningsbetingelser og vilkår, hvor overholdelsen kan sikres gennem den nærmere udformning af selve den automatiske online-registrering af domænenavne i form af en teknisk blokering af muligheden for at oprette den pågældende type domænenavne.

Til § 15

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Som noget nyt foreslås det, at der skal gælde et egentligt princip om gennemsigtighed i forbindelse med administrators virke. I den gældende lov findes der alene eksempler på bestemmelser, eksempelvis den gældende lovs § 6, stk. 6-10, der tilsammen medvirker til at gøre administration mere gennemsigtig, men derimod ikke et generelt princip om gennemsigtighed.

Det foreslås på denne baggrund, at administrator skal sikre, at administrationen er baseret på gennemsigtighed.

Formålet med bestemmelsen er, at administrators virke i sin helhed baseres på et princip om gennemsigtighed, hvilket direkte og indirekte kan øge mulighederne for, at internetsamfundet kan få indsigt i administrationen af det pågældende internetdomæne.

I tilknytning til den foreslåede bestemmelse vil der i medfør af den foreslåede § 8 kunne fastsættes yderligere regler om gennemsigtigheden i administrators virke, ligesom der i medfør af den foreslåede § 4, stk. 2, nr. 3, vil kunne fastsættes evalueringskriterier vedrørende gennemsigtighed i forbindelse med afholdelse af udbud. Disse regler vil supplere det foreslåede generelle princip om gennemsigtighed, såvel som den foreslåede § 16 gør det. Et eksempel herpå kunne være et specifikt krav om offentliggørelse af oplysninger, såsom prisbenchmark og beskrivelser af administrative procedurer mv.

Til § 16

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende § 6, stk. 6.

Formålet med kravet om udarbejdelse af en årsberetning er at underbygge princippet om gennemsigtighed, hvilket kan ske gennem en offentliggørelse på administrators hjemmeside, eller på baggrund af fastsatte regler herom, jf. den foreslåede § 8, herunder om de forhold, der som minimum skal redegøres for i årsberetningen.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse er en uændret videreførelse af den gældende lovs § 6, stk. 9.

Det foreslås, at administrator for hvert regnskabsår skal udarbejde en årsrapport, der i det mindste følger årsregnskabslovens bestemmelser for virksomheder i den såkaldte regnskabsklasse B, der omfatter små virksomheder.

Forslaget stiller alene krav om at følge årsregnskabslovens bestemmelser for udarbejdelse af årsrapporten – dvs. lovens regler for indregning og måling, noteoplysninger, ledelsesberetning m.v. Med forslaget bliver administrator derimod ikke omfattet af årsregnskabslovens bestemmelser om blandt andet indsendelse til og offentliggørelse af Erhvervsstyrelsen. Er administrator direkte omfattet af årsregnskabslovens bestemmelser herom, vil disse dog naturligvis fortsat være gældende.

Med forslaget stilles der desuden krav om at lade årsrapporten revidere i overensstemmelse med årsregnskabsloven. Revisionen skal foretages af en statsautoriseret eller registreret revisor, jf. årsregnskabslovens § 135, stk. 1.

Til stk. 3

Den foreslåede bestemmelse er en delvis indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 6, stk. 10. For at øge gennemsigtigheden i administrators virke foreslås det som noget nyt, at administrator forpligtes til at offentliggøre årsrapporten og årsberetningen.

Det foreslås, at årsrapporten, jf. stk. 2, skal være modtaget i Erhvervsstyrelsen senest 5 måneder efter regnskabsårets afslutning. Offentliggørelsen af årsrapporten skal ske på administrators hjemmeside.

Erhvervsstyrelsen påser, at årsrapporten er dækkende, men i øvrigt vil oplysningerne i årsrapporten kunne indgå i Erhvervsstyrelsens tilsyn med overholdelsen af andre bestemmelser, for eksempel kravene i den foreslåede § 10 om non-profit.

Til § 17

Til stk. 1

Dele af den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 6, stk. 7.

Med henblik på at fremme gennemsigtigheden i administrators virke foreslås det, at forretningsbetingelser og andre lignende dokumenter m.v., der har direkte betydning for nuværende og kommende registranter, skal være offentligt tilgængeligt på administrators hjemmeside.

Som noget nyt foreslås det, at administrator skal sikre gennemsigtighed i grundlaget for beslutninger i administratorvirksomhedens øverste ledelsesorgan. Det ligger i denne pligt, at de principielle beslutninger i administrators øverste ledelsesorgan skal være begrundede.

Det er ikke hensigten, at administrator skal sikre gennemsigtighed i relation til almindelige beslutninger om den daglige drift, personaleforhold eller lignende. Det er heller ikke hensigten med bestemmelsen at tilsidesætte anden lovgivning om undtagelse af oplysninger fra offentliggørelse.

Eksempelvis vil der kunne skabes gennemsigtighed i ledelsesorganets arbejde ved offentliggørelse af hele eller dele af referater fra relevante møder samt ved udarbejdelse af en forretningsplan.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 6, stk. 8.

Det foreslås, at administrator har pligt til at afholde offentlige høringer over væsentlige ændringer i forretningsbetingelser m.v.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at parter med interesse for udvikling af administrationen af domænenavne under det pågældende internetdomæne vil kunne følge og præge organisationens virke via de gennemsigtige procedurer og brede høringer.

Gennem offentlige høringer og åbenhed kan borgere, registranter, pressen, myndigheder m.fl. følge med i processerne og udviklingen i administrationen og på denne baggrund komme med indspil til administrator.

Til stk. 3

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Som noget nyt foreslås det, at administrator forpligtes til årligt at offentliggøre en oversigt over gennemførte og fremtidige tiltag, der foretages i relation til fremme af internetudviklingen i samfundet.

Formålet med bestemmelsen er at styrke gennemsigtigheden i administrators virke i forhold til tiltag efter den foreslåede § 24.

Til § 18

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 8, stk. 1.

Det foreslås, at administrator skal oprette og vedligeholde en såkaldt WHOIS-database, hvoraf registranternes navn, adresse og telefonnummer fremgår.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre, at enhver ved et opslag i WHOIS-databasen kan få oplyst, hvem der som registrant står bag et domænenavn.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 8, stk. 2. Det er med en ændret ordlyd af bestemmelsen tydeliggjort, at registrantoplysninger skal være retvisende igennem hele registreringsperioden.

Det foreslås, at administrator skal sikre, at registranternes oplysninger, jf. stk. 1, er retvisende, opdaterede og gjort offentligt tilgængelige, i det omfang det er teknisk muligt og rimeligt, herunder set i forhold til international bestpractice. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 8 i medfør af hvilken, erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om WHOIS-databasen, herunder eksempelvis regler om validering af oplysninger i databasen.

Til stk. 3

Den foreslåede bestemmelse er en delvis videreførelse af gældende lovs § 8, stk. 3, 1. pkt.

Det foreslås, at administrator skal sikre, at registranter kan få hemmeligholdt oplysninger om navn, adresse og telefonnummer i WHOIS-databasen, såfremt disse oplysninger er undtaget fra offentlighed i henhold til anden lovgivning, herunder lov nr. 426 af 31. maj 2000 om Det Centrale Personregister (CPR-loven).

Formålet med den foreslåede bestemmelse er dels at sikre, at det er muligt for registranter at få undtaget oplysninger fra offentliggørelse i WHOIS-databasen, og dels at sikre, at denne mulighed for undtagelse af oplysning i praksis ikke går videre end den beskyttelse, der følger af anden lovgivning.

Som noget nyt pålægges administrator at skulle sikre, at oplysninger, jf. stk. 1, ikke gøres offentligt tilgængelige i databasen, hvis disse oplysninger i henhold til anden lovgivning er undtaget fra offentlighed.

I de tilfælde, hvor oplysningerne i henhold til anden lovgivning er undtaget fra offentlighed, men hvor dette ikke kan konstateres af administrator af egen drift ved opslag i et offentligt tilgængeligt register, er det op til registranten selv at godtgøre, at oplysninger skal undtages fra offentliggørelse i databasen.

Muligheden i den foreslåede bestemmelse for at få undtaget oplysninger fra offentliggørelse i WHOIS-databasen omfatter udover registranter bosiddende i Danmark ligeledes registranter bosiddende i andre lande. Det sikres hermed i overensstemmelse med den foreslåede § 23, at administrator ikke har mulighed for at diskriminere på baggrund af nationalitet.

Det påhviler registranten at godtgøre, at denne har ret til navne- og adressebeskyttelse i henhold til lovgivningen i det land, hvor registranten er bosiddende.

Til stk. 4

Den foreslåede bestemmelse er en delvis indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 8, stk. 3, 2. pkt.

Som noget nyt foreslås det, at bestemmelsens anvendelsesområde udvides til ligeledes at omfatte politiet. Adgangen til at videregive oplysninger til politiet svarer til den i telelovens § 13 fastsatte bestemmelse om videregivelse af oplysninger, der identificerer en slutbrugers adgang til elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester.

Det foreslås, at administrator uagtet stk. 3, skal kunne videregive oplysninger, som er undtaget fra offentliggørelse i WHOIS-databasen, til henholdsvis klagenævnet for domænenavne, andre, der er berettiget hertil i medfør af anden lovgivning, samt politiet.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at undtagelse af oplysninger fra offentliggørelse i WHOIS-databasen ikke skal kunne forhindre, at administrator kan videregive oplysninger om en registrants navn, adresse og telefonnummer i tilfælde af, at enten klagenævnet for domænenavne, politiet eller andre har en berettiget interesse i at blive bekendt med disse oplysninger.

Til § 19

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 6, stk. 2.

Bestemmelsen skal sikre, at administrator - enten selv eller i kraft af sine underleverandører - har de rette kvalifikationer til at kunne varetage administrationen. Faglige ressourcer dækker blandt andet over personelle, tekniske og juridiske ressourcer. Samtidig skal bestemmelsen sikre, at administrator er økonomisk robust til at klare opgaven og således har en vis form for økonomisk ballast.

Til § 20

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 7, stk. 1.

Lovens overordnede formål er blandt andet at tilvejebringe sikkerhed om internetdomæner. For at registranter og brugere af internettet kan have tillid til domænenavnssystemet og registreringen af domænenavne, skal administrator sørge for, at driften og forbindelsen er af høj kvalitet.

Det foreslås på denne baggrund, at administrator skal sikre en stabil, sikker og uafbrudt drift af og forbindelse til navneserverne for det eller de domænenavne, der er omfattet af administrationen. I teknisk henseende indebærer dette, at der etableres en sikker forbindelse baseret på TCP/IP-protokollen mellem de af administrators navneservere, som annonceres af systemet af rodsere, og internettet.

At sikre forbindelsen betyder, at der skal være en stabil, sikker og uafbrudt forbindelse med den kvalitet, der kendes i internetsamfundet.

Bestemmelsen indebærer, at administrator til enhver tid og i videst mulige omfang følger de relevante tekniske standarder og procedurer, der er eller måtte blive vedtaget på internationalt niveau i de relevante forsamlinger. Det kan ikke på forhånd fastslås, hvilke forsamlinger der i så henseende vil være toneangivende. For tiden foregår en væsentlig del af dette arbejde i ICANN, Internet Assigned Numbers Authority (IANA), Governmental Advisory Committee (GAC), DNS Root Server System Advisory Committee (RSSAC) og Internet Engineering Task Force (IETF).

I tilfælde af ekstraordinære omstændigheder skal administrator have et beredskab, der sikrer varetagelse og videreførelse af administrationen, men også en mulighed for at udelukke fra brug.

Erhvervs- og vækstministeren vil i medfør af den foreslåede § 8 kunne fastsætte regler vedrørende sikker og stabil drift, herunder eksempelvis konkrete krav til stabiliteten og sikkerheden for administrators navneservere.

Det vil som evalueringskriterium eksempelvis kunne fastsættes, jf. § 4, stk. 2, nr. 3, at tilbudsgiver i sit tilbud beskriver, hvorledes denne vil indrette sig i tilfælde af ekstraordinære omstændigheder. Hertil kommer, at der ved evaluering af indkomne tilbud vil kunne blive lagt vægt på den bedste beskrivelse af en håndtering af en sådan situation.

Herudover vil der i medfør af anden lovgivning kunne stilles andre beredskabsmæssige krav.

Til § 21

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 7, stk. 2.

Det foreslås, at administrator tilpligtes at oprette, vedligeholde og sikre integriteten af en database, som indeholder relevante oplysninger om de enkelte sub-domæner på niveauet umiddelbart under det eller de internetdomæner, der er omfattet af administrationen.

Som relevante oplysninger anses som minimum oplysninger om registrantens identitet samt oplysninger, der er i stand til at identificere registrantens navneserver. I praksis vil det blive krævet, at der til hvert domænenavn som minimum skal være tilknyttet oplysninger, der er egnet til at identificere mindst to autoritative navneservere for domænenavnet. Derudover skal navnedatabasen indeholde oplysninger om navn, fysisk postadresse og e-postadresse for de juridiske og fysiske personer, der i relation til hvert enkelt domænenavn optræder i rollerne som henholdsvis registrant, fuldmægtig og betaler. Det bemærkes, at en og samme person godt kan udfylde flere roller, både for det enkelte domænenavn, men også i forskellige sammenhænge.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 7, stk. 3.

Det foreslås, at administrator skal oprette, vedligeholde og sikre integriteten af og tilgangen til en navneserverdatabase (primær navneserver) for det eller de internetdomæner, som er omfattet af administrationen. Heri ligger, at administrator skal sikre, at de i stk. 1, omtalte domænenavnes autoritative navneserveroplysninger til enhver tid er tilgængelige for opslag fra en vilkårlig anden navneserver, som er tilknyttet internettet.

Administrator skal desuden sikre, at der findes et tilstrækkeligt antal sekundære navneservere, der kan træde i funktion, hvis den primære navneserver er ude af drift. Under almindelige driftsforhold vil man forvente, at der findes mindst to sekundære navneservere, og at disse er placeret på en måde, der indebærer, at et driftsstop, eksempelvis på grund af et Denial of Service angreb på den ene, ikke også rammer den anden. På denne måde opnås endvidere en bedre load-balancing ved navneserveropslag, da de sekundære navneservere er tilgængelige hele tiden, og altså ikke kun ved nedbrud af den primære server, selv om det er deres primære funktion.

Til § 22

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 7, stk. 4.

Det foreslås, at administrator skal indgå en aftale med en tredjepart om deponering af oplysninger fra navnedatabasen og navneserverdatabasen.

Efter bestemmelsen skal administrator dagligt sende kopi af databaserne til deponeringsinstansen.

Den foreslåede bestemmelse har samlet set til formål at medvirke til at sikre, at deponeringen af databaseoplysningerne sker dagligt, idet det er essentielt at kunne genskabe de nyeste databaser fra administrators tidligere drift, såfremt administrators virke ophører uventet.

For at sikre nødvendige sikkerhedseksemplarer af alle registreringsdata, skal administrator sikre deponering af databasen hos tredjepart. Pligten for administrator indebærer tillige en tabsbegrænsningspligt i forhold til registranter i tilfælde af diverse nedbrud m.v. Sikkerhedsfilerne skal indlæses på et ikke-redigerbart medie. Følgende filer skal arkiveres 1) domænenavne (inklusive oversættelser af IDN-navne) med »handles« (det vil sige en tal- og bogstavkode (kundennummer) indeholdende oplysninger om personers eller organisationers postadresser, telefonnumre og lignende), oprettelsesdato og udløbsdato, 2) ekspansion af »handles« og 3) domænenavne med navneservernavne, disses IP-numre og den ansvarliges »handle«.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Det foreslås, at administrator skal sikre, at det fremgår af aftalen mellem administrator og deponeringsinstansen, at de deponerede oplysninger efter anmodning skal udleveres til den enhver tid værende administrator og Erhvervsstyrelsen.

Bestemmelsen er med til at sikre, at de relevante oplysninger er tilgængelige for en kommende administrator i tilfælde af et administratorskifte, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 32.

Til stk. 3

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 7, stk. 5.

Efter den foreslåede bestemmelse skal administrator sende kopi af deponeringsaftalen til Erhvervsstyrelsen. Erhvervsstyrelsen skal ikke efter bestemmelsen godkende selve aftalens indhold.

Formålet med denne bestemmelse er at sikre, at administrator har indgået en aftale om deponering af oplysninger, jf. stk. 1.

Til § 23

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Som noget nyt foreslås det, at der skal gælde et egentligt princip om ikke-diskrimination i forbindelse med administrators virke. Princippet om ikke-diskrimination er i den gældende lov udelukkende beskrevet i generelle vendinger i lovens bemærkninger. Det er hensigten med den foreslåede bestemmelse at fremhæve betydningen og væsentligheden af princippet, ligesom det præciseres, at ikke-diskriminationen gælder for alle aspekter af administrationen.

Det følger af udbudsdirektivets artikel 3, at der i forbindelse med koncessionstilladelser særligt skal sikres mod nationalitetsdiskrimination. Med den foreslåede bestemmelse må administrator således ikke udøve nogen forskelsbehandling af nogen parter, herunder på grund af nationalitet.

Princippet vil dog være særligt relevant i forhold til risikoen for forskelsbehandling i administrationen af henholdsvis registranter og registratorer. Hertil er desuden ansøgere om domænenavne og ansøgere, der ønsker at blive godkendt som registratorer, omfattet af bestemmelsens anvendelsesområde. Bestemmelsen vil tillige være gældende i relation til administrators indgåelse af vareindkøbskontrakter og andre former for kontrakter med underleverandører.

Med hjemmel i § 12, stk. 2, medfører den foreslåede bestemmelse, at administrator har pligt til at træffe nødvendige foranstaltninger for at sikre, at registratorer og eventuelle underleverandører ikke udøver forskelsbehandling af registranter i de aspekter, der vedrører administrationen af internetdomænet.

Til § 24

Den foreslåede bestemmelse er en delvis indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 6, stk. 4, nr. 1.

Det foreslås, at administrator i sit virke skal arbejde med at fremme internetudviklingen i samfundet. Heri ligger blandt andet, at administrator i relevant omfang skal følge og oplyse om udviklingen på internetområdet, herunder den internationale udvikling for internet forvaltning, der blandt andet foregår i Council of European National Top Level Domain Registries (CENTR), Internet Governance Forum (IGF) og ICANN m.fl. Administrator skal til enhver tid i relation til indretningen af sin administration iagttage de internationale vedtagelser, som Danmark har tilsluttet sig på området.

Det foreslås, at ordlyden af bestemmelsen ændres således, at der i lighed med lovens formålsparagraf i bredere forstand er fokus på »internetudviklingen i samfundet« set i forhold til

den gældende formulering »udviklingen i internetsamfundet«. Dette justerede fokus, jf. den foreslåede § 1, afspejler også i dette tilfælde bedre den væsentlige og tværgående betydning, internetdomæner og internetudviklingen har på udviklingen i samfundet som helhed, herunder naturligvis også internetsamfundet, frem for det snævrere fokus på udviklingen i internetsamfundet alene.

Tiltag i relation til fremme af internetudviklingen i samfundet kan omfatte alt fra it-relaterede oplysnings-, forsknings- eller undervisningstiltag målrettet bestemte grupper i befolkningen til konkrete it-projekter med et alment samfundsmæssigt sigte. Hertil kommer ligeledes afholdelse af konferencer m.v. om emner, der relaterer sig til internettet.

Til § 25

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse er en delvis indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 12, stk. 1.

Med den foreslåede bestemmelse sikres det, at god domænenavnskik kan virke efter hensigten som en egentlig generalklausul, hvis indhold og anvendelse i højere grad end i dag udfyldes af klagenævn og domstole. Således kan indholdet og anvendelsen af god domænenavnskik ikke længere afgrænses af administrators retningslinjer, forretningsbetingelser eller andre vilkår. Den beskrevne justering skal bidrage til at sikre kontinuitet og en klar retstilstand i forbindelse med administratorskifte fremover.

Den gældende lov indeholder et modsætningsforhold mellem på den ene side administrators mulighed for at afgrænse generalklausulens indhold og anvendelse via retningslinjer, forretningsbetingelser eller andre vilkår og på den anden side den udtrykte hensigt med indførelsen af en egentlig generalklausul, der er at give klagenævnet en klar lovhjemmel til at træffe afgørelser baseret på almindelige rimelighedsovervejelser, samt tilvejebringe en særlig retlig platform, der kan skabe og rumme den fremtidige retsudvikling. Den foreslåede bestemmelse gør op med dette modsætningsforhold til fordel for en klar lovhjemmel til at træffe afgørelser baseret på almindelige rimelighedsovervejelser, samt tilvejebringelse af en særlig retlig platform, der kan skabe og rumme den fremtidige retsudvikling.

Bestemmelsen foreslås således at kunne anvendes af klagenævnet og domstolene til at tilsidesætte forretningsbetingelser og vilkår fastsat af administrator, der ikke skønnes at være i overensstemmelse med god domænenavnskik. Dette gælder i relation til tvister mellem registranter og tredjeparter.

Bestemmelsen foreslås således tillagt en forrang frem for indholdet af administrators forretningsbetingelser og vilkår fastsat i medfør af § 14. Administrator bør i relevant omfang sikre den fornødne overensstemmelse mellem god domænenavnskik og sine forretningsbetingelser.

Bestemmelsen opstiller fortsat en almindelig pligt for registranter af domænenavne til at optræde i overensstemmelse med god domænenavnskik i forbindelse med internetdomæner, der særligt tildeles Danmark. Den foreslåede bestemmelses pligt til at overholde god domænenavnskik omfatter således ikke internetdomæner, der på anden vis er tilknyttet Danmark, samt andre internetdomæner, der ikke er omfattet af lovens anvendelsesområde, eksempelvis generiske topdomæner såsom .com og .net samt andre nationale topdomæner såsom .se og .de.

Bestemmelsen er en generalklausul (en retlig standard), og det er fortsat hensigten, at retsområdet skal udvikle sig gennem enkeltsager, der efterhånden danner en praksis, hvori de værdier og hensyn, der anses for væsentlige på det pågældende område, reflekteres. Tilsvarende generalklausuler kendes fra markedsføringslovens § 1 om god markedsføringsskik og lov om behandling af personoplysninger § 5, stk. 1, om god databehandlingskik.

I praksis vil det først og fremmest blive det klagenævn, der nedsættes i medfør af § 26 på området for domænenavne, der kommer til at udvikle praksis om god domænenavnsskik. Domstolene vil dog også komme til at anvende reglen og medvirke til den fortsatte udvikling af praksis, både ved tvistløsning, der påbegyndes direkte ved domstolene, og ved efterprøvelse af klagenævnsafgørelser, der indbringes for domstolene af den tabende part.

Kravet om overholdelse af god domænenavnsskik gælder derfor både registrering, ibrugtagning, markedsføring, overdragelse, anvendelse og opgivelse af domænenavne. Det har således ikke været tilsigtet at lægge nogen begrænsning i, hvilke hændelser omkring registrering og brug af domænenavne, der kan være underlagt pligt til at følge god domænenavnsskik. De forhold, der indgår i vurderingen af god domænenavnsskik, kan ikke alene angå registreringsøjeblikket, men også ethvert senere tidspunkt, efter at domænenavnet er registreret. Ligeledes gælder bestemmelsen for enhver efterfølgende indehaver af et domænenavn. Også den, der overtager et allerede registreret domænenavn, vil således skulle iagttage reglerne om god domænenavnsskik.

Det er fortsat sigtet med den foreslåede bestemmelse, at den gælder for enhver registrant, herunder fysiske eller juridiske personer, virksomheder, institutioner, foreninger eller andre parter.

De hensyn, der anses for væsentlige eller udslagsgivende i relation til tvister om domænenavne i dag, kan blive overhalet af den teknologiske, juridiske eller samfundsmæssige udvikling i fremtiden. Derfor er det væsentligt, at klagenævnets og domstolenes skøn i forbindelse med generalklausulen iagttager og forholder sig til udviklingen. Disse variable faktorer kan navnlig føre til, at indholdet af god domænenavnsskik vil ændre sig over tid.

I den praktiske udmøntning af kravet om god domænenavnsskik vil man også ofte støde på en række modstående hensyn, som må afvejes overfor hinanden.

Loven angiver ikke en prioritering af hvilke hensyn, der vejer tungest, men overlader dette skøn til klagenævnet og domstolene. Der er ikke på forhånd foretaget en interesseafvejning mellem private registranter, kommercielle eller samfundsmæssige formål.

I lighed med klagenævnets praksis i dag kan klagenævnet og domstolene i vurderingen af god domænenavnsskik overveje og balancere forskellige hensyn, herunder blandt andet den samfundsmæssige værdi i anvendelsen, hensynet til muligheden for at komme til orde, sammenhængen mellem domænenavnet og den faktiske eller påtænkte anvendelse, domænenavnets anvendelse i praksis eller påtænkte anvendelse (teknisk, aktivt eller passivt), værdien af domænenavnet for henholdsvis registranten og tredjeparten, forudgående og efterfølgende forhold, der er relevante for vurderingen, om det er anstødeligt, om det er i strid med anden lovgivning m.v.

Hertil kommer, at hensynet til de tidsmæssige aspekter af sagen ligeledes kan være relevante at inddrage i vurderingen af god domænenavnsskik, herunder eksempelvis om der er udvist rettidig omhu vedrørende registreringen af det pågældende domænenavn.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 12, stk. 2.

Med bestemmelsen foreslås det at videreføre den gældende lovs forbud mod at registrere et eller flere domænenavne uden at have til hensigt selv at benytte disse, men alene for at sælge domænenavnene videre til personer, virksomheder organisationer m.v., der eksempelvis har en særlig driftsøkonomisk, personlig eller privat interesse i netop dette domænenavn. Der kan være tale om, at en sådan registrering er foretaget af en registrant, der har forudset, at en anden part vil kunne have en særlig interesse i det pågældende domænenavn, og at den pågældende registrant har været hurtigst til at få registreret domænenavnet. Ofte anvendes begrebet »warehousing« om sådanne registreringer. Begrebet har imidlertid ikke noget sikkert anvendelsesområde og anvendes derfor også om registreringer, der ikke vil kunne rammes i medfør af bestemmelsen.

Det foreslås, at bestemmelsen får et snævert anvendelsesområde og alene finder anvendelse i tilfælde af, at registreringen er sket for at sælge eller udleje domænenavnet. Domænenavne må således ikke registreres alene med henblik på videreoverdragelse, hvor den, der overdrager domænenavnet (den tidligere registrant), får en økonomisk gevinst, hvad enten videreoverdragelsen sker fuldstændigt eller delvis, midlertidigt eller endeligt. Det væsentlige er således, om formålet med registreringen har været økonomisk vinding ved videreoverdragelse i en eller anden form. Hvis der udover en økonomisk gevinst har været andre hensigter bag registreringen af et domænenavn, finder bestemmelsen ikke anvendelse. Det er således ikke hensigten med bestemmelsen at ramme en registrant, der foretager en registrering som led i et fuldmagtsforhold. Eksempelvis vil et reklamebureau, der til brug for en konkret opgave har registreret et antal navne, som det er tanken, at klienten skal overtage, ikke være omfattet af forbuddet. Afgørende for, om bestemmelsen finder anvendelse, vil være en konkret vurdering af fuldmagtsgivers forhold.

Bestemmelsen er ikke i sig selv til hinder for udlejning af tredje- eller fjerdeordensdomæner. Dette kan reguleres i administrators forretningsbetingelser.

Bestemmelsen gælder både adfærd, der udmønter sig i registreringsøjeblikket samt ved enhver efterfølgende adfærd.

Til § 26

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 13, stk. 1.

Ordlyden af bestemmelsen er dog præciseret således, at den tager højde for sondringen mellem internetdomæner, der særligt tildeles Danmark, og internetdomæner, der på anden vis er tilknyttet Danmark, jf. den foreslåede § 2.

Det foreslås, at erhvervs- og vækstministeren nedsætter klagenævnet.

Klagenævnets virke omfatter internetdomæner, der særligt tildeles Danmark, uanset om der udpeges en eller flere administratorer af et eller flere internetdomæner efter den foreslåede § 7.

Det slås fast i bestemmelsen, at klagenævnet er uafhængigt af såvel erhvervs- og vækstministeren som af administrator.

Til § 27

Den foreslåede bestemmelse er en delvis indholdsmæssig videreførelse af dele af den gældende lovs § 13, stk. 3 og 4 samt stk. 6.

Bestemmelsen er omstruktureret i forhold til den gældende bestemmelse med inspiration fra sammensætningen af forbrugerklagenævnet, jf. lov om forbrugerklager.

Til stk. 1

Det foreslås, at klagenævnet samlet set består af en formand og en næstformand, to medlemmer med teoretisk og praktisk juridisk sagkundskab, samt en repræsentant for forbrugerinteresser og en repræsentant for erhvervsinteresser.

I forhold til den gældende bestemmelse foreslås det som noget nyt, at klagenævnet får en næstformand, der fungerer som formandens suppleant.

Til stk. 2

Det foreslås, at erhvervs- og vækstministeren udnævner medlemmerne af klagenævnet.

Som noget nyt foreslås det, at kravet i den gældende lov om, at formanden skal være højesterets- eller landsretsdommere ændres til et krav om, at formanden og næstformanden for klagenævnet skal være dommere uden angivelse af, hvilken ret dommerne er beskæftiget ved. Med den foreslåede ændring foretages der en ensretning af dommerkravet i domæneloven set i forhold til andre lovbaserede klagenævne, herunder Forbrugerklagenævnet. Årsagen til, at formanden og næstformanden foreslås at være dommere, er, at klagenævnet, ud over at behandle klager over administrators beslutninger, også behandler tvister mellem parter. Der er tale om tvister mellem registranter og tredjeparter og mellem registranter og administrator. Der er derfor behov for en formand og en næstformand, der har kompetence og erfaring i tvistløsning. Endvidere sikres det ved udpegelsen af en dommer til formand og næstformand, at formanden og næstformanden er uafhængige af administrator og ministeren i sit virke i klagenævnet.

Herudover foreslås det, at ministeren udnævner to medlemmer af klagenævnet med juridisk sagkundskab. Det afgørende for udnævnelsen af medlemmerne med juridisk sagkundskab og deres suppleanter er, at nævnet til enhver tid samlet set skal besidde teoretiske og praktiske juridiske kompetencer, herunder inden for navne- og varemærkeretten.

Ministerens udnævnelse af repræsentanterne for forbruger- og erhvervsinteresser sker efter høring af forbrugernes og erhvervslivets organisationer. Der er ikke tale om en indstillingsret for de hørte organisationer.

Til stk. 3

Det foreslås, at erhvervs- og vækstministeren udnævner én suppleant for hvert af de to medlemmer med teoretisk og praktisk juridisk sagkundskab samt én suppleant for hver af de to repræsentanter for henholdsvis forbruger- og erhvervsinteresser.

Ministerens udnævnelse af suppleanterne for repræsentanterne for forbruger- og erhvervsinteresser sker efter høring af forbrugernes og erhvervslivets organisationer. Der er ikke tale om en indstillingsret for de hørte organisationer.

Til stk. 4

Den foreslåede bestemmelse er en uændret videreførelse af den gældende lovs § 13, stk. 5.

Det foreslås, at de enkelte medlemmer af klagenævnet beskikkes for en nærmere fastsat periode. Herved sikres mulighed for en vis udskiftning i klagenævnets medlemmer samtidig med, at der skabes et grundlag for kontinuitet i klagenævnets sagsbehandling. Perioden foreslås fastsat til 4 år.

Der henvises desuden til den foreslåede § 48, stk. 5, hvorefter medlemmer af klagenævnet, som er udpeget af ministeren i medfør af den gældende lov, fortsætter indtil udløbet af den periode, for hvilken de er udpeget.

Til stk. 5

Den foreslåede bestemmelse fastsætter rammen for klagenævnets behandling af sager.

I forhold til den gældende lovs § 13, stk. 4, er der i den foreslåede bestemmelse foretaget en præcisering af ordlyden, så det understreges, at repræsentanterne fra erhvervs- og forbrugerorganisationerne deltager i nævnets behandling af sager, der vedrører ikke-kommerciel anvendelse af domænenavne, samt principielle sager. Det er i den foreslåede bestemmelse søgt tydeliggjort, at det ikke er parternes status som ikke-kommercielle, der er afgørende, men derimod karakteriseringen af anvendelsen eller den påtænkte anvendelse af domænenavnet som ikke-kommerciel, der afgør om klagenævnet skal tiltrædes af repræsentanterne fra forbruger- og erhvervsorganisationer.

Det foreslås, at klagenævnet fast består af tre medlemmer, som er henholdsvis formand eller næstformand og to medlemmer med juridisk sagkundskab. Disse tre medlemmer suppleres af yderligere to medlemmer, der repræsenterer henholdsvis forbruger- og erhvervsinteresser, ved behandling af sager, der vedrører ikke-kommerciel anvendelse af domænenavne. Alle fem medlemmer af klagenævnet deltager desuden ved behandling af sager af principiel betydning.

Det foreslås endvidere, at det er formanden for klagenævnet, der beslutter, hvornår der er tale om en sag vedrørende ikke-kommerciel anvendelse af domænenavne eller af principiel betydning.

Bestemmelsen skal sikre, at praksis udvikles under deltagelse af og hensyntagen til alle relevante parter repræsenteret i klagenævnet. Eksempelvis er det hensigtsmæssigt, hvis repræsentanterne for forbruger- og erhvervsinteresser også deltager i sager af en vis betydning vedrørende god domænenavnsskik, selv om den konkrete sag handler om kommerciel anvendelse af domænenavne.

Til § 28

Den foreslåede bestemmelse er en delvis indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 15.

I den foreslåede bestemmelse er det i forhold til den gældende bestemmelse præciseret, at klagemuligheden i henhold til stk. 2, ligeledes omfatter registratorers beslutninger efter administrators forretningsbetingelser for det pågældende internetdomæne eller efter regler udstedt i medfør af den foreslåede § 8.

Bestemmelsens stk. 2 og stk. 3, nr. 1, foreslås ligeledes ændret således, at der henvises til regler udstedt i medfør af den foreslåede § 8. Denne konsekvensændring følger af ændringen af den gældende lovs § 11 samt indføjelser af den foreslåede § 8, der giver erhvervs- og vækstministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om internetdomæner, der særligt tildeles Danmark.

Desuden foreslås dele af ordlyden af bestemmelsen ændret som følge af ændringen af den gældende lovs § 11, stk. 3, i den foreslåede § 14, stk. 2, således at det præciseres, at der med anvendelsen af begrebet »administrators afgørelse« menes »administrators beslutning«, jf.

bemærkningerne til den foreslåede § 14, stk. 2. Hensigten med ændringen af ordlyden er at gøre det klart, at der ikke er tale om en afgørelse i forvaltningsretlig forstand.

Til stk. 1

Det foreslås, at klagenævnet kan behandle sager vedrørende henholdsvis tvister mellem parter om registrering og anvendelse af domænenavne.

Forhold, der er omfattet af stk. 1, er konflikter mellem en registrant og en tredjepart, eksempelvis hvor tredjeparten mener at have en bedre ret til et registreret domænenavn end registranten, eller hvor tredjeparten eller registranten mener, at den anden part krænker dennes brug af et navn, firmanavn eller lignende. En tredjepart, der har en individuel og væsentlig interesse i sagen, vil også kunne indbringe en sag for klagenævnet med påstand om, at registranten overtræder konkrete regler på området.

Omfattet af stk. 1 er ligeledes konflikter mellem henholdsvis administrator og registranter samt eventuelle registratorer og registranter. Det kan eksempelvis være registranten, der er utilfreds med dispositioner foretaget af administrator eller med administrators manglende handlinger. Herunder kan der være tale om, at den, til hvem administrator har delegeret hele eller dele af administrationen, efter registrantens mening har begået en fejl eller lignende over for registranten, jf. den foreslåede § 12, stk. 2, hvorefter administrator har ansvaret for, at den, der får delegeret en opgave med administrationen, overholder loven, regler, vilkår m.v.

Derimod vil tvister mellem administrator og den, til hvem hele eller dele af administrationen er delegeret, jf. den foreslåede § 12, ikke kunne indbringes for klagenævnet. Parterne er henvist til de almindelige domstole. Tilsvarende gælder tvister mellem administrator og de af administrator udpegede registratorer, jf. den foreslåede § 13. Begge konflikttyper vedrører relationer, der omhandler parternes indbyrdes aftaleforhold og dermed administrators interne indretning af sit virke, hvilket ikke er relevant for den øvrige administration af domænenavne, som loven regulerer. Af denne årsag er løsning af disse konflikttyper ikke omfattet af klagenævnets kompetence.

Til stk. 2

Det foreslås, at klagenævnet kan behandle klager over administrators og eventuelle registratorers beslutninger efter den foreslåede § 14, stk. 2, samt regler fastsat i medfør af den foreslåede § 8.

Bestemmelsen omfatter de beslutninger, som administrator træffer i forhold til registranten i henhold til de forretningsbetingelser og vilkår, som administrator har fastsat i medfør af den foreslåede § 14, stk. 1, samt de regler, der er fastsat i medfør af den foreslåede § 8. Registranten kan indbringe disse beslutninger for klagenævnet. Herudover kan der være tale om de beslutninger, som den, til hvem administrator har delegeret hele eller dele af administrationen, eksempelvis eventuelle registratorer, foretager i forhold til registranten i henhold til de forretningsbetingelser og vilkår, som administrator har fastsat i medfør af den foreslåede § 14, stk. 1.

Registranten kan i forbindelse med en konkret sag klage til klagenævnet over beslutninger foretaget i administrators sagsbehandling i henhold til administrators forretningsbetingelser og vilkår. Med tiden vil der kunne udvikle sig en praksis for administrators sagsbehandling, som registranten med rette kan forvente er måden, hvorpå administrator håndterer sager på. Registranten

vil derfor også kunne indbringe klager over, at administrator har handlet i strid med egen praksis for sagsbehandling og dermed i strid med ikke-diskriminationsprincippet, jf. den foreslåede § 23.

Til stk. 3

Det foreslås, at klager til klagenævnet for domænenavne kan indgives af enhver, der har en individuel og væsentlig interesse i sagens udfald. Det er klagenævnets formand, der afgør dette spørgsmål.

Til stk. 4

Det foreslås, at klagenævnet kan træffe afgørelse om at suspendere, inddrage, overføre eller tildele et domænenavn, der er registreret eller anvendt i strid med den foreslåede § 25, regler udstedt i medfør af loven, forretningsbetingelser og vilkår fastsat i medfør af den foreslåede § 14, stk. 1, eller registreret eller anvendt i strid med anden lovgivning i øvrigt. Herudover foreslås det, at klagenævnet kan træffe afgørelse om at stadfæste, ophæve, ændre eller hjemvise administrators eller eventuelle registrators beslutning.

Til § 29

Den foreslåede bestemmelse er en delvis indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 14.

Som noget nyt foreslås det, at klagenævnet for domænenavne i stedet for administrator skal fastsætte vedtægten for klagenævnets virke.

Herudover ændres ordlyden i bestemmelsen delvist med henblik på at præcisere, at der med anvendelsen af begrebet »ikke kommercielle brugere eller registranter« i den gældende lovs § 14, stk. 2, menes »klagere og registranter, der anvender eller påtænker at anvende domænenavnet i ikke-kommercielt øjemed«, jf. også bemærkningerne til den foreslåede § 27, stk. 5.

Til stk. 1

Det foreslås, at klagenævnet fastsætter en vedtægt for klagenævnets virke. I bestemmelsen angives de forhold, der som minimum skal være reguleret i vedtægten. Der er tale om forhold vedrørende gebyrer for behandling af sager i nævnet, om frister for, hvornår en sag senest skal være indgivet, om der skal udarbejdes en forretningsorden, og om at klagere, der får medhold, har krav på at få klagegebyret tilbagebetalt. Der kan endvidere fastsættes krav om eksempelvis offentliggørelse af nævnets kendelser og nævnets årsberetning, herunder sagsbehandlingstid, gebyrstørrelser og lignende forhold.

Til stk. 2

Klagenævnets omkostninger skal være baseret på de udgifter, der er forbundet med klagenævnets behandling af sager. Af hensyn til klagere og registranter, der anvender eller påtænker at anvende domænenavnet i ikke-kommercielt øjemed foreslås det, at klagegebyret for disse parter følger, hvad der gælder i henhold til lov nr. 1095 af 8. september 2010 om forbrugerklager med senere ændringer.

Loftet over klagegebyret for klager og registranter, der anvender eller påtænker at anvende domænenavnet i ikke-kommercielt øjemed, betyder ikke, at gebyret for behandling af erhvervsklager kan fastsættes højere end de omkostninger, der er forbundet med behandlingen af klagerne fra de erhvervsdrivende, jf. også den foreslåede § 31.

Til § 30

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 16.

Det foreslås, at klagenævnets afgørelser er bindende, og at de ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Der følger heraf en pligt for administrator, registranter og øvrige parter til at efterleve de afgørelser, som nævnet træffer.

Med bestemmelsen afskæres klageadgangen til blandt andre erhvervs- og vækstministeren.

Sagen kan imidlertid indbringes for domstolene senest 8 uger efter, at klagenævnets har truffet sin afgørelse.

Bestemmelsen betyder samtidig, at administrator får hjemmel til eksempelvis at inddrage et domænenavn på baggrund af klagenævnets afgørelse herom.

Til § 31

Den foreslåede bestemmelse er en delvis indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 13, stk. 2.

I forhold til den gældende lov § 13, stk. 2 præciseres i den foreslåede bestemmelse, at administrator finansierer klagenævnets sekretariat.

Det foreslås, at klagenævnet finansieres af den administrator eller de administratorer, der er udpeget i medfør af den foreslåede § 7. Hvis der i henhold til loven udpeges flere administratorer, skal disse i fællesskab sørge for at afholde klagenævnets udgifter. Det forudsættes, at Erhvervsstyrelsen i medfør af den foreslåede § 5, nr. 5, fastsætter den nærmere indbyrdes fordeling heraf.

Det skal hertil bemærkes, at betaling for varetagelse af hvervet som medlem af klagenævnet i form af vederlag vil blive fastsat i henhold til cirkulære nr. 186 af 2. november 1998 om særskilt vederlag m.v.

Til § 32

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 17.

Ordlyden af den gældende bestemmelse er blevet ændret for at tydeliggøre bestemmelsens indhold. Det foreslåede stk. 2 tager højde for, om administrator kan indrette sig som enten et sole-registry eller et shared-registry. Således gælder forpligtelsen til at overføre oplysninger vederlagsfrit til den nye administrator for både den tidligere administrator og eventuelle registratorer.

Der vil med mellemrum blive holdt nye udbud over internetdomæner, der er særligt tildelt Danmark, jf. den foreslåede § 4. Som følge heraf kan der blive udpeget en ny administrator, der skal videreføre den administration, den hidtidige administrator har udført. Bestemmelsen tager sammen med det øvrige kapitel 7 højde for de forhold, der gør sig gældende i en sådan overdragelsessituation. Bestemmelserne omfatter tillige de situationer, der foreligger ved administrators ophør som følge af, at Erhvervsstyrelsen tilbagekalder tilladelsen efter den foreslåede § 47, stk. 1, eller at administrator tilbageleverer tilladelsen.

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse fastlægger en generel forpligtelse for administrator til at sikre, at en ny administrator vil kunne videreføre administrationen, så de registrerede domænenavne fortsat er tilgængelige.

Overgangen af administrationen af et internetdomæne kan eksempelvis forekomme i tilfælde af administrators ophør som følge af udpegningsperiodens udløb, administrators tilbagelevering af tilladelsen eller tilladelsens tilbagekaldelse i henhold til den foreslåede § 47, stk. 1.

Formålet hermed er at sikre, at overgangen får så få konsekvenser for registranterne som muligt. Heri ligger blandt andet, at den hidtidige administrator i forbindelse med ophøret må tage de nødvendige skridt til at sikre en smidig overgang. Bestemmelsen indeholder en generel forpligtelse, der er præciseret i stk. 2.

Til stk. 2

Det foreslås, at bestemmelsen pålægger administrator i forbindelse med sit ophør samt eventuelle registratorer vederlagsfrit at overdrage alle relevante oplysninger om de aftaleforhold, som administrator eller registratorerne har med registranterne, til den nye administrator. Formålet er at sikre, at administrationen i videst muligt omfang kan fortsætte uhindret i nyt regi og uden ulempe for nuværende og kommende registranter.

Den nye administrator vil være den administrator, der udpeges efter den foreslåede § 7, eller Erhvervsstyrelsen, hvis Erhvervsstyrelsen overtager ansvaret for administrationen efter den foreslåede § 47, stk. 2, regler fastsat i medfør af den foreslåede § 4, stk. 2, nr. 4, eller i tilfælde af en tilbagelevering af tilladelsen.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den pligt, administrator har i medfør af den foreslåede § 22, til at deponere oplysninger fra navnedatabasen og navneserverdatabasen. Begge bestemmelser har til formål at sikre, at administrationen af internetdomænet kan videreføres af en ny administrator eller eventuelt af Erhvervsstyrelsen eller en af Erhvervsstyrelsen udpeget tredjepart, hvis styrelsen overtager ansvaret for administrationen. Adgangen til oplysninger om aftaler og databaser er nødvendig for at kunne fortsætte som administrator under bibeholdelse af de eksisterende registreringer af domænenavne. Herved undgås det, at registranterne oplever driftsmæssige problemer ved overgang til en ny administrator.

Til stk. 3

Det foreslås, at de eksisterende aftaleforhold overgår til den ny administrator, der indtræder i disse aftaleforhold, jf. stk. 4. Ønsket om at sikre administrationen under en ny administrator, herunder i tilfælde af Erhvervsstyrelsens overtagelse, ville kunne vanskeliggøres, hvis konkursboet efter en

tidligere administrator kunne stille betingelser for udlevering af de oplysninger, der er omtalt i denne bestemmelse. Dette betyder, at de eksisterende aftaler ikke er at betragte som aktiver i administrators eventuelle konkursbo. Aftaleforholdene overgår derimod til den nye administrator. Bestemmelsen vil dels indebære, at kurator ikke kan stille krav om betaling som vilkår for udlevering af de pågældende oplysninger, dels at den indtrædelsesret, boet måtte have i medfør af reglerne i konkursloven, sættes ud af kraft.

Med de begrænsninger, der følger af bestemmelsen, finder konkurslovens regler anvendelse. Konkurslovens § 55 om konkursboets indtrædelsesret finder dog ikke anvendelse i tilfældet af administrators konkurs.

Til stk. 4

Den foreslåede bestemmelse indeholder en successionsregel, hvorefter den nye administrator eller Erhvervsstyrelsen, hvis Erhvervsstyrelsen overtager ansvaret for administrationen efter den foreslåede § 47, stk. 2, eller efter regler fastsat i medfør af den foreslåede § 4, stk. 2, nr. 4, indtræder umiddelbart i de eksisterende aftaler med registranter om registrering af domænenavne under de internetdomæner, der er omfattet af den nye administrators administration. De eksisterende aftaler om registrering af et domænenavn kan både være indgået mellem en administrator og en registrant samt mellem en registrator og en registrant afhængig af, hvorledes administrator har valgt at indrette sin administration, jf. de foreslåede §§ 12 og 13.

Det skal hertil bemærkes, at den aftalebaserede ret til et domænenavn ikke bortfalder ved et administratorskifte. Denne ret er som udgangspunkt tidsubegrænset. Den nye administrators indtræden i aftalerne vedrører af denne årsag udelukkende den del af aftalen, som angår registreringen af domænenavnet. Levering af andre ydelser, som eksempelvis kan være en del af en aftale mellem en registrant og den tidligere administrator eller en registrant og en registrator, vil imidlertid ikke være en del af den indtrædelsesret og -pligt, som bestemmelsen foreskriver for den nye administrator. Fortabelse af retten til et domænenavn kan følge af regler i denne lov, regler udstedt i medfør heraf, afgørelser fra klagenevnet for domænenavne, jf. den foreslåede § 28, stk. 4, domstoles retsafgørelser, og administrators beslutninger i henhold til dennes forretningsbetingelser, jf. § 14, stk. 2.

Set i relation til den enkelte registrant indebærer successionsreglen et debitorskifte. I stedet for den tidligere administrator vil registranten få den nye administrator som debitor (leverandør) fra og med overtagelsestidspunktet. Den foreslåede bestemmelse giver registranten en sikkerhed for den løbende drift af domænenavnssystemet. Med den foreslåede ordning vil der således ikke være nogen reel risiko for, at den aftale, registranten har indgået med den tidligere administrator, ikke vil blive opfyldt.

Det vil være forbundet med stort praktisk besvær og betydelige omkostninger at skulle sikre sig samtykke fra hver enkelt registrant til gennemførelsen af overgangen til en ny administrator. Registranterne har således ret til at forblive registrant hos en ny administrator på samme vilkår som hidtil. Den nye administrator vil dog i medfør af den foreslåede § 33, kunne ændre forretningsbetingelserne og vilkår for registranterne.

Successionsreglen omhandler alene aftaler om registrering af domænenavne, der vedrører registranter. Om den nye administrator også indtræder i de forpligtelser, den tidligere administrator havde over for lønmodtagere, må følge de almindelige regler i lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse. Lejemål, forretningslokaler, tjenestebiler, inventar, immaterielle rettigheder m.v. overføres ikke automatisk til den ny administrator, men indgår ved likvidationen og

i opgørelsen af egenkapital, jf. den foreslåede § 35. Den nye administrator har mulighed for at aftale at overtage lejemål, inventar m.v.

Der kan være tilfælde, hvor aftalerelationen på grund af den valgte administrationsform, jf. i øvrigt afsnit 1.2.1. i de almindelige bemærkninger, alene findes mellem registratoren og registranten. Det forudsættes, at registreringer af domænenavne løbende kan overgå fra den nye administrator til registratorerne, så den situation, hvor alle registreringerne ligger hos den nye administrator i medfør af den foreslåede bestemmelse, kun er midlertidig.

Til stk. 5

Det foreslås, at den tidligere administrator og eventuelle registratorer som konsekvens af indholdet af stk. 4 frigøres fra sine forpligtelser vedrørende den konkrete registrering af domænenavne. Den tidligere administrators og eventuelle registratorers frigørelse og den nye administrators indtræden sker med virkning fra det overtagelsestidspunkt, der er angivet i den tilladelse, der udstedes i medfør af den foreslåede § 7, af ministerens beslutning i medfør af den foreslåede § 47, stk. 2, eller af regler fastsat i medfør af den foreslåede § 4, stk. 2, nr. 4.

Idet retten til administration af et internetdomæne, der særligt tildeles Danmark, er tidsmæssigt begrænset, vil det ikke være muligt for administrator at opkræve gebyr for registreringen af et domænenavn for en periode, der går ud over den udpegningsperiode, der er fastsat i administrators tilladelse, jf. den foreslåede § 4, stk. 2, nr. 2. Hvis der således kun er et halvt år tilbage af administrators udpegningsperiode vil administrator ikke kunne indgå aftaler om betaling af et års gebyr. Administrator vil alene kunne opkræve gebyr for det halve år, der resterer af udpegningsperioden.

Af denne årsag vil den nye administrator med virkning fra overtagelsesdagen kunne opkræve et nyt gebyr for registreringen af et domænenavn. Herved kan registranter ikke blive opkrævet for betaling for den samme – overlappende – periode af både den nye administrator og den tidligere administrator.

I tilfælde af, at administrators tilladelse bliver midlertidigt fornyet i henhold til regler fastsat i medfør af den foreslåede § 4, stk. 2, nr. 2, vil det være muligt for administrator at opkræve et nyt gebyr for registreringen af domænenavnet i denne midlertidige periode.

Til § 33

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Bestemmelsen regulerer det aftaleretlige forhold mellem administrator og registrant i forbindelse med overdragelsen af administrationen af et internetdomæne fra én administrator til en anden.

Bestemmelsen tillægger den tiltrædende administrator en særlig ret til i forbindelse med et administratorskifte at ændre i aftalevilkårene i eksisterende aftaler med registranter. Det foreslås således, at den nye administrator med virkning fra overtagelsesdagen kan fastsætte nye forretningsbetingelser og vilkår for eksisterende aftaler om registrering af domænenavne under det pågældende internetdomæne.

Administrators forretningsbetingelser vil typisk være en del af aftaleforholdet mellem en registrant og administrator. Det foreslås, at den nye administrator med virkning fra overtagelsesdagen også tillægges en særlig ret til at fastsætte nye forretningsbetingelser for registreringen af domænenavne under det pågældende internetdomæne.

Med »overtagelsesdagen« menes den dag, som tilladelsen til at administrere et internetdomæne, der er særligt tildelt Danmark, gælder fra.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at den nye administrator ikke er bundet af den tidligere administrators vilkår og forretningsbetingelser, som følge af successionsreglerne i de foreslåede § 32, stk. 4 og 5. Det er væsentligt for den tiltrædende administrator i forbindelse med et administratorskifte, at den tiltrædende administrator har mulighed for at fastsætte egne aftalevilkår og forretningsbetingelser, der gælder fra begyndelsen af udpegningsperioden. Der er tale om, at administrator har et valg med hensyn til, hvorvidt administrator ønsker at fastsætte nye aftalevilkår eller forretningsbetingelser.

Bestemmelsen er ikke til hinder for, at administrator eksempelvis i tilfælde af genudpegning vælger ikke at ændre sine vilkår.

Bestemmelsen forhindrer ikke administrator i med almindeligt varsel m.v. at ændre aftalevilkår og forretningsbetingelser i løbet af sin administrationsperiode.

Til § 34

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Det foreslås, at registranter i tilfælde af ændrede forretningsbetingelser eller vilkår for registrerede domænenavne, som beskrevet i stk. 1, gives en udvidet ret til at kunne opsige aftalen om registrering af et domænenavn. Samtidig pålægges den nye administrator en pligt til at underrette de berørte registranter om sin indtræden i aftalen, jf. den foreslåede § 32, stk. 4, samt om de eventuelle nye forretningsbetingelser eller aftalevilkår.

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at den nye administrator i forbindelse med sin overtagelse af administrationen underretter de berørte registranter om sin indtræden i eksisterende aftaler, jf. § 32, stk. 4, samt om indholdet og ikrafttræden af eventuelle ændrede forretningsbetingelser eller aftalevilkår, jf. den foreslåede § 33.

Det forudsættes, at der sker direkte og individuel underretning af registranterne. Dette kan eventuelt ske via den seneste e-mail-adresse, som registranten eller dennes fuldmægtig har oplyst til administrator i forbindelse med aftaleforholdet med administrator om registreringen af et domænenavn.

Underretningen er ikke en betingelse for, at ændrede forretningsbetingelser eller vilkår træder i kraft. Det sker umiddelbart, jf. den foreslåede § 33, 2. pkt. Ansvar for at holde sine kontaktoplysninger ajour påhviler registranterne. En registrant fortaber sin opsigelsesret efter stk. 2, ved udløbet af den tidsbegrænsede udvidede opsigelsesret også selvom registranten ikke har modtaget underretningen på grund af forkerte kontaktoplysninger.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at registranten af et domænenavn under det pågældende internetdomæne har ret til at opsige aftalen med administrator som følge af de ændrede forretningsbetingelser eller vilkår.

Registranten vil i henhold til den foreslåede bestemmelse have en udvidet adgang til at opsig eksisterende aftaler med kort varsel og på rimelige vilkår, hvis der er tale om ændrede vilkår. På samme måde som administratoren fastsætter nye betingelser med virkning fra overdragelsestidspunktet, vil registranten med den foreslåede bestemmelse kunne udtræde af aftalen. Det er administrator, der i forretningsbetingelser eller vilkår fastsætter den udvidede adgang til at opsig de eksisterende aftaler med kort varsel og på rimelige vilkår. I den forbindelse forudsættes det, at registranterne gives en særlig gunstig adgang til at opsig de eksisterende aftaler, der som minimum er på linje med alment gældende forbrugerretlige regler og principper, og at der skal ske refusion af eventuelt forudbetalte beløb.

Det er alene et krav, at der sker ændringer i forretningsbetingelserne eller vilkårene. Der skal således ikke være tale om »væsentlige« ændringer eller lignende kvalificeret grad af ændringer.

Det skal hertil bemærkes, at den udvidede opsigelsesret udelukkende vedrører den del af aftalen, som angår registreringen af domænenavnet. Levering af andre ydelser, som eksempelvis kan være en del af en aftale mellem en registrant og den tidligere administrator eller en registrant og en registrator, vil imidlertid ikke være en del af den udvidede opsigelsesret som bestemmelsen foreskriver for den nye administrator. Aftaler eller dele af aftaler om andre ydelser består og berøres ikke af denne udvidede opsigelsesret.

Til § 35

Den foreslåede bestemmelse er en delvis indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 18.

Bestemmelsen er præciseret således, at det med det foreslåede nye stk. 6 fremgår direkte, at den indskudte egenkapital skal tilbageføres til indskyderne i forbindelse med likvidationen af administrator. Hertil kommer, at henvisningerne i den gældende bestemmelse til aktieselskabsloven er blevet opdateret, idet aktieselskabsloven er blevet erstattet af selskabsloven.

Som noget nyt foreslås det i stk. 2, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler for den situation, at en administrator samtidigt administrerer flere internetdomæner, der særligt tildeles Danmark.

Som noget nyt foreslås det i stk. 3, at likvidation af administratorvirksomheden ikke kan afsluttes, såfremt der verserer retssager mod virksomheden.

Som noget nyt foreslås det i stk. 7, at likvidationsprovenuet fordeles af erhvervs- og vækstministeren til formål, der tilgodeser internetudviklingen i samfundet.

Til stk. 1

Det foreslås, at administratorvirksomheden automatisk kommer under likvidation eller konkursbehandling, når administrationen ophører. Dette kræver ikke en beslutning fra generalforsamlingen. I forbindelse med likvidationen vil der skulle foretages en opgørelse af administrators bo (aktiver og passiver)

Administrators ophør kan skyldes flere forhold. Der kan være tale om, at den periode, som administrator er udpeget for, udløber. Ophør kan endvidere skyldes, at Erhvervsstyrelsen i medfør af § 47, stk. 1, tilbagekalder tilladelsen, at administrator tilbageleverer tilladelsen, eller at administratorvirksomheden kommer under konkurs.

Den foreslåede § 35 gælder for alle tilfælde af ophør, uanset om der udpeges en ny administrator efterfølgende eller ej.

Likvidation forudsætter, at der er tale om et solvent bo. Boet opgøres efter reglerne om solvent likvidation. Hvis det viser sig, at solvent likvidation ikke er mulig, skal likvidator indgive en konkursbegæring, hvorefter opløsningen af administrators virksomhed vil ske efter konkurslovens bestemmelser m.v.

Det foreslås, at selskabslovens § 219, §§ 221-224, §§ 233-234 og § 235 finder anvendelse ved henholdsvis likvidation eller konkursbehandling af en administrators virksomhed, jf. dog denne bestemmelses stk. 2-7. Bestemmelserne i selskabslovens § 219, §§ 221-224 og §§ 233-235 fastsætter bestemmelser om likvidators opgaver og forpligtelser i tilfælde af likvidation eller konkursbehandling af aktieselskaber.

Hvis administrator er organiseret i en virksomhedsform, der er underlagt en regulering, der indeholder regler om opløsning, vil den foreslåede bestemmelse supplere den generelle regulering om opløsning af den pågældende virksomhed. Hvis der er modstrid mellem den generelle regulering og den særlige regulering om opløsning af en administrator, vil den særlige regulering om opløsning af en administrator have forrang. Hvis administrator er organiseret som et aktieselskab, supplerer den foreslåede § 35 således selskabslovens bestemmelser.

Til stk. 2

Det foreslås, at erhvervs- og vækstministeren i relation til likvidation af administratorvirksomheden kan fastsætte nærmere regler for den særlige situation, at administrator har fået udstedt mere end én tilladelse til at administrere, og således er administrator for flere internetdomæner, og administrator alene i henhold til stk. 1 ophører i forhold til én af disse tilladelser vedrørende internetdomæner, der særligt tildeles Danmark. Bestemmelsen er således en undtagelse til hovedreglen i stk. 1.

Fastsættelse af regler i medfør af denne bestemmelse vil være relevant, såfremt der udstedes en tilladelse omfattende flere internetdomæner, der særligt tildeles Danmark, til den samme administrator, eller der udstedes flere forskellige tilladelser til den samme administrator, herunder evt. på forskellige tidspunkter. Det vil være nødvendigt at fastsætte nærmere regler for disse situationer, idet administratorens ret til at administrere de forskellige internetdomæner ikke nødvendigvis ophører på det samme tidspunkt, samt at det ikke er muligt at foretage en delvis likvidation af administratorvirksomheden.

Til stk. 3

Det foreslås, at likvidation af administratorvirksomheden ikke kan afsluttes, såfremt administrator er part i en verserende retssag. Bestemmelsen skal ses i relation til den foreslåede § 36, stk. 2, hvorefter den nye administrator ikke indtræder i verserende retssager, hvilket den nye administrator er pålagt i henhold til den gældende lovs § 19.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at sagsøgere ikke fortaber eventuelle krav rettet mod den tidligere administrator i forbindelse med et administratorskifte som følge af pligten til at likvidere administratorvirksomheden i henhold til stk. 1.

Til stk. 4

Det foreslås, at Erhvervsstyrelsen udpeger en eller flere likvidatorer, som skal være uvildige, dvs. ikke må have en personlig eller særlig interesse i hverken den hidtidige eller den nye administrator. Likvidator udarbejder opgørelsen af administrators aktiver og passiver m.v. Udpegning af mere end en likvidator vil kunne ske, hvor Erhvervsstyrelsen skønner, at det er nødvendigt, fordi særlige forhold gør det relevant at inddrage særlig ekspertise eller i tilfælde, hvor der er tale om en særlig stor pulje, der skal forvaltes.

Til stk. 5

Det foreslås, at Erhvervsstyrelsen skal have det af likvidator udarbejdede likvidationsregnskab tilsendt. Regnskabet skal være offentligt tilgængeligt hos Erhvervsstyrelsen.

Henvisningen i det foreslåede stk. 1 medfører, at der ved en likvidation af en administrator vil være krav om udarbejdelse af et likvidationsregnskab, uanset i hvilken virksomhedsform administrator er organiseret som.

Administratorer, der er omfattet af selskabsloven eller anden lovgivning, der indeholder regler om opløsning, herunder om udarbejdelse af et likvidationsregnskab, vil fortsat også være omfattet af disse regler.

Til stk. 6

Det foreslås, at den del af administratorvirksomhedens egenkapital, der oprindeligt blev indskudt i administratorvirksomheden i forbindelse med etableringen af administratorvirksomheden, skal tilgå indskyderne, forinden den endelige opgørelse af likvidationsprovenuet. Hvem, der er modtageren eller modtagerne af dette beløb, vil afhænge af administratorvirksomhedens organiseringsform, vedtægt, stiftelsesdokumenter og lignende. Eksempelvis vil beløbet skulle tilgå de til enhver tid værende ejere af administratorvirksomheden, såfremt administrator er organiseret som et selskab.

Til stk. 7

Når likvidationen er foretaget, og egenkapitalen er gjort op, skal der tages stilling til, hvad der skal ske med provenuet. Med udgangspunkt i det non-profit princip, der er indeholdt i forslaget § 10, anses dette provenu for at være optjent af det danske internetsamfund.

Derfor foreslås det, at provenuet skal tilbagebetales til formål, der kommer internetudviklingen i samfundet til gavn i bred forstand. Likvidationsprovenuet må i øvrigt forventes at være af beskedent omfang i en non-profit virksomhed.

I lighed med lovens formålsparagraf er fokus flyttet i den gældende formulering fra »udviklingen i internetsamfundet« til »internetudviklingen i samfundet« i bredere forstand. Dette justerede fokus afspejler også i dette tilfælde bedre den væsentlige og tværgående betydning, internetdomæner og internetudviklingen har på udviklingen i samfundet som helhed, herunder naturligvis også internetsamfundet, frem for det snævrere fokus på udviklingen i internetsamfundet alene.

Det er ikke hensigten med bestemmelsen, at der skal ske en direkte tilbagebetaling af likvidationsprovenuet til registranterne, men snarere en tilbagebetaling til almene it-relaterede formål i samfundet.

Det foreslås endvidere, at det er erhvervs- og vækstministeren, der beslutter, hvilket eller hvilke formål likvidationsprovenuet skal udbetales til. Sådanne formål kan ikke afgrænses på forhånd, og

kan omfatte alt fra it-relaterede oplysnings- eller undervisningstiltag målrettet bestemte grupper i befolkningen til konkrete it-projekter med et alment samfundsmæssigt sigte.

Det er hensigten, at likvidator forestår forvaltningen af beløbet, herunder udbetaler likvidationsbeløbet til det eller de formål, der beslutes af erhvervs- og vækstministeren.

Med henblik på at sikre gennemsigtighed om udbetalinger fra puljen, skal det afsluttende likvidationsregnskab indeholde en liste, med angivelse af hvem, der har modtaget udbetalinger, med angivelse af beløbets størrelse og til hvilke konkrete formål.

Årsregnskabslovens regler finder anvendelse ved revision af likvidationsregnskabet, jf. den foreslåede § 16, stk. 2.

Til § 36

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den del af den gældende lovs § 19.

Det foreslås, at den nye administrator med virkning fra overtagelsestidspunktet indtræder i alle de sager for klagenævnet for domænenavne, hvor den tidligere administrator er part.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Som noget nyt foreslås det, at den nye administrator i forbindelse med et administratorskifte ikke umiddelbart indtræder i verserende retssager, der er anlagt før overtagelsestidspunktet, vedrørende den tidligere administrators virke som administrator af det pågældende internetdomæne. Idet udfaldet af disse retssager imidlertid kan have en betydning for den nye administrators administration, jf. stk. 3, foreslås det, at den nye administrator i videst muligt omfang skal indtræde i de i stk. 2, 1. pkt., nævnte retssager som hovedintervenient eller biintervenient, såfremt retssagerne er relevante for den nye administrators administration. Den nye administrators muligheder for indtræden følger dansk retsplejes almindelige regler.

Bestemmelsen finder ligeledes anvendelse, såfremt Erhvervsstyrelsen overtager administrationen af et internetdomæne, der særligt tildeles Danmark.

Den foreslåede bestemmelse omfatter ikke retssager mellem den tidligere administrator og dennes eventuelle registratorer.

Til stk. 3

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Som noget nyt foreslås det, at den nye administrator skal efterleve domme, kendelser og afgørelser i klagenævnsager og retssager mod den tidligere administrator, der er relevante for den nye administrators administration. Sager, der er relevante for den nye administrators administration, kan eksempelvis omfatte sager om retten til et domænenavn.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at en ny administrator forpligtes til at efterleve resultatet af de retssager, den tidligere administrator måtte være involveret i, ved at sikre, at der bliver taget højde for udfaldet af eventuelle domme, kendelser og afgørelser i den nye administrators administration af det pågældende internetdomæne. Dermed sikres det, at sagsøgers eller klagers retsstilling ikke forringes som følge af administratorskiftet.

Det foreslås desuden, at den nye administrator ikke skal effektuere indholdet af domme, kendelser og afgørelser, hvis indhold er uden betydning for den nye administrators administration. Pligten i stk. 3 finder således alene anvendelse på forhold, der vedrører selve administrators virke efter denne lov. Det er derimod ikke meningen, at administrator skal efterleve domme og kendelser i øvrige sager som eksempelvis sager om ansættelsesforhold eller husleje udover det, som følger af reglerne om virksomhedsoverdragelse, som indebærer, at den nye administrator succederer i et eventuelt retskrav efter reglerne herom i lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse.

Pligten til efterlevelse omfatter ligeledes domme, kendelser og afgørelser, der er afsagt eller afgjort før overtagelsestidspunktet, men som endnu ikke er blevet effektueret af den tidligere administrator.

Til stk. 4

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Som noget nyt foreslås det, at uanset bestemmelsens stk. 1-3, indtræder den nye administrator ikke i sager om erstatningskrav, påstande i sager om erstatningskrav eller andre former for betaling og lignende, der er eller kan blive rejst mod den afgående administrator, som følge af sit virke. Den afgående administrator hæfter for sådanne krav uanset, at dennes virksomhed som administrator er ophørt.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at undgå, at den nye administrator kommer til at hæfte økonomisk for eventuelle ansvarspådragende handlinger og undladelser, som den tidligere administrator har foretaget under sin administration af det pågældende internetdomæne. Det økonomiske ansvar for disse handlinger og undladelser vil således stadig påhvile den tidligere administrator, hvorfor det ikke vil være muligt at afslutte likvidationen af den tidligere administratorvirksomhed, før alle verserende retssager vedrørende dennes administration er afsluttet endegyldigt, jf. den foreslåede § 35, stk. 3.

Til § 37

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Med bestemmelsen foreslås det, at erhvervs- og vækstministeren bemyndiges til at kunne fastsætte såvel processuelle regler om eksempelvis Erhvervsstyrelsens medvirken til ansøgninger om nye internetdomæner og materielle regler og vilkår knyttet til sådanne internetdomæner.

Bestemmelsen foreslås at udgøre det retlige grundlag for den fremtidige varetagelse af Danmarks interesser i relation til internetdomæner, der på forskellig vis er tilknyttet eller bliver tilknyttet Danmark, men hvor internetdomænet ikke særligt tildeles Danmark.

Baggrunden for bestemmelsen er blandt andet ICANN's beslutning af 20. juni 2011, der gør det muligt at ansøge om tildeling af en række nye topdomæner, jf. i øvrigt beskrivelsen heraf i de almindelige bemærkninger afsnit 1.2.2. ICANN henviser i sine nuværende retningslinjer om

ansøgningsprocessen til, at det specifikt for ansøgninger om internetdomæner med geografiske navne gælder, at disse skal være ledsaget af en såkaldt »ikke-indsigelse« eller en støtteerklæring fra den relevante regering eller offentlige myndighed. Internetdomænet kan kun tildeles til en ansøger, der opfylder dette samt andre krav i ICANN's retningslinjer. Dette gælder også for internetdomæner med et geografisk navn, som har tilknytning til Danmark.

Det følger heraf, at Danmark i henhold til ICANN's gældende ansøgningsregler er blevet tillagt en vis indflydelse på ansøgninger om internetdomæner, der ikke særligt tildeles Danmark, men som på anden vis er tilknyttet Danmark.

Denne form for medvirken i henhold til ICANN's retningslinjer er specifik for den 1. ansøgningsrunde af nye topdomæner, og det kan ikke forudsiges, hvilken form for medvirken der i fremtiden måtte blive givet staterne i forbindelse med en eventuel kommende ansøgningsrunde.

Det foreslås på den baggrund, at der i loven indføres en bemyndigelse for erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte nærmere regler om Erhvervsstyrelsens medvirken til og varetagelse af Danmarks interesser i relation til internetdomæner, hvor Danmark således tillægges en rolle, men hvor internetdomænet ikke særligt tildeles Danmark.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at erhvervs- og vækstministeren bemyndiges til at kunne fastsætte regler om, at Erhvervsstyrelsen eksempelvis vil kunne afgive en såkaldt erklæring om »ikke-indsigelse« vedrørende tildeling af et geografisk topdomæne til en ansøger, der vil ansøge ICANN om tildeling af det pågældende internetdomæne.

Der kan med afsæt i den foreslåede bestemmelse fastsættes processuelle regler om inddragelse eller høring m.v. af interessenter eller myndigheder forud for fastsættelsen af regler eller vilkår for internetdomæner, der på anden vis er tilknyttet Danmark.

Den foreslåede bestemmelse har herudover til formål at tilvejebringe hjemmel for erhvervs- og vækstministeren til at kunne fastsætte materielle regler og vilkår i overensstemmelse med den indflydelse, som Danmark måtte få tillagt i relation til det aktuelle internetdomæne, og de øvrige begrænsninger, som måtte gøre sig gældende i henhold til dansk ret og EU-retten.

Internetdomæner, der på anden vis er tilknyttet Danmark, men som ikke særligt tildeles Danmark, tilhører ikke den danske stat. Dette giver en række klare begrænsninger i forhold til, hvilken medvirken og grad af rådighed Danmark har i forhold til internetdomænet. Det giver dermed også klare begrænsninger for, hvilke regler og vilkår det er muligt og hensigtsmæssigt at fastsætte.

På denne baggrund er internetdomæner, der på anden vis er tilknyttet Danmark, men som ikke særligt tildeles Danmark, ikke omfattet af de bestemmelser i afsnit II, der er specifikt rettet mod topdomænet .dk og eventuelle øvrige internetdomæner, der særligt tildeles Danmark.

I modsætning til administrationen af topdomænet .dk vil der således heller ikke som udgangspunkt gælde særlige krav i medfør af dansk lovgivning til administrationen af eksempelvis nye topdomæner med geografiske navne, som har tilknytning til Danmark. Sådanne topdomæner vil være omfattet af ICANN's regler.

Inden for de ovenfor beskrevne rammer kan det imidlertid være muligt og ønskeligt for Danmark at stille konkrete betingelser eller begrænsninger for internetdomæner, der på anden vis er tilknyttet Danmark i form af regler eller vilkår for internetdomænet.

Ministerens fastsættelse af processuelle og materielle regler forudsætter, at Danmark af ICANN faktisk er tillagt den relevante indflydelse på internetdomænet, som der fastsættes regler eller vilkår om. Det er med andre ord alene inden for den ramme af indflydelse og eventuelt rådighed over

internetdomænet, som Danmark er givet af ICANN, at ministeren i givet fald kan fastsætte regler eller stille vilkår for sådanne internetdomæner.

Det er således en forudsætning for ministerens regelfastsættelse, at Danmarks rådighed og medvirken i forbindelse med det pågældende internetdomæne er beskrevet tilstrækkeligt præcist og entydigt til, at ministeren meningsfuldt inden for rammerne af dansk ret kan fastsætte regler herom.

Det er i forbindelse med fastsættelse af regler og vilkår også væsentligt at tage hensyn til, om fastsættelsen af regler vil have den tilstræbte effekt, herunder henset til den globale kontekst, som domænenavne anvendes i.

Det er ikke muligt på forhånd at afgrænse de regler eller vilkår, der vil kunne fastsættes med hjemmel i den foreslåede bestemmelse. Dette vil afhænge af graden af medvirken til eller indflydelse på det aktuelle internetdomæne, som Danmark måtte blive tillagt af relevante organisationer. En bemyndigelsesbestemmelse er således valgt med henblik på netop at sikre en nødvendig dynamik og fleksibilitet i forhold til at kunne rumme udviklingen på området, som har vist sig svær at forudsige. Også andre typer af internetdomæner og grader af medvirken eller indflydelse end den, man kender i dag, kan omfattes af bestemmelsen.

Fastsættelse af regler i henhold til den foreslåede bestemmelse skal også iagttage lovens formål, jf. den foreslåede § 1.

Som eksempel kan det nævnes, at regler eller vilkår vil kunne fastsættes som betingelse for, at Erhvervsstyrelsen afgiver en »ikke-indsigelse«, hvis Danmark i henhold til ICANN's ansøgningsprocedure også i en eventuel kommende ansøgningsrunde om nye topdomæner tillægges mulighed for denne form for medvirken.

Som et yderligere eksempel kan det nævnes, at regler eller vilkår vil kunne have til formål at forhindre registreringen af internetdomæner eller domænenavne, der kan medføre en u hensigtsmæssig risiko for forveksling med en myndigheds kommunikation med borgere og virksomheder eller anden myndighedskommunikation i forbindelse med varetagelse af offentlige opgaver.

Endelig kan det nævnes, at regler eller vilkår potentielt også vil kunne omfatte krav om etablering af klage- eller tvistløsningsorgan. Ved fastsættelse af regler om klage-/tvistløsningsorgan skal der blandt andet sikres en klar afgrænsning i forhold til ICANN's eksisterende tvistløsningsystem UDRP (Uniform Dispute Resolution Policy), der er udgangspunktet for tvistløsning i relation til sådanne internetdomæner, herunder risikoen for eksempelvis »forum-shopping« og parallelle retstilstande grundet forskellige klage-/tvistløsningsorganer og -systemer.

Til § 38

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse er en delvis indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 23, stk. 1.

Bestemmelsen fastslår, at Erhvervsstyrelsen fører tilsyn med overholdelse af loven, regler fastsat i medfør af loven og vilkår fastsat i tilladelser udstedt i medfør af loven.

Erhvervsstyrelsens tilsyn kan udøves på baggrund af en klage eller af egen drift. Erhvervsstyrelsens tilsyn kan munde ud i afgørelser, om at regler, tilladelser, vilkår m.v. ikke er

overholdt, og eventuelt påbyde administrator at foretage specificerede skridt eller ændringer for at bringe en manglende overholdelse af denne lov m.v. til ophør.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 23, stk. 2.

Det foreslås, at Erhvervsstyrelsen kan udstede påbud til administrator, hvis denne ikke overholder regler i loven, regler fastsat i medfør af loven og vilkår i tilladelser udstedt i medfør af loven.

Til § 39

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse er en delvis indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 25.

Den gældende lov indeholder en positiv opstilling af de afgørelser, som kan påklages. Den foreslåede bestemmelse bygger til forskel herfra på et udgangspunkt om, at alle Erhvervsstyrelsens afgørelser kan påklages til Teleklagenævnet, medmindre andet er fastsat i loven. Den foreslåede ændring af den gældende § 25 indebærer således fortsat, at Erhvervsstyrelsens afgørelser truffet i medfør af §§ 42, stk. 1, 46 og 47, stk. 1 kan indbringes for Teleklagenævnet. Den gældende lovs stk. 2 er flyttet til den foreslåede § 42, stk. 2, og den gældende stk. 3 er slettet, idet den efter sit indhold er overflødig.

Det foreslås, at klager over Erhvervsstyrelsens afgørelser truffet i medfør af loven, regler fastsat i medfør heraf samt sagsbehandling i forbindelse hermed kan indbringes for Teleklagenævnet, jf. dog stk. 2.

Teleklagenævnet er nedsat i medfør af til lov nr. 169 af 3. marts 2011 om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (teleloven) og behandler typisk klager på teleområdet. Teleklagenævnet har haft kompetencen til at behandle klager over Erhvervsstyrelsens afgørelser i henhold til den gældende domænelov siden lovens ikrafttræden i 2005.

Klager i medfør af denne bestemmelse skal være Teleklagenævnet i hænde senest 4 uger efter, at Erhvervsstyrelsen har truffet afgørelse i sagen, og dette følger også i øvrigt reglerne i bekendtgørelse nr. 569 af 18. juni 2011 om Teleklagenavnets virksomhed og øvrige regler om Teleklagenævnet i telelovens afsnit VII.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse er en delvis indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 26.

Bestemmelsen fastslår, at Erhvervsstyrelsen er øverste administrative myndighed for så vidt angår de afgørelser, som styrelsen træffer i forbindelse med afgørelse om udpegning af en administrator og udstedelse af tilladelser efter et udbud, jf. de foreslåede §§ 5 og 7.

Med bestemmelsen fastsættes det således, at Erhvervsstyrelsens afgørelser efter de foreslåede §§ 5 og 7 ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Afgørelserne kan således ikke indbringes for erhvervs- og vækstministeren, Teleklagenævnet eller Klagenævnet for Udbud. Disse afgørelser kan alene indbringes for domstolene i henhold til de almindelige forældelsesfrister.

Til stk. 3

Der foreslåede bestemmelse er en uændret videreførelse af den ændring af domæneloven, der blev indført ved lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation.

Den foreslåede stk. 3, medfører, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at Erhvervsstyrelsens, Teleklagenævnets samt Klagenævnet for Domænenavnes afgørelser efter de regler, som erhvervs- og vækstministeren kan udstede efter den foreslåede § 43, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Til § 40

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Til stk. 1

Bestemmelsen medfører en klar stillingtagen til spørgsmålet om opsættende virkning i forbindelse med klager over styrelsens afgørelser. Bestemmelsen er inspireret af telelovens § 78.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at klager til Teleklagenævnet over afgørelser truffet i medfør af den foreslåede § 47, stk. 1, anmodninger om at indsende oplysninger efter oplysningspligtbestemmelserne i den foreslåede § 42, stk. 1, samt styrelsens afgørelser om tvangsbøder i medfør af den foreslåede § 46, i udgangspunktet ikke kan tillægges opsættende virkning.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at Erhvervsstyrelsens indhentelse af oplysninger, håndhævelse af Erhvervsstyrelsens afgørelser med tvangsbøder og tilbagekaldelse af tilladelsen ikke forsinkes af klagen.

I relation til lovforslagets §§ 42, stk. 1 og 46 foreslås muligheden for at tillægge en klage opsættende virkning som udgangspunkt afskåret, idet formålet med at pålægge tvangsbøder eller indhente oplysninger kan forspildes, hvis udlevering af oplysninger skal afvente nævnets afgørelse i sagen.

I relation til lovforslagets § 47, stk. 1 foreslås muligheden for at tillægge en klage opsættende virkning som udgangspunkt afskåret, idet § 47, stk. 1 alene forventes anvendt i ganske særlige tilfælde, hvor tilbagekaldelsen af administratortilladelsen foretages på baggrund af varetagelse af væsentlige hensyn, jf. i øvrigt bemærkningerne til § 47, stk. 1.

For god ordens skyld bemærkes det, at den foreslåede bestemmelse ikke ændrer ved, at afgørelser om at tilbagekalde en tilladelse i medfør af § 47, stk. 1, anmodning om at indsende oplysninger efter oplysningspligtbestemmelserne i § 42, stk. 1, samt styrelsens afgørelser om tvangsbøder i medfør af § 46 fortsat kan påklages til Teleklagenævnet.

Til stk. 2

Som undtagelse til hovedreglen i stk. 1 kan Teleklagenævnets formand undtagelsesvis tillægge en klage opsættende virkning, når ganske særlige omstændigheder taler herfor. Det fremgår af formuleringen af den foreslåede bestemmelse, at muligheden herfor kun forudsættes anvendt, når helt særlige omstændigheder taler derfor.

Der kan som eksempel peges på, at en gennemførelse af Erhvervsstyrelsens afgørelser efter §§ 42, stk. 1, 46 eller 47, stk. 1, ville indebære uoprettelig skade i samfundet på grund af utilsigtede forstyrrelser eller afbrud af den fortsatte drift og brug af et internetdomæne, der er særligt tildelt Danmark.

Til stk. 3

Teleklagenævnets formand kan i forbindelse med en afgørelse om at tillægge en klage opsættende virkning knytte særlige vilkår hertil.

Til § 41

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Bestemmelsen indebærer, at Erhvervsstyrelsen og Teleklagenævnet skal sikre, at afgørelser, der træffes i medfør af loven, gøres offentligt tilgængelige. Formålet med bestemmelsen er at skabe gennemsigtighed om den aktuelle regulering af internetdomæner. Bestemmelsen er inspireret af telelovens § 72.

Afgørelserne offentliggøres sædvanligvis i deres helhed dog under iagttagelse af relevante lovfæstede begrænsninger heraf i relevant lovgivning som eksempelvis persondatalovgivningen m.v.

Til § 42

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 22, stk. 1.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at give Erhvervsstyrelsen hjemmel til at kræve alle oplysninger og alt materiale, som skønnes nødvendigt i forbindelse med administrationen af loven og regler og tilladelser udstedt i medfør heraf, udleveret fra administrator. Bestemmelsen omfatter både konkrete sager, der måtte blive rejst af en eller flere parter, og sager, som styrelsen af egen drift tager op som led i styrelsens tilsynsvirksomhed.

Erhvervsstyrelsen kan indhente oplysninger og materiale, der relaterer sig til administrators indgåelse af kontrakter med organisationer, selskaber m.v., der er interesseforbundne med administrator, herunder eksempelvis et moderselskab, et datterselskab, underleverandører, registratorer m.v.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 25, stk. 2.

Formålet med bestemmelsen er at give Teleklagenævnet en tilsvarende hjemmel som i stk. 1, til at kræve alle oplysninger og alt materiale, som skønnes nødvendigt i forbindelse med nævnets behandling af konkrete sager efter denne lov.

Til stk. 3

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 22, stk. 2.

Efter bestemmelsen kan Erhvervsstyrelsen indhente oplysninger hos administratorer af internetdomæner, der er særligt tildelt Danmark, og derigennem eventuelle tilknyttede registratorer og klagenævn med henblik på offentliggørelse af statistik. Sådanne oplysninger til statistik kan blandt andet omfatte det samlede antal registrerede domænenavne, priser, antal klagesager m.v.

Til § 43

Den foreslåede bestemmelse er en uændret videreførelse af den gældende lovs § 1a, der blev indført i domæneloven ved lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation.

Bestemmelsen vedrører obligatorisk digital kommunikation i forbindelse med skriftlig kommunikation til og fra myndigheder om alle forhold, der er omfattet af domæneloven og regler udstedt i medfør af domæneloven.

Til stk. 1

Det foreslås, at der skabes hjemmel til, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra myndigheder om forhold, som er omfattet af domæneloven eller regler udstedt i medfør af domæneloven, skal foregå digitalt.

Med myndigheder menes Erhvervsstyrelsen, Klagenævnet for domænenavne samt Teleklagenævnet. Disse myndigheder hører under erhvervs- og vækstministerens ressortområde.

Forslaget indebærer blandt andet, at skriftlige henvendelser m.v. til myndigheder om forhold, som er omfattet af domæneloven eller af regler, som er udstedt i medfør af domæneloven, ikke anses for behørigt modtaget i myndigheden, hvis de indsendes på anden vis end den foreskrevne digitale måde.

Hvis oplysninger m.v. sendes til myndighederne på anden måde end den foreskrevne digitale måde, eksempelvis pr. brev, følger det af den almindelige vejledningspligt, jf. forvaltningslovens § 7, at myndigheden må vejlede om reglerne på området, herunder om pligten til at kommunikere på den foreskrevne digitale måde.

Samtidig indebærer forslaget, at meddelelser m.v. til eller fra myndigheder, der sendes på den foreskrevne digitale måde, anses for at være kommet frem til modtageren på det tidspunkt, hvor meddelelsen m.v. er tilgængelig digitalt for modtageren, jf. det foreslåede stk. 3. Dvs. med samme retsvirkninger som fysisk post, der anses for at være kommet frem, når den pågældende meddelelse m.v. er lagt i modtagerens fysiske postkasse.

Af bekendtgørelsen, der udmønter bemyndigelsen, vil det komme til at fremgå, hvem der omfattes af pligten til at kommunikere digitalt med myndighederne, om hvilke forhold og på hvilken måde.

Indtil videre er det tanken at fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation mellem virksomheder og myndigheder om forhold, som er omfattet af domæneloven eller regler udstedt i medfør af domæneloven, skal foregå digitalt, f.eks. pr. e-mail. Dette forventes at ske i løbet af 2013. På sigt vil

også borgere kunne forpligtes til at anvende digital kommunikation med myndigheder, når tiden er moden til det.

Ved henvendelser til myndigheder, kan myndigheden stille krav om, at den pågældende oplyser en e-mailadresse, som den pågældende kan kontaktes på i forbindelse med behandlingen af en konkret sag eller henvendelse til myndigheden. I den forbindelse kan der også pålægges den pågældende en pligt til at underrette myndigheden om en eventuel ændring i e-mailadressen, inden den konkrete sag afsluttes eller henvendelsen besvares, medmindre e-mails automatisk bliver videresendt til den nye e-mailadresse.

På sigt kan det komme på tale at udvikle andre digitale løsninger, herunder nye selvbetjeningsløsninger til brug for kommunikation om forhold, som er omfattet af domæneloven eller regler udstedt i medfør af domæneloven.

I bekendtgørelsen, som udmønter den foreslåede bemyndigelse i stk. 1, kan der blandt andet fastsættes regler om, at myndigheder kan sende visse meddelelser, afgørelser, herunder påbud m.v., til den pågældende virksomheds og fysiske persons digitale postkasse med de retsvirkninger, der følger af lov om Offentlig Digital Post. Dette vil dog først ske, når det er blevet obligatorisk for de pågældende at være tilsluttet den digitale postkasse.

I bekendtgørelsen kan der fastsættes overgangsordninger, som skal lette overgangen til obligatorisk digital kommunikation.

I bekendtgørelsen kan der desuden fastsættes regler om fritagelse for pligten til digital kommunikation. Fritagelsesmuligheden tænkes navnlig anvendt, hvor det er påkrævet at anvende en dansk digital signatur, og der er tale om en person uden dansk CPR-nummer eller en virksomhed med hjemsted i udlandet, som ikke kan få en dansk digital signatur.

Det forhold, at en virksomhed eller en person oplever, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, at den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde, kan ikke føre til fritagelse for pligten til digital kommunikation. I så fald må den pågældende eksempelvis anvende en computer på et folkebibliotek eller anmode en rådgiver om at varetage kommunikationen på den pågældendes vegne.

For en nærmere gennemgang af fritagelsesmuligheder og forholdet til EU-retten henvises der til lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation.

Til stk. 2

Efter den foreslåede stk. 2, kan der i bekendtgørelsen specificeres krav om anvendelse af bestemte it-systemer, digitale formater og digital signatur eller lignende.

Til stk. 3

Den foreslåede stk. 3, fastsætter, hvornår en digital meddelelse må anses for at være kommet frem til adressaten for meddelelsen, dvs. modtageren af meddelelsen.

For meddelelser, der sendes til myndigheder, er myndigheden adressat for meddelelsen. For meddelelser, som myndigheder sender, er den pågældende virksomhed eller fysiske person, som meddelelsen sendes til, adressat for meddelelsen.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til myndigheden på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for myndigheden, dvs. når myndigheden kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til en virksomhed eller person på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for den pågældende. En meddelelse vil blive anset for at være tilgængelig, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, eller den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur.

For en nærmere gennemgang af betydningen af fremkomsttidspunktet samt hindringer som følge af it-problemer og lignende henvises der til lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation.

Til § 44

Den foreslåede bestemmelse er en uændret videreførelse af den gældende lovs § 1b, der blev indført i domæneloven ved lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation.

Bestemmelsen vedrører obligatorisk digital kommunikation i forbindelse med skriftlig kommunikation til og fra myndigheder om alle forhold, der er omfattet af domæneloven og regler udstedt i medfør af domæneloven.

Efter den foreslåede bestemmelse kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte regler om, at myndighederne, jf. den foreslåede § 43, stk. 1, og bemærkningerne hertil, kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter domæneloven eller regler udstedt i medfør af domæneloven uden underskrift, med maskinel eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. For en nærmere gennemgang af fravigelse af underskriftskrav henvises der til lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation.

Til § 45

Den foreslåede bestemmelse er en uændret videreførelse af den gældende lovs § 1c, der blev indført i domæneloven ved lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation.

Bestemmelsen vedrører obligatorisk digital kommunikation i forbindelse med skriftlig kommunikation til og fra myndigheder om alle forhold, der er omfattet af domæneloven og regler udstedt i medfør af domæneloven.

Bestemmelsen vedrører alene forhold, som er reguleret af lovforslaget. Ny lovregulering om identifikationskrav i forvaltningsloven vil ikke påvirke anvendelsen af denne bestemmelse, ligesom denne lovs bestemmelser om digital kommunikation ikke vil påvirke anvendelsen af andre love, f.eks. forvaltningsloven, persondataloven eller offentlighedsloven. Forvaltningslovens

bestemmelser om identifikationskrav kan træde i stedet for lovforslagets regler om digital kommunikation, hvorfor der ikke indføres en pligt til at anvende bemyndigelsen i lovforslaget.

Den foreslåede bestemmelse vedrører fravigelse af underskriftskrav for dokumenter, der er udstedt af andre end Erhvervsstyrelsen, Teleklagenævnet og Klagenævnet for domænenavne. Dvs. der er tale om dokumenter, som er udstedt af en virksomhed eller en fysisk person, herunder revisionsvirksomheder og revisorer.

Bestemmelsen vedrører dokumenter, som er omfattet af domæneloven eller forskrifter udstedt i medfør af domæneloven. Der kan f.eks. være tale om indsendelse af rapporter, redegørelser og anden dokumentation for opfyldelse af krav i henhold til tilladelsen, som udstedes i medfør af den foreslåede § 7.

Det fremgår ikke udtrykkeligt af de gældende regler, at sådanne dokumenter og bilag hertil skal være underskrevet, men det følger forudsætningsvis af lovgivningen.

For at der ikke skal kunne opstå tvivl om, at underskriftskravet kan opfyldes på anden måde end ved en personlig underskrift, foreslås det, at der indsættes en udtrykkelig bestemmelse i loven om, at underskriftskravet som anført i stk. 1 kan opfyldes ved, at underskriveren anvender en teknik, der sikrer entydig identifikation af den pågældende, f.eks. digital signatur.

Det foreslås i stk. 2, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvordan kravet om personlig underskrift kan fraviges. Med hjemmel i den foreslåede bestemmelse kan der desuden fastsættes regler om, at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter. Der kan i den forbindelse henvises til lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation.

Til § 46

Den foreslåede bestemmelse er en delvis indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 24.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en udvidelse af anvendelsesområdet for at kunne pålægge tvangsbøder i forhold til den gældende lovs § 24. Den gældende lov har hidtil afgrænset området for tvangsbøder specifikt til lovens mere tekniske bestemmelser om drift (gældende § 7, stk. 1 – 4), database over registranter (gældende § 8, stk. 1) og fortsat drift ved administrators ophør (gældende § 17, stk. 1 og 2). Den foreslåede bestemmelse gør i modsætning hertil tvangsbøder til et middel, der kan bringes i anvendelse til at gennemtvinge Erhvervsstyrelsens afgørelser, hvor det er relevant på tværs af lovens bestemmelser i lighed med udstrækningen af anvendelsesområdet af eksempelvis telelovens § 79 om tvangsbøder.

Begrundelsen for denne udvidelse er, at internetdomæner, der særligt tildeles Danmark, udgør en så væsentlig del af internettets infrastruktur for danske borgere og virksomheder, at både dets funktion og administration bør sikres særligt. Samtlige af domænelovens bestemmelser, samt regler og vilkår i tilladelser fastsat i medfør heraf, bidrager til at sikre integriteten og stabiliteten i administrationen af internetdomæner, der særligt tildeles Danmark. Med henblik på at kunne sikre en reel mulighed for at håndhæve lovens bestemmelser, samt regler og vilkår i tilladelser fastsat i medfør heraf, foreslås den hidtidige skarpe afgrænsning af, hvilke bestemmelser, der kan knyttes tvangsbøder til, ophævet. Hertil kommer, at udvidelsen af området for tvangsbøder giver Erhvervsstyrelsen yderligere reaktionsmuligheder end de hidtidige, der i øvrigt kun består af påbud og tilbagekaldelse af tilladelser.

I princippet kan således overtrædelse af samtlige bestemmelser samt regler og vilkår i tilladelser fastsat i medfør heraf medføre tvangsbøder. Ved vurderingen af, om bestemmelsen skal bringes i anvendelse, vil der dog blive foretaget en proportionalitetsafvejning af formålet med tvangsbøden set i forhold til overtrædelsens karakter, herunder betydningen af overtrædelsen i relation til integriteten og stabiliteten i administrationen af internetdomæner, der særligt tildeles Danmark.

Brugen af tvangsbøder forudsætter, at der forinden er udstedt en afgørelse med et påbud om at bringe overtrædelsen til ophør, og at administrator ikke indenfor en af Erhvervsstyrelsen i afgørelsen fastsat rimelig frist afhjælper situationen.

Ved fastsættelse af tvangsbødernes størrelse bør det sikres, at beløbet er adfærdsregulerende for administratoren.

Til § 47

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 20.

Bestemmelsen er omskrevet, og det er tydeliggjort, at Erhvervsstyrelsen også kan tilbagekalde en tilladelse, hvis administrators virksomhed i løbet af en tilladelsesperiode måtte ophøre af andre grunde end udløbet af tilladelsen.

Til stk. 1

Med bestemmelsen gives Erhvervsstyrelsen hjemmel til at kunne tilbagekalde en tilladelse udstedt i medfør af loven, hvis administrator groft eller gentagne gange overtræder loven, regler fastsat i medfør af loven eller vilkår fastsat i administrators tilladelse.

Ved vurderingen af, om bestemmelsen skal bringes i anvendelse i tilfælde af grove eller gentagne overtrædelser af loven m.v., skal der foretages en proportionalitetsafvejning af tilbagekaldelsen i forhold til overtrædelsens karakter, herunder betydningen af overtrædelserne i relation til integriteten og stabiliteten i administrationen af internetdomæner, der særligt er tildelt Danmark.

Overtrædelse af loven eller vilkår omfatter også den situation, at administrators virksomhed i en tilladelsesperiode ophører af andre årsager end udløbet af tilladelsen.

Tilbagekaldelse kan ske ved enhver form for ophør, hvor administrator ikke kan eller vil videreføre administrationen i overensstemmelse med de opstillede betingelser. Der kan i denne situation eksempelvis være tale om ophør på grund af administrators konkurs eller en frivillig afvikling af eller tilbagetræden fra sit virke som administrator for det aktuelle internetdomæne. I sådanne situationer kan en tilladelse tilbagekaldes af Erhvervsstyrelsen, når den fornødne sikkerhed for administrators konkurs eller vilje til ophør er tilstede.

Til stk. 2

Det foreslås, at erhvervs- og vækstministeren kan beslutte, hvad der skal ske med et internetdomæne, som er omfattet af den tilladelse, som Erhvervsstyrelsen har tilbagekaldt.

Der henvises i den foreslåede bestemmelse til den foreslåede § 4, stk. 1, efter hvilken ministeren kan beslutte at iværksætte et nyt udbud.

Ministeren kan herudover med henvisning til den foreslåede bestemmelse beslutte, at administrationen af det aktuelle internetdomæne midlertidigt skal overtages af Erhvervsstyrelsen, indtil en ny administrator udpeges i medfør af den foreslåede § 7.

Ministeren kan med henvisning til den foreslåede § 4, stk. 1 beslutte, at det aktuelle internetdomæne ikke skal bringes i anvendelse, hvis det eksempelvis viser sig, at der ikke længere er interesse for internetdomænet, uanset om det har været bragt i anvendelse.

Til § 48

Til stk. 1

Det foreslås, at loven træder i kraft den [X måned] 2014.

Til stk. 2

Det foreslås, at den gældende domænelov ophæves samtidigt med lovens ikrafttræden, jf. stk. 1.

Den nye lovs ikrafttræden medfører ikke, at Erhvervsstyrelsen straks skal afholde udbud over internetdomænet .dk.

Til stk. 3

Forslaget indebærer, at sager, der er påbegyndt før lovens ikrafttræden, skal færdigbehandles efter de nye regler. Således vil eksempelvis sager, der verserer for klagenævnet, sager om Erhvervsstyrelsens afgørelser samt klager over Erhvervsstyrelsen efter lovens ikrafttræden skulle færdigbehandles efter denne lov, uanset hvornår de er påbegyndt.

Til stk. 4

Det foreslås, at den tilladelse, som den daværende myndighed på området, IT- og Telestyrelsen, i 2009 udstedte til Dansk Internet Forum (DIFO) vedrørende administrationen af internetdomænet .dk, fortsætter, indtil udpegningsperioden udløber eller andre grunde måtte tilsige, at den ophører.

Til stk. 5

Det foreslås, at administrative forskrifter, der er fastsat i medfør af den gældende lov, opretholdes, indtil de bortfalder efter deres indhold eller ophæves.

Til stk. 6

Det foreslås, at det nuværende klagenævn og klagenævnets nuværende medlemmer og suppleanter fortsætter i uændret form, indtil et nyt udpeges efter de foreslåede regler i kapitel 6. Dette skyldes, at klagenævnet beskikkes for 4 år ad gangen. Klagenævnet blev senest udpeget [den 22. juni 2013] og fortsætter derfor sit virke indtil [den 22. juni 2017].

Til stk. 7

Som en konsekvens af indføjelser af den foreslåede § 8 om fastsættelse af minimumsregler er der behov for at kunne tage højde for en eksisterende tilladelses indhold i tilfælde af beslutning om forlængelse.

Det foreslås på denne baggrund, at erhvervs- og vækstministeren fastsætter regler i medfør af den foreslåede § 8, svarende til de i medfør af den gældende lovs § 4, stk. 2, fastsatte minimumskrav, hvis ministeren beslutter, at en tilladelse udstedt i medfør af den gældende lov forlænges. De fastsatte minimumskrav fremgår af udbudsmateriale til udbud af administrationen af internetdomænet .dk af 19. december 2007 såvel som i tilladelsen til administration af internetdomænet .dk.

I sammenhæng hermed foreslås det, at Erhvervsstyrelsen udsteder en ny tilladelse til den eksisterende indehaver. Den nye tilladelse vil blive udstedt med uændret tilladelsesperiode, mens forlængelsen af tilladelsen vil fremgå af et tillæg til den nye tilladelse i henhold til den foreslåede § 7, stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at de gældende minimumskrav i den eksisterende tilladelse indføres i en bekendtgørelse fastsat af ministeren.

Bestemmelsen er alene relevant i relation til den eksisterende tilladelse til administration af internetdomænet .dk udstedt den 6. februar 2009.

Til stk. 8

Det foreslås, at Erhvervsstyrelsen fastsætter vilkår i den nye tilladelse, der udstedes i medfør af stk. 7, i overensstemmelse med det afgivne tilbud.

Den foreslåede bestemmelse har i lighed med stk. 7 til formål at sikre, at de gældende vilkår i den eksisterende tilladelse, videreføres i den nye tilladelse, jf. §§ 7, stk. 2 og 8.

Bestemmelsen er alene relevant i relation til den eksisterende tilladelse til administration af internetdomænet .dk udstedt den 6. februar 2009.

Til § 49

Den foreslåede bestemmelse er en uændret videreførelse af den gældende lovs § 29.

Det foreslås med bestemmelsen, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, idet Færøerne og Grønland har fået overdraget kompetencen til at varetage administrationen af .fo og .gr.